

همیشه بهار

عەلەدین سەججادی

هەمیشە بەهار

[کۆمەڵە چیرۆکێکە هەموو جوۆره گۆبەندیکی کوردەواری پێشان
ئەدا. لە جەرگە ی ژیا نی کۆمەلایەتی ئوگەلەو هاتۆتە دەرەو
کە پەردەکانی وەکو پەردە دیوجامە وانە].

دەرگای چاپ و بڵاوکردنەوی ئاراس

هەولێر - هەریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافێك هاتوووته پاراستن ©
ده‌زگای چاپ و بلاوكرده‌وه‌ی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی كوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیكترۆنی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینته‌رنێت www.araspres.com
ده‌زگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتوووته دامه‌زران

عه‌لاه‌دین سه‌ججادی
هه‌میشه به‌هار
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٩٦
چاپی دووهم ٢٠١٢
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ١٨١ - ٢٠١٢
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: کارزان عه‌بدولحه‌مید
پازانده‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرم
پێنوو‌سی یه‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

ژپنك:

ژماره‌ی پێوانه‌یه‌یی ناوده‌وه‌یه‌ی کتیب

ISBN: 978-9933-487-65-2

عەلا ئوددىن سەججادی: زانایەکی کلاسیک، پرۆژەییەکی فەرھەنگی

فەرھاد شاكەلی

چەند سەرنجیكى بەرایى

لە لىكۆلینە وە یەكدا كە چەند سالىك لە مەوبەر لە سەر ژيان و كاری پەفیک
حیلمی نووسیبووم، پرسیارىكم لەو بارە یە وە وروژان بوو كە ئایا حیلمی
خاوەنى پرۆژە یەك بوو، چ فەرھەنگى یا سیاسى؟ وە رامدانە وە
پرسیارىكى لەو چەشنە لەبارەى عەلا ئوددىن سەججادی یە وە زۆر
ئاسانترە، چونكە هەر لە سەرەتاكانى ژيانى فەرھەنگى سەججادی یە وە،
هەست بە هەبوونی پرۆژە یەكی وە ها دەكریت، ئەگەر چى هیڵە
بنەرەتی یەكانى سالانىك دواتر دەرەكە و تن.

لە ناو پووناكبیرە گەرەكانى كوردی سەدەى بیستەمدا، عەلا ئوددىن
سەججادی لە زۆر پووە وە جیاواز و تاكانە یە. نەخشی سەججادی لە
پیشخستن و گەشە پیدانى فەرھەنگى كورددا هیندە فرە لایەنە و پەرپەنگە، كە
دەبى بە قوولای لى بكوڵریتە وە. راستی یەكەى، كە لە سەرەتا وە ئاوەلناوى
پووناكبیرم بۆ سەججادی بە كار هیناو، هەست دەكەم ئەو وشە یە بە
جۆرىك لە خوار پلە و پایەى ئەو ماموستا گەرە یە وە یە. پیم وایە ئاوەلناو،
یا وشەى زانا باشتەر دەتوانیت لە گەل شیوەى ژيان و كاری سەججادی
بگونجیت. سەججادی زانا بوو، زانایەكى کلاسیك.

ئامانجىكى ئەم لىكۆلینە وە یە ئەو یە ژيان و بەرھەمەكانى سەججادی

به شیوهیهك بخوینیتیهوه که تیگه‌یشتن له وردهکارییهکانی پرۆژه نه‌ته‌وایه‌تی و فرهه‌نگییه‌که‌ی ئه‌و پیاوه ئاسانتر بێت بۆ خوینهریکی ئه‌مرو. له‌م خویندنه‌وه‌یه‌دا ته‌نیا کاره سه‌ره‌کییه‌کانی به‌ سه‌ر ده‌کریته‌وه، چونکه‌ بێر و فه‌لسه‌فه‌ی خو‌ی له‌واندا به‌ پوونی دا‌پ‌یشتوو و کردوونی به‌و پروبار و جو‌گه‌لانه‌ی شه‌پۆله‌کانی بیری ده‌گه‌یینه‌ خوینهرانی. به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی کو‌مه‌له‌چیرۆکی "هه‌میشه‌به‌هار" له‌ پووی زمانه‌وانی و ته‌کنیک و ئیستی‌تیکه‌وه‌شی ده‌کریته‌وه، وه‌ک نمونه‌یه‌کی بال‌ای به‌هری دا‌ه‌ینه‌رانه‌ی سه‌جادی.

سه‌جادی کی‌ بوو؟

له‌ هه‌یج نووسینی‌ک و له‌ هه‌یج به‌ره‌مه‌مێکا، سه‌جادی باسی پاشخانی بنه‌ماله‌که‌ی و ژیان و خویندن و پێگه‌یشتنی خو‌ی ناکات. ئه‌م خو‌ده‌رنه‌خستنه‌به‌شیکه‌ له‌ فرهه‌نگی نووسه‌ران و زانایانی سه‌ده‌کانی رابوردوو. شاعیر و نووسه‌ر و زانایانی عه‌ره‌ب و تورک و فارس‌یش، له‌باره‌ی ژیا‌نی خو‌یا‌نه‌وه‌ هه‌ر وا که‌مدوون و که‌منووسن. به‌لام له‌پا‌ل خو‌نزمگری و بێ‌فیزیدا، هو‌یه‌کی دیکه‌یش هه‌یه‌ که‌ سه‌جادی پووناکیی نه‌خستوو‌ته‌ سه‌ر ژیا‌نی خو‌ی؛ ترسان له‌ قانون و له‌ سزای ده‌وله‌تی عیراق. به‌دا‌خه‌وه‌ ئیستایش، بیستوهه‌شت سا‌ل دوا‌ی کو‌چی سه‌جادی و بیست سا‌ل دوا‌ی ئازادبوونی کوردستانی عیراق، دیسان، ه‌ینده‌ی من ئا‌گادار بم، هه‌یچی تازه‌له‌باره‌ی ژیا‌نی سه‌جادییه‌وه‌ نه‌که‌وتوو‌ته‌ به‌رچاو.

له‌ چیرۆکی "جه‌وه‌را‌غا"دا له‌ یه‌ک دوو جی‌گه‌دا باسی باوکی خو‌ی ده‌کات و به‌ ناویش، وه‌ک "نه‌جم" ناوی ده‌ه‌ی‌نیت، به‌لام له‌سه‌ر زمانی که‌سانی دیکه‌ی ناو تی‌کسته‌که‌ (سه‌جادی ١٩٦٠). له‌ "رشته‌ی مرواری"یشدا هه‌ندی پووداو ده‌گ‌یریتیه‌وه، که‌ خو‌ی ئا‌گاداریان بووه، یا

بەشدارىي تىدا كىردون، بى ئەوھى زانىيارىيەكى تازەمان لەبارەى راپوردوويەوھ دەست بەكەوئت. ئەو كە باسى دانىشتنىكى خۆى دەكات لەگەل پىرەمىردى شاعىردا لە سلىمانى، يا قسەيەكى مجبۆرى مزگەوتەكەى دەگىرپتەوھ، كە خۆى لىى بىستووھ، يا لە كىتبى "شۆرەشەكانى كورد وە كورد و كۆمارى عىراق" دا ئەوھمان بۆ تۆمار دەكات كە چۆن بەشدارىي كىردووھ لە بردنەوھى تەرمى شىخ مەحمودى حەفەد و لە ناشنەكەيدا، يا چاوى بە خوالپخوشبوو مەلا موستەفای بارزانى (۱۹۷۹-۱۹۰۳) كەوتووھ، شتىكمان لەبارەى ژيانى كۆمەلايەتى و بازنەى پىوھندىيەكانىوھ پى دەگەيىنئت، بەلام ديسان قوناغ و برگە گرنگەكانى ژيانى بە ناروونى دەمىننەوھ.

عەلاؤددىن نەجموددىن عوساموددىن سەججەدى لە بنەرەتدا خەلكى شارى سەنى ناوچەى ئەرەلانى كوردستانى رۆژەلەتە و سەر بە بنەمالەى سەججەدىيە. بەپىي ھەندى زانىيارى، كە ناتوانىن زۆرىش پىشتيان پى ببەستىن، سالى ۱۹۰۷ لە دايك بووھ. ھىشتا روالپك بووھ كە مالى و كەسوكار و شارەكەى خۆى بە جى ھىشتووھ و دەستى كىردووھ بە خوئندنى نەرىتەنەى مزگەوت. وا پى دەجىت ئىتر لەوھ بەدوا نەگەرەبىتەوھ بۆ لايان. ئەم زانىيارىيە لەگەل ئەو دەنگوباسەدا كە سەججەدى خۆى لە سەرەتاي چىرۆكى جەوھەرەاغادا دەگىرپتەوھ، يەك ناگرىتەوھ. چىرۆكەكە لە سەرەتاي ھاوئىنى ۱۹۴۹ دا نووسراوھ و وھەا دەست پى دەكات: "ئەبى، ھەژدە سال ئەبىت. باوكم بۆى گىرەمەوھ وتى..." (سپ: ۶۰). ئىمە ئەگەر ئەم قسەيەى سەججەدى وەك راستىنەيەك وەربگرىن، دەبى بلئىن كە تا سالانى (۱۹۳۰-۱۹۳۱) ىش پىوھندىيە لەگەل باوكىدا ھەبووھ.

نەجموددىنى سەججەدى، باوكى مامۇستا عەلاؤددىن، لە سەرەتاي ۱۹۳۰ يەكاندا چىرۆكى كوژرانى جەوھەر (يا جەعفەر) ئاغاي شاك بۆ عەلاؤددىنى كۆرى دەگىرپتەوھ و دەلى: "تافى كۆرپنىم بوو، تازە

خه تم دابوو، عومرم لهو وهخته دهغه دهه ژده سالان ئه بوو...". ئيمه دهزانين جه عفه راغا ۱۹۰۵ له سه ره فرمانی حوسهين قولیخانی نيزامولسه لته نه، که موزه ففه ره ددين شای قاجار سالی ۱۹۰۵ کردی به حوکمدار یا والی نازه ربايجان، له ته وریز (ته بریز) کوژراوه. تا ئیره ش هره ده کرئ جی برپا بیت؛ نه جمود دینی سه ججادی ئه و ساله یا سالی دواتر ژنی هینا بیت و له ۱۹۰۷ دا عه لائود دینی نو به رهیان له دایک بوو بیت. به لام کیشه که له و یوه ده ست پی دهکات که ماموستا سه ججادی هره خوی له دوا به شی ئه و چیرۆکه دا ئه و ده گیر پته وه که سالی ۱۹۳۷ له زینوی شیخی چاوی به مهحمو و اغای یه که پیاوی جه وهه راغا که وتووه، که خوی یه کیک بووه له و دوو که سه ی له مردن پرگاریان بووه. سه ججادی (۱۹۶۰: ۷۰) ده نوو سیٹ: "له سالی ۱۹۳۷ دا، له زینوی شیخی بووم... من ئه و وهخته هیشتا خه تم نه دابوو، له دیواخانی پیاوانا به لالووته وه ئه یانه یشت دانیشم...". به پی ئه و گیرانه وهیه ده بی سه ججادی له و کاته دا ئه و په ره که ی ۱۷-۱۸ سالان بوو بیت. من ئه و گیرانه وهیه تا رادهیه که به راست دهزانم، چونکه پیم وایه سه ججادی پیاویکی هینده ورد بوو که ناکرئ، نه سالی ۱۹۳۷ ی له خویه وه دانا بیت و نه ته مه نی خوی به هه له له بیر بیت. ئه گهر بمانه وئ له م قسه یه وه ئه نجامیک هه لئنجینین جی باوهر بیت، ده کرئ بلین، سه ججادی سالانی ۱۹۱۷-۱۹۱۸-۱۹۱۹ له دایک بووه.

ئیمه دهزانين له کورده واریدا جیاوازی یه که سال و دوو سال بو دیاریکردنی ته مه نی که سیک، زور ئاسایی و باوه. سه ججادی له بهرگی یه که می رسته ی مرواریدا (۱۹۵۷: ۱۳) ده نوو سیٹ: "له سه ره تای سالی ۱۹۵۰ دا موزاحیم ئه مین پاچه چی، نایب ره ئیسولوزهرای عیراق بوو. من عومرم ۳۵ سالی ئه بوو..." ئه مه ش به لگه یه کی دیکه یه که سالی له دایک بوونی سه ججادی ناکرئ ۱۹۰۷ بوو بیت، به لکه زور دواتره.

ھەر لەسەر ئەم تیۆرییە (یا ئەم ھیپۆتێزە) پەنگە بکری نەخشەییەکی
 سالانی دواتری ژيانی سەججادی بەم جوړه بکیشیت: سالی ۱۹۳۹
 چوووته بەغدا و لە مزگەوتی نەعیمة خاتون، لە گەرەکی مەیدان، بوو بە
 مەلا، لە بەھاری ۱۹۴۰ دا بوووته بە پێوەبەری گوڤاری گەلاوێژ، لە
 کۆتایی سالی ۱۹۴۱ دا، لە لاپەرە ۹۷-۹۸ ی ژمارە ۹-۱۲ ی گەلاوێژدا،
 بۆ یەکەم جار نووسینی ئەم ناوی سەججادییە لە گوڤارەکەدا دەبینریت.
 بەلام ئەمە تیکستی ئەدەبی نییە، بەلکە (بۆ زانین) یەکە بۆ خوینەرانی
 گوڤارەکە چۆن پارە ئابوونە بنێرن و کە ناویشانیان گۆرا چی بکەن و
 پێنویینی دیکە لەو بابەتە. لە سەرەتای ۱۹۴۴ دا یەکەمین تیکستی
 ئەدەبی، چیرۆکی کالای بالای شا، لە ژمارە شوباتی ۱۹۴۴ ی گەلاوێژدا
 بڵاو دەکاتەو، ئەگەرچی ئەمە بەرھەمی خۆی نییە، بەلکە چیرۆکی
 بەناوبانگی ه. ک. ئاندەرسەن دانمارکییە و سەججادی بە شێوەیەکی
 جوان کورداندوویەتی. نزیکەی دوو ساڵ و نیو لەوێ دوا، لە ژمارە
 تەممووزی ۱۹۴۶ دا، یەکەمین چیرۆکی بەرھەمی خۆی، پۆنەزەنگی
 ھەمەسەن، بڵاو دەکاتەو. ژيانی دواتری سەججادی پوونتەر و
 بەرچاوترە، چونکە سەججادی دەبێتە کەسی ناودار و نووسەر و
 رووناکبیری ناسراوی کوردەواری.

من که هیئده دهچمه بنجوبناوانی باسه که وه و لئی ورد ده بمه وه، به پستی هیچ مه به ستم ئەوه نییه راستیه کی میژوویی بچه سپنم یا ژین نامه یه که بو ماموستا سه ججادی پیکه وه بننم، به لام به لامه وه سه رنجرا کیشه، یا گرنگه، ئەوه پیژشان بدهم که بواری لیکوئینه وه و ساغر دهنه وه و به لگه کاری له فرههنگی کورددا چهنده کوئه وار و پاشکه وتوو، تا ئەو راده یی که له باره ی ژیا نی نووسه ریکی گه وه ری وه که سه ججادی به وه زانیاری به کی دامه زراوی ئەو تو مان له به رده ستدا نییه پستی پی به ستین. سه ججادی که سیک نییه چهنده سه ده یه که پیژ نیستا

كۆتايىيى ۱۹۴۹ ۋەك پۇژنامەۋانىكى چالاك و ھۇشيار و وردىن نەخشىكى گىرنگ و بەرچاۋى ھەبۋە. لە ماۋەى دە سالدا گۇقارى گەلاۋىژى بىلاۋ كىرۋەتەۋە و لە ماۋەى يەك سالىشدا دوۋەفتەنامەى نىزار. دەستەلاتدارانى عىراق و كۇلۇنئالىستانى ئىنگىلىز لە ۱۴-۸-۱۹۴۹دا بىپارى داخستنى ۲۳۷ گۇقار و پۇژنامەى عىراقى دەردەكەن، گەلاۋىژ و نىزارىش لەناۋياندا بوون (ئەحمەد ۲۰۰۷: ۲۲). ئىتر دۋاى بىرپانەۋەى ئەم ئەزمۈنە، سەججادى جارىكى دىكە لە كارى پۇژنامەگەرى نىزىك نابىتەۋە و شىۋەيەكى دىكەى ژيان و كارى فەرەنگى و زانستى بۇ خۇى ھەلدەبژىرى. راستىيەكەى ئىمە دەتۋانىن بلىين دەيەى ۱۹۴۰ەكان بۇ سەججادى، دەيەى وردبۋەۋە و ئازمايش بوو، بەلام لە سەرەتاي دەيەى ۱۹۵۰كاندا دەست دەكاتە ئەنجامدانى ئەو پىرۇژە فەرەنگى و شارستانەتییەى كە ھەموو ژيانى خۇى بۇ تەرخان كىرد.

سەججادى چىرۇكنووس

بەرەمە زانستى و فەرەنگى و زمانەۋانىيەكانى سەججادى ھىندە فراۋان و بەنرخن، كە زۆر بە دەگمەن ۋەك چىرۇكنووسىك ناۋى دەھىنرىت. رەنگە ھۇيەكى دىكەيش ئەۋە بىت كە سەججادى ھەموۋى چۋار پىنج كۈرتەچىرۇكى بۇ گەۋرەسالان و شەش چىرۇكى بۇ مىندالان نووسىون. ھەموو ئەمانەيشى لە ماۋەى سى سالدا، لەو سەردەمەدا كە بەرپۋەبەر و سەرپەرشتىارى گۇقارى گەلاۋىژ بوو، نووسىۋە. تەنبايەكىك لە چىرۇكەكان پىشتىر، دوو سال پىش ئەۋانى دىكە، نووسراۋە. ئەۋىش تەرەمەيە، نەك بەرەمەى خۇى. ھەموو چىرۇكەكانىشى ھەر لەو گۇقارەدا بىلاۋ كىرۋەۋە و دواتر، سالى ۱۹۶۰، لە كىتەبىكا كۆى كىرۋەۋە، ناۋى (ھەمىشەبەھار) بوو.

چله‌کانی سه‌دهی رابوردوو، به‌پاستی، ئەو ده‌یه‌یه‌ بوو که کورته‌چیرۆکی کوردی تییدا گه‌شه‌ی کرد و چه‌سپا و بوو به‌ کۆله‌که‌یه‌کی بته‌وی ئەده‌بیاتی کوردی. راسته‌ نه‌وه‌ی چیرۆکنووسانی چله‌کان، نه‌وه‌ی دووهمی کورته‌چیرۆکی کوردی بوو، به‌لام به‌ره‌می نووسه‌رانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م ئەوه‌ی پێوه‌ دیاره‌ که‌ ئەوان ئەزموونیکیان نییه‌ و شاره‌زای کورته‌چیرۆکی بیگانه‌یش نین. دوو تیکستی گرنگی نووسه‌رانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م "له‌ خه‌وما"ی جه‌میل سائیب (۱۸۸۷-۱۹۵۱) و "مه‌سه‌له‌ی ویزدان"ی ئەحمده‌ موختار جاف (۱۸۹۷-۱۹۳۵) له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌ ناته‌واوی مابوونه‌وه‌ و له‌ لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه‌، هینده‌ی له‌ پۆمانه‌وه‌ نزیکن، ئەوه‌نده‌یش له‌وه‌وه‌ دوورن به‌ کورته‌چیرۆکیان دابنن. تیکسته‌کانی پیره‌می‌رد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و جه‌لادته‌ به‌درخان (۱۸۹۳-۱۹۵۱) جوارچی‌وه‌ی ئەده‌بین بۆ وروژاندنی سیاسی.

گوڤاری گه‌لاویژ (۱۹۳۹-۱۹۴۹) و هاوار (۱۹۳۲-۱۹۴۳) له‌ پیش‌خستن و گه‌شه‌پێدانی کورته‌چیرۆکی کوردیدا نه‌خشیکی نایابیان بینی. سه‌رنووسه‌ر و به‌پێوه‌به‌ری گوڤاری گه‌لاویژ، ئیبراهیم ئەحمده‌ و عه‌لاؤددین سه‌جادی، خۆیان دوو چیرۆکنووسی دیار و توانا بوون. چیرۆکنووسی سییه‌میش شاکر فه‌تاح (۱۹۱۴-۱۹۸۸) بوو که‌ هه‌موو چیرۆکه‌کانی ئەو سالانه‌ی له‌ گه‌لاویژدا بلاو ده‌کردنه‌وه‌. چیرۆکنووسه‌ دیاره‌کانی گوڤاری هاوار قه‌دریجان (۱۹۱۶-۱۹۷۲)، عوسمان سه‌بری (۱۹۰۵-۱۹۹۳) و نووره‌ددین زازا (۱۹۱۹-۱۹۸۸) بوون.

گه‌لاویژ له‌و پوه‌وه‌ ژۆر هۆشیارانه‌ و به‌ به‌رنامه‌یه‌کی به‌رزوستانه‌وه‌ تیده‌کو‌شا. به‌پێوه‌به‌رانی گه‌لاویژ له‌پال هاندانی نووسه‌رانی کورددا که‌ چیرۆک بنووسن، پێیان وا بوو باشت‌ترین ڕیگا بۆ بره‌وپێدانی هونه‌ری کورته‌چیرۆک ئەوه‌یه‌ تیکست له‌ زمانانی دیکه‌وه‌ بکه‌نه‌ کوردی بۆ ئەوه‌ی بینه‌ نموونه‌ بۆ نووسه‌رانی کورد. وه‌ک به‌شێک له‌و نه‌خشه‌یه‌ مامۆستا

گۆران (۱۹۰۴-۱۹۶۲) نۆ كورته چيروكى له عه ره بى و ئینگلیزییه وه كرده كوردی و له گه لاویژدا بلاوی كرده وه. دواتریش، سالی ۱۹۵۳، هه ماموستا سه ججادی ئه و چيروكانه ی وهك ئانتولۆگییه كه به ناوی "ههلبژارده له چيروكى كورتی بیگانه" بلاو كرده وه. له كۆی ۱۰۵ ژماره ی گوڤاری گه لاویژ، ۱۱۴ كورته چيروكیان تیڤا بلاو كراونه وه، له مانه ۸۲ چيروكیان له زمانانی دیکه وه ته رجه مه كراون و ۳۲ چيروكه كه ی تریش به ره مه ی نووسه رانی كورد خویانن (Shakely 2011: 18).

له پوو ی ناوه پۆكه وه، به ره مه ی هه رسی چيروكنووسی ناوداری چله كانی كوردستانی عیراق، به و فهتتاح و سه ججادی، زۆر له یه كه وه نزیكن. خه باتی ئه و سه رده مه ی گه لی كورد و گه لانی دیکه ی عیراق دژی رژی می پاشایه تی و كوئۆنیا لیستانی ئینگلیز له گه رمه یدا بوو. گه نده لی به شیوه یه کی یه كجار فراوان له سیستیمی كارگیڕی و ده ستگا كانی ده ول ته ی عیراقدا ته شه نه ی كرد بوو. له كو مه لی كورده واریدا رپكخستنی كو مه لایه تی له سه ر بنه مای خیلایه تی بوو بووه هو ی چه سپاندنی كو مه لێك نه ریتی كو ئنی وا كه رزگار بوون لیان ئاسان نه بوو، به لكه خه باتی کی سیاسی و فه ره هنگی و شارستانه تی فراوان و دوورودریژی ده ویست.

نزیك بوونه وه ی ئه و سی چيروكنووسه له كیشه سیاسی و كو مه لایه تییه كانی ئه و سه رده مه به نیازی پی شاندان و چاره سه ركردنیان، زۆر پیوه ستی شیوه ی جیهانبینی سیاسی و فه ره هنگی و هونه رییانه. ئیمه ده توانین هه ر وا به كورتی هه لۆیستی هه رسی نووسه ر به م جو ره پوون بكه ینه وه:

ئه لف: ئیبرا هیم ئه حمه د وهك پروناكبیری کی شوڕشگیر دهروانیته مه سه له كان. كیشه كان به وردی ده ستنیشان دهكات و چاره سه ریش، زۆرجار، به شیوه یه کی راسته وخۆ دهخاته به رده ستی خوینهر. ئه و

سەرچاوهی هه‌موو کێشه و گه‌نده‌ڵیه‌کان ده‌باته‌وه‌ سهر سیستیمی سیاسی ولاته‌که و پێی وایه‌ ده‌بی ئه‌و سیستیمه‌ هه‌لوه‌شپێرێته‌وه‌ و له‌ بنه‌رته‌وه‌ بگۆرێدریت. ب‌له‌ به‌ زمانیکێ جوان، به‌لام ئاسان و ساده‌، ده‌نوو سیټ. تو‌ که‌ چیرۆکه‌کانی ده‌خوینیته‌وه‌، یه‌کسه‌ر هه‌ست ده‌که‌یت نووسهر شاره‌زای لادی و ژیا‌نی جووتیار و لادینشینان نییه‌، به‌ چاوی که‌سیکی شارنشین ته‌ماشای شته‌کان ده‌کات. هه‌ستیکی مرو‌فانه‌ی قوولی هه‌یه‌ و ناکوکیی چینه‌یه‌تی به‌ وردی ده‌بینیت و لایه‌نگری هه‌ژار و چه‌وساوه‌ و بێده‌سته‌لاتانه‌.

بی: شا‌کر فه‌ت‌تاح زۆرتر له‌و کێشه و ده‌ردانه‌ ورد ده‌بیته‌وه‌ که‌ پێوه‌ستی نه‌ریته‌ کۆن‌باوه‌کانی کۆمه‌لگه‌ن. که‌متر له‌ کێشه‌ سیاسیه‌کان نزیک ده‌بیته‌وه‌. بو‌ دیاریکردنی چاره‌سه‌ر، فه‌ت‌تاح ناچێته‌ بن‌جوبنا‌وانی ئالۆزییه‌کان. شاره‌زای ژیا‌نی لادی و جووتیاران نییه‌. ئه‌و پێی وایه‌ به‌ گۆرپینی کارمه‌ندیکی خراپ و به‌رتیلخۆر و گواستنه‌وه‌ی له‌و شو‌ینه‌ و هی‌نان و دانانی کارمه‌ندیکی ده‌ستپاک له‌ جیگه‌که‌ی ئیتر کێشه‌که‌ چار ده‌کریت. زمانه‌ کوردیه‌که‌ی باش نییه‌ و بایه‌خ به‌ جوانی زمان نادات. هه‌ستیکی قوولی مرو‌فانه‌ی هه‌یه‌ و لایه‌نگری هه‌ژارانه‌.

پی: به‌ پێچه‌وانه‌ی ب‌له‌ و فه‌ت‌تاحه‌وه‌، سه‌ججادی یه‌کجار زۆر شاره‌زای ژیا‌نی لادی و جووتیاران و ته‌نانه‌ت سیستیم و ژیا‌نی خێله‌ کۆچه‌ره‌کانه‌. زۆر به‌ وردی ناکوکییه‌کان ده‌بینیت و ده‌یان‌خاته‌ به‌رچاوی خو‌ینه‌ر. به‌ قوولی ده‌روانیته‌ کێشه‌کان و په‌گورپیشه‌یان هه‌لده‌داته‌وه‌. سه‌ججادی چاره‌سه‌ر، به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، دیاری ناکات. به‌شیکێ زۆری دۆزینه‌وه‌ی چاره‌سه‌ر بو‌ وردب‌ینی و ژیری خو‌ینه‌ر به‌ جی ده‌هی‌لێت، به‌لام کێشه‌کان به‌ جو‌ریک راده‌نیت، که‌ رێگه‌ خو‌ش ده‌کات بو‌ ئه‌وه‌ی خو‌ینه‌ر بگاته‌ ئه‌نجامگرییه‌کی راست. ئه‌میش ناکوکیی چینه‌یه‌تی به‌ روونی ده‌بینیت و لایه‌نگری هه‌ژار و سته‌مدیت‌ووانه‌. نرخ و نه‌خشیکێ به‌رچاو

دەداتە ژن. گەشتە لایەنی چیرۆکەکانی سەججادی زمانە کوردییەکیەتی. ئەو زمانیکی یەكجار جوان و بەرز و ھونەرمەندانە بە کار دەبات. زۆر بە وردی ئاگاداری لایەنی ئیستیتیکی وشە و پرستە و دەربڕینەکانە.

سەججادی نووسەر و زانا

دوای برانەوێ دەیهی چلەکانی سەدە پابوردوو، وای دەچیت سەججادی گەشتبێتە ئەو باوەرێی کە ئەو دەتوانیت و دەبیت بە شیوەکی دیکە بۆ پێشخستنێ نەتەوێکە و بۆ گەشەپێدانی نیشتمانپەرۆری کار بکات. تۆوی ئەم بیرە پێشتریش لە دەروونی سەججادی لاودا ھەبوو. ئەو ھێشتا لە تەمەنی ھەژدە نۆزدە سالاندا بوو، کاتی کە بیستووێتی یەکیەک لە ھاوڕێ چەكدارەکانی جەعفەر (جەوھەر) ئاغای شەك لە زینوی شیخییە، چوو بۆ لای و بە پەرۆشەو پرسیاری ئەو پووداوە میژووییە لێ کردوو و زانیارییەکانی لای خۆی تۆمار کردوون و لەگەڵ ئەو زانیارییانەدا کە پێشتر لە باوکی خۆی، نەجموددین سەججادی، بیستبوونی، بەراوردی کردوون. ئەمە ئەو کونجکۆلی و ئەو تۆوێیە کە پاشتر بوو بە سەججادی کوردیزان و نووسەری میژووی ئەدەبی و سیاسیی کورد و لیکۆلەرەوێ ئەدەبی کلاسیکی کوردی و پێشاندەری جوانی و پەوانبێژی و وردەکارییەکانی زمانی کوردی.

لەو سەردەمەدا کە ھێشتا فەقێ بوو و دواتریش وەك مەلایەك و وەك نووسەر و زانایەك، زۆر ناوچەیی کوردستان گەراو و لەگەڵ خەلکی جۆراوجۆر تێکەڵاوی و ئاشناوەتی و دوستایەتی پەیدا کردوو. سەججادی بەم گەران و تێکەڵاوبوونە بئاغەییەکی بەتەوی بۆ کەسایەتی زانستی خۆی داناو. ئەو شارەزایی و ئاشناوەتیەکی باشی لەگەڵ بەشی

هه ره زۆرى كه سايه تيبه سياسى و كۆمهلايه تى و زانستى و ئايىنييه كانى كوردستاندا دامه زانندوه، له رايه ل و ستروكتورى كۆمهلى كورد وهارى ورد بووه ته وه و هه ولى شيكردنه وهى داوه، گوئى گرتووه له وشه و دهر برين و شيوه زمانى ناوچه جۇراوجۆره كانى كوردستان و هه ولى فيربوونيانى داوه، قسه و په ند و به سه رهات و رپووداوى ميژووى و كۆمهلايه تيبى بيستووه و تۆمارى كردوون و پاراستوونى. به لام، من پيم وايه، له هه موو ئه مانه يش گرنگتر ئه وه يه كه سه ججادى زۆر هو شيارانه چووه ته ناو دل و دهروونى مروقى كورد و پي كهاته ي كۆمهلى كورد وه.

ئه گهر سه ججادى له ريگه ي خو يندنه وه و ليكۆلينه وه و هاو پر سه كيى زانستيه وه ئه و گه نجينه گه و ره يه له باره ي ئه ده ب و زمانى كورد ييه وه فير بووي ت، كه دواتر له "ميژووى ئه ده بى كوردى" و به ره مه زانستيه كانى دي كه يدا پيشكه شى كردوون، ئه وا، بيگومان، هه موو شاره زايى و زانيارى و شيكردنه وه و ليكدانه وه كانى خو ي له باره ي كورد وهارييه وه له "رشته ي مروارى" و "هه ميشه به هار" دا خستووه ته بهر ده ست و بهر چاوى خو ينه رى كورد. به راستى رشته ي مروارى، تا راده يه كيش هه ميشه به هار، ئه و ئينسيكلوپي ديا گه و ره و به نرخ و زانستى و قو و له يه، كه هه ره كه سيك بيه وى كۆمهلى كورد و بير و فه لسه فه ي مروقى كورد و شارستانه تيبى نه ته وه ي كورد بناسي ت، ده بى بيخو يني ته وه. من له هه موو ميژووى كت يى كورد يدا ته نيا سى چوار شاكار ده بينم كه بكرى له و رپووه وه له گه ل رشته ي مروار يدا به راورد بكرين: "شه ره فنا مه" ي شه ره فنا ي به دليسى (١٥٤٣-١٦٠٤)، "مه م و زين" ي ئه حمه دى خانى (١٦٥١-١٧٠٧) و "عه ادا ت و رپو سو و ما ت نا مه ي ئه ك را دييه" ي مه لا مه حمو و دى بايه زي دى (١٧٩٩-١٨٦٧). ئه گه رچى ئه م شاكارانه له رپووى ناوه روك و ژانر و ئامانجه وه له يه كدى جيا وازن.

له ماوه ي ده سالدا، ١٩٤٠-١٩٤٩، سه ججادى هه موو توانست و به هه ره

و وزه يه كى خوى تهرخان كرد بۇ بلا و كوردنه وهى گه لا و يژ و دواتریش نزار. به تهنیشته ئهوانه يشه وه كورته چيرۆكى نووسيوه، به شداریى كردووه له چالاكیى كۆمه لایه تی و فهرهنگی و نیوچه سیاسیدا، بۇ نمونه ئه ندامه تیى یانه ی سهر كه وتنى كوردان و سهر په رشتیى چاپكردن و بلا و كوردنه وه ی كتیپی چهند نووسه ریكى كردووه و هه ندی ئانتولۆگیى بلا و كردوونه وه. من وای بۇ دهچم، دواى ئەم ئەزمونه جورا و جورانه گه یشته بێته باوه رپكى وه ها كه نه رۆژنامه گه ری و نه نووسینی كورته چیرۆك و نه ئه ندامه تی و چالاكیى كۆمه له ی فهرهنگی و سیاسى ئه و كارانه نین كه ئەم ژيانى خوى بۇيان تهرخان بكات. ئه و پىی و بوو بۇ ئه وه ی كۆمه لی دواكه وتووی ئه و سهر ده مه ی كوردستان هۆشیار بكریته وه و تۆوی نیشتمان په روه ری و نه ته وه دۆستیی تیډا بچینریت، ده بی پیشه نگ و خوینه وار و پووناك بیركهانى ئاماده بكرین و باوه رپكى بته و یان لا دروست بكریت كه كورد، وه كه نه ته وه یه كه، خاوه نی زمان، فهرهنگ، جوگرافیا، میژوو، ئه ده بییات و شارستانه تیى خویه تی. ده بی مروشی كورد خوى بناسیت. ده بی پووناكیی زانست و زانیاری بگاته نه ته وه كه ی، ده بی به ری عه قل و ئاوه ز و حكه مه ت و فله سه فه ی مروڤایه تی له ناویاندا بلا و بكریته وه. ئەمه ئه و پرۆژه فهرهنگی و رۆشنگه رییه بوو كه سه ججادی ده یویست ژيانى خوى بۇ تهرخان بكات، ئه گه رچی زۆر چاك ئه وه یشی ده زانی كه پرۆژه یه كى وه ها كارى یه كه كه س نییه. به لام له نه بوونی ده ستگا و دامه زراوى زانستیى كوردیدا نه یده ویست ده سته پاچه ببیت و چاوه رپوان بیت. ده بوو كارى خوى بكات و پرۆژه كه ی خوى، ههنگاو به ههنگاو، بباته پیشه وه. كاتیکیش، سالانیک دواتر، كورد بوو به خاوه نی كۆمه لی ده ستگای زانستی و فهرهنگی و زمانه وانى، بۇ نمونه به شی كوردیى زانكۆی به غدا و كۆری زانیاریى كورد، سه ججادی هه موو وزه و به هره و توانستی خوى خسته خزمه تی ئه و ده ستگایانه وه.

له سهرهتای دهیهی په نجاكانه وه سه ججادی وهك زانایهك ژیا، زانایهكی كلاسیك كه دهیویست بناغهیهكی بتهوی زانستی بو نه ته وهكهی دابریژیت. ئهم جوړه ژیا نه له گه ل خه باتی پر گوړان و هلدیر و هوراز و نشیوی سیاسیدا نه ده گونجا، له بهر ئه وه سه ججادی له سیاست و له خه باتی سیاسی دووره پهریز وه ستا. بو ئه و كوردایه تی ئه و كار ه زانستییه بو كه دهیكرد و خو ی بو ته رخا ن كړد بو. هه روه هایش ژیا نی زانایهك له گه ل ژیا نی شاعیر، روظنامه وان یا چیروكنووسك جیا وازه، بو یه سه ججادی هم دوور بو له رووناكی خوده رخستنه وه، هه می ش خو ی به نووسی نی كورتخایی نی روظانه وه خه ريك نه كړد.

سی شاكار و شاكاریك

له ماوهی سی دهیه و نیودا، له و كات ه وه كه خو ی بو جبه جیكردنی پروژه فهره نگییه كهی ته رخا ن كړد و تا ئه و پروژه ی كوچی كړد، سه ججادی كومه لیک كتیبی گړنگ و بهنرخی نووسی و بلاو كړد وه. له م بهر هه مانه پیم وایه ته نیا یه كیكیان، هه می شه به هار، كه له دوانزده كورته چیروك پك هاتو وه، هه ر پیشت ر له دهیه ی چله كاندا، هه مووی نوو سراوه و ئاماده بو وه بو چاپ، ئه گه رچی بلاو كړد نه وه كهی به شیوه ی كتیب تا سهره تای شهسته كان دوا كه وت. كتیبه كانی ديكه، به شی هه ر زوریان بهر هه می توژی نه وه و لیکولینه وهی دریژخایی نی زانستین. هه ندی له و كتیبان ه ی سه ججادی تا ئه و راده یه بایه خدارن كه بوون به سه رچاوه ی زانستی دهوله مند و بنه رپه تی بو توژی نه وه و لیکولینه وه له بواری باب ته كانی سه ر به كوردناسیدا، ته نانه ت بو ئه مړویش.

له م نووسی نه دا، من ته نیا له لای سی شاكار و شاكاریكی سه ججادی را ده وه ستم، كه پیم وایه نموونه ی هه ر به رز و بایه خدار ی بهر هه مه كانی ئه ون. بهر هه مه كانی سه ججادی زورن و ده كړی هه ر یه كیكیان به جیا

لاپەرە پىك ھاتوو. لەگەڵ ئەوەشدا ھەمیشەبەھار، بەپێی چێژی من،
یەكێكە لە شاكارەكانى ئەدەبى كوردى.

لایەنێكى یەكجار ورسەدارى ھەمیشەبەھار ئەو زمانە كوردییە جوان و
پاراو و بەرز و ھونەرمندانەییەكە نووسەر بە كاری ھێناوە.
سەرنجراکیش ئەوێەكە لە راستیدا ھەمیشەبەھار یەكەمین بەرھەم و
یەكەمین كتیبی سەججادییە، چونكە ئەم چیرۆكانەى لەنیوان تەممووزى
١٩٤٦ و ئابى ١٩٤٩ دا نووسیون، واتە چیرۆكەكانى ھەمیشەبەھار،
كالای بالای شای لى دەربچیت كە ئەویش تەرجەمەییە، ھەموویان لە
ماوەى سێ ساڵ و یەك مانگدا نووسراون. یەكەم بەرھەم و یەكەم كتیبی
نووسەرێك لە ڕووى ناوەرۆك و لە ڕووى زمانەو ھێندە جوان و بەرز بێت،
ئەو ھەمان پێ دەلێت كە سەججادی خاوەنى بەھریەكى چەندگەرە و گەش
و بەرز بوو. ھەندى جار كە ھەمیشەبەھار دەخوینمەو، لە دلى خۆمدا
دەلیم خۆزگە سەججادی ھەر لەسەر نووسینی چیرۆك بەردەوام ببوایە و
خۆى خەرىكى ھىچى تر نەكردایە، بەلام ھەر زوو خۆزگەكەم دەخەمە لاو،
چونكە ئەو شاكارە گەورانەى دواتر نووسیونى لە ھەمیشەبەھار كەمتر
نین، ئەگەرچى ھەر شتێك تام و چێژی خۆى ھەيە.

مێژووى ئەدەبى كوردى [چاپى یەكەم ١٩٥٢، چاپى دووھەم ١٩٧١]

ئەگەرچى نووسەرانى كورد زۆر جار كارەكانى خۆیان ناو دەنێن
مێژووى ئەدەبى كوردى، راستییەكەى ئەوێەكە ئێوان مێژووى شیعری
كوردییان نووسیو، نەك مێژووى ھەموو ئەدەبى كوردى، كە دیارە
ئەمەیش ھۆى خۆى ھەيە. پێش ئەم كارەى سەججادی چەند نووسەرێكى
دیکەیش ھەولیان داو بە شیوێەك، مێژوویەك بۆ ئەدەبى كوردى
بنووسن. كارە گرنگەكان لەم بوارەدا ئەمانەن:

یەك: ئەو زانیارییانەى كە مەلا مەحمودی بایەزیدی لە كۆتایی

١٨٥٠ كاندا دابوونی به زانا و كوردناسی پووسی له بنهچهدا پوؤونی ئاوگوست ژابا (Jaba 1860). ئهم زانیاریانه پاشان رېك خراون و به شیوهی کتیب بلاو کراونهوه: جامع یی ریسالهیان و حیکایهتان ب زمانی کورمانجی، سانت پیتهرسبورگ، ١٨٦٠. کتیبهکه له پینج پاژ پیک هاتووه و یهکیان بو ژیانی ههشت شاعیری کورد تهرخان کراوه. شاعیرهکان ئهمانهن: عهلی حهریری، مهلای جهریری، فهقیی تهیران، مهلای باتهیی، ئهمهدی خانی، ئیسماعیل بایهزیدی، میر شهرهفخانی ههکاری و مورادخانی بایهزیدی. گرنگی ئهم کاره ئهوهیه که یهکهمین جاره زانیاری لهباری ژیان و بهرهمی چهند شاعیریکی کلاسیکی کوردهوه بلاو دهکریتهوه. زانیاریهکان، زورجار، ناتهاون و ورد نین.

دوو: ئهمین فهیزی: ئهنجومهنی ئهدیبانی کورد [ئیستانبول ١٣٣٩ (١٩٢٠)، چاپی دوهم، کۆری زانیاری کورد، بهغدا ١٩٨٣]

راستییهکهی ئهمه ئانتولۆگیهکی شیعری کلاسیکی کوردیه. فهیزی لهم کتیبهده بهرهمی پانزده شاعیری کوردستانی عیراق و ئیرانی پیشکش کردووه. له پیشهکی کتیبهکهده هندی زانیاری گشتیی لهباری ژیانی هندی له شاعیرهکانهوه نووسیوه.

یهکێک له زانیاریه گرنگهکان لهباری نالییهوهیه. فهیزی ئهوه جهخت دهکات که نالی دواسالهکانی ژیانی خوی له ئیستانبول بردووته سهر و له گۆرستانی ئویسکۆدار نژراوه. زانیاریهکی گرنگی دیکه ئهوهیه که دیوانی مهولانا خالید به فرمانی سولتانی عوسمانی عهبدولمهجید خان، عهبدولمهجیدی دوهم، (١٨٣٩-١٨٦١ سولتان بووه) چاپ کراوه.

سی: رهفیق حیلمی: شاعر و ئهدهبیاتی کوردی، بهرگی یهکه، بهغدا ١٩٤١ [بهرگی دوهم، ١٩٥٦]

ئهم بهرهمه زیاتر به رهخنهی ئهدهبی، یا لیکدانهوهی ئهدهبی،

داده‌نریت، به‌لام زانیاری می‌ژوویشی تیدایه وه ژیننامه‌ی شاعیره‌کان و باسکردنی قوناغه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی. حیلمی له هه‌ردوو به‌رگه‌دا کۆمه‌لیک شاعیری کلاسیک و تازه‌یشی پێشکەش کردوون و له پوانگه‌یه‌کی زمانه‌وانی و هونه‌رییه‌وه شیعره‌کانی خویندوونه‌وه.

چوار: هه‌ره‌کۆل ئازیزان [جه‌لادەت به‌درخان]: کلاسیکین مه‌، هاوار، هه‌ژمار ۳۳، چریا پێشین [ئۆکتۆبه‌ر] ۱۹۴۱، ل: ۶-۱۴.

به‌شێکی زانیارییه‌کانی ناو ئهم نووسینه له کتێبه‌که‌ی ژاباوه وه‌رگیراوه و نووسه‌ر خۆیشی ناوی چهند شاعیرێکی دیکه‌ی خستووته‌ سه‌ر. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌درخان وتاره‌که‌ی خۆی به‌ ئه‌لفووبی لاتینی تورکی نووسیه‌وه، کۆمه‌لی ناو و زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی شیۆینراون [شاعر بووه به‌ شهر، شاعیر بووه به‌ شاهر، عارف بووه به‌ ئارف، سیفاتێ سه‌بعه‌ بووه به‌ سفاتێ سه‌به‌هه، غه‌زەل بووه به‌ خەزەل، قەدەحی حیرمان بووه به‌ قەدەهی هرمان...هتد]. هه‌روه‌ها له‌ گواستنه‌وه‌ی نمونه‌کانی شاعر به‌ کوردیی خواروودا هه‌له‌یه‌کی زۆری کردووه.

می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردیه‌که‌ی سه‌ججادی، له‌ زۆر پوه‌وه، له‌وانه‌ی پێشتر نووسرا‌بون جیاواز بوو. له‌م می‌ژوویدا ژيان و به‌ره‌می ۲۴ شاعیری کورد ده‌خوینینه‌وه. نووسه‌ر نمونه‌ی شاعیرانی هه‌موو دیالیکته‌کانی زمانی کوردیی هه‌لبژاردووه: لورێ، هه‌ورامی، کوردیی باشوور و کوردیی باکوور. به‌شی زۆری شاعیره‌کان کلاسیکه‌کانن، به‌لام چهند شاعیرێکی سه‌رده‌می تازه‌یش پێشکەش کراون. بێجگه‌ له‌و لی‌کۆلینه‌وانه، سه‌ججادی به‌ دووردریژی له‌باره‌ی می‌ژووی کورد و کوردستان، نه‌ریتی داستانه‌نوسی، میتۆلۆگی کوردی و پو‌ژنامه‌گه‌ریی کوردیه‌وه نووسیویه‌تی و می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردیی له‌گه‌ڵ می‌ژووی ئه‌ده‌بی میسری، فارسی، چینی، هندی و عیبری و یۆنانی و پۆمانیدا

بهراورد کردووه.

ئەم بهرهمه‌ی سه‌ججادی يه‌که‌مین مێژووی راسته‌قینه‌ی ئەدهبی کوردیه. نووسەر به‌م کاره‌ی بنه‌رته‌تیکه‌ی يه‌کجار سه‌خت و بته‌وی بۆ ئەدهبی کوردی و بۆ فهره‌نگه‌ی کوردی دارپشت. ئیستایش دوا‌ی تێپه‌رینه‌ی شه‌ست ساڵ به‌سه‌ر بلا‌بوونه‌وه‌ی مێژووی ئەدهبی کوردیدا، هه‌یچ لیکۆله‌روه‌ و توێژه‌ریکی جیددی، بیه‌وێ له‌سه‌ر ئەدهبی کوردی کار بکات، ناتوانی خۆی له‌ به‌کارهێنانه‌ی ئەم سه‌رچاوه‌یه‌ ببوێت.

مێژووی ئەدهبی کوردی سه‌ججادی له‌ زۆر پووه‌وه‌ ده‌کری له‌گه‌ڵ شه‌ره‌فنامه‌ی به‌دلیسیدا به‌راورد بکری. به‌ نووسینه‌ی کتیی (شه‌ره‌فنامه)، شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی (٩٤٩-١٠١٢ / ١٥٤٣-١٦٠٣ / ٤) يه‌که‌مین مێژووی سیاسیی نه‌ته‌وه‌ی کوردی دارپشت و بنه‌رته‌تیکه‌ی پانوپۆر و بته‌وی بۆ ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تیی کوردانا. شاکاره‌که‌ی به‌دلیسی ته‌نیا تۆمارکردنی پووداوه‌کانی مێژووی کورد یا ژیننامه و شه‌پوشۆری میر و به‌گ و خانه‌کانی کورد نییه‌، وه‌ک هه‌ندی له‌ پۆژه‌ه‌لاتناس و کوردناسه‌کان بۆ سووکایه‌تیکردن به‌ کورد و مێژووه‌که‌ی ده‌یلین. شه‌ره‌فخان هه‌ر له‌ پێشه‌کی شه‌ره‌فنامه‌دا پێبازی زانسته‌یانه‌ی کاره‌که‌ی و بیرکردنه‌وه‌ی ورد و دووربینانه‌ی خۆی دیاری ده‌کات. له‌ دوو بواردا شه‌ره‌فخان زۆر به‌ پوونی هه‌له‌کانی بیرکردنه‌وه‌ی خۆی ده‌کاته‌ بنهما و نوخته‌ی ده‌رچوون بۆ نووسینه‌ی مێژووی کورد: يه‌که‌م، جیۆگرافیا‌ی کوردستان بۆ ئه‌و، هه‌موو ئه‌و ناوچه‌ و هه‌رێمانه‌یه‌ که‌ کورد یا زۆرایه‌تییه‌کی کوردی تیدا ده‌ژی، ئیتر له‌ناو سنووری هه‌ر ئیمپراتۆریایه‌کدا یا له‌ که‌وشه‌نی هه‌ر سولتاننشینیکدا بێت. شه‌ره‌فخان ئه‌گه‌رچی خۆی خان و گه‌وره‌ی میرنشینیکه‌ی کورد بوو، به‌لام دوور له‌ هه‌موو ته‌سکبینیه‌که‌ی ناوچه‌گه‌رانه‌ و دوور له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی میرنشینه‌که‌ی خۆی بیر له‌ جیۆگرافیا و سنووری کوردستان

کردوو و تهوه؛ دووهميش، بۆ پیناسهکردنی کورد، پێوهری نووسهر ئهوهیه ههموو ئه و خێل و تیره و کۆمه لانهی خویان به کورد دهزانن و به یهکێک له دیالیکتهکانی زمانی کوردی ددهوین کوردن و بهشیکن له نهتهوهی کورد. ئهم بیرکردنهوهیهی بهدلیسی هینده بههیزه که بۆ ئه و سهردهمه ی ئه و تێیدا ژیاوه یه کجار ورد و پێشهنگانهیه و له گه ل تێوڕیه زانستییهکانی ئهمرویشدا تهبا و هاوئاهاهنگه.

سه ججادییش له کتێبه که ی خۆیدا ئه و پێبازری شهره فحانی گرتووه. ئه و میژووی بۆ ههموو ئه ده بی کوردی نووسیوه، واته ههموو ئه و ئه ده به ی که به زمانی کوردی، به هر یه کێک له زاراواکانی زمانی کوردی، نووسرا بی ت، ئیتر نووسهر که له هر ناوچه یه کدا ژیا بی ت و سهر به هر ده ولت و ئیمپراتۆریایه ک بو بی ت. به م پیناسه کردنه ی ئه ده بی کوردی و ئه دی بی کورد، سه ججادی بنه مایه کی بۆ ئه ده بی نه ته وایه تی کورد دارپشت، که بوو به مۆدیلێک بۆ ههموو ئه وانه ی دوا ی ئه و له گه ل میژووی ئه ده بی کوردیدا کاریان کردوو.

گرنگی کاره که ی سه ججادی ئه وه نییه که زانیارییه ئاشکرا و به رده ستهکانی کۆ کرد بی ته وه تا بیانکاته کتێبی ک. ئه و له لایه که وه ههموو زانیارییه کی له باره ی ژیان و سهرده م و شیعری شاعیرانه وه به پێوهری لۆگیک و ژیری پێواوه، ئه وسا سوودی لی وهر گرتوو و له کتێبه کهیدا جیی داوه تی. واته ئه و وهک زانییه ک به چاوی گومان و پشکنینه وه له و زانیاریانه ییش کۆلیوه ته وه که پێشتر وهک راستینه ته ماشا کراون و خستونه یه ژیر پرسیاره وه. له لایه کی دیکه ی شه وه له ریگه ی میتۆدی که وه که زیاتر له لیکۆلینه وه کلاسیکییه کاندا به کار براوه، به دوا ی زانیاری تازهدا گه راوه له سهر ژیان و سهرده می شاعیره کان. زانیاری تازه ئه و ئه جامگریانه ن که به خویندنه وه و لیکدانه وه ی تیکسته کان و به راورد کردنیان له گه ل راستینهکانی میژوودا گه یشتوو پێیان. دیاره

ئەمە وا ناگەيىننىڭ كە نووسەر لە ھەموو ئەنجامگىرىيەكانىدا گەيشتىيەتە راستى و ئەمىرۇ، كە بوارى تويزىنەوۋ فراوانتر و ئاسانترە، گومان لە دروستىيان نەكەين. ھەر بۇ نمونە دەيلىم، سەججەدى زۆر بە وردى لەگەل ژيان و سەردەمى مەلای جەزىرىدا خەرىك بوو و پىي و بوو جەزىرى دەبى سالى ۱۴۰۷ لە دايك بوويىت و سالى ۱۴۸۱ كۆچى كىرەيت، بەلام زۆربەي ليكۆلینەوۋەكان كە دواتر كراون، ئەو پيشان دەدەن كە جەزىرى نىكەي نەوۋەد سالىك دواي ئەو ميژووى مردنەي سەججەدى داويەتەي، لە دايك بوو. نووسەر لە چاپى دووۋەمى كىتەپكەيدا بەشيك لەو زانىارىيانەي راست كىرەوۋنەوۋە، كە لە چاپى يەكەمدا بلاوى كىرەوۋنەوۋە. سەججەدى بەوۋە نەوۋەستەوۋە كە سال و پوژى لەدايكبوون و مردنى شاعىرەكان بدوژىتەوۋە، بەلكە ھەولە ئەوۋەشى داوۋە كە ھەندى لە تىكستەكانىيان ليك بداتەوۋە و لايەنە ئىستىتىكىيەكان، بەكارھىنانى ھونەرمەندانەي زمان و ويىنەي شىعرى، پروون بكاتەوۋە و بە زمانىكى رەوان بۇ خويىنەرى شى بكاتەوۋە. لەم جوړە شىكردنەوانەدا سەججەدى نەك تەنبا پروالەتەي زمانەوانىي تىكستى خويىندوۋەتەوۋە، بەلكە ھەندىك جارىش ھىما و سىمبۆلەكانى كىرەوۋەتە بەلگەيەك بۇ ليكدانەوۋەي لايەنى سىكۆلۇگىيانەي تىكستەكە و لەويىشەوۋە بەستەنەوۋەي ئەنجامگىرىيەكانى بە ژيان و جىھانبينى شاعىرەوۋە. ئەمە، ھەر بۇ نمونە، لە ليكۆلینەوۋەي شىعر و ژيانى مستەفا بەگى كوردىدا بە ئاشكرا ديارە.

ئەگەرچى سەججەدى بەشى ھەرە گرنگى كىتەپكەي بۇ بەرھەمى شاعىرانى كورد، واتە ئەدەبى نووسراو، تەرخان كىرەوۋە، بەلام ھاوكتاش بايەخىكى يەكجار زۆرى داوۋە بە ئەدەبى زارەكى، ئەدەبى فولكلورى؛ داستان و ئەفسانە و چىرۆك و پەندى پيشنان. ئەو، ئەدەبى زارەكى بە بەرھەمى بىر و ژىرى و چىژى جوانناسىي مروقى كورد دادەنەيت و پىي وايە ئەم بابەتەنە رەنگدانەوۋەي ژيانى كۆمەلەيەتەي گەلەن و دەتوانەن

ههست و بیر و هۆشی مۆوقی کورد له چوارچیوهی ژیانی ماددی و فکریی کۆمهڵدا وینا بکهن.

میژووی ئهدهبی کوردی شهست سال لهمه و پێش بلاو کرایه وه. له ماوهی ئهم شهست ساله دا چهند کتیی دیکه لهبارهی میژووی ئهدهبی کوردیه وه بلاو کراونه ته وه، به کوردی و به زمانی دیکهیش، به لام راستیه که ی ئه وهیه که هیچ یه کێک لهم به ره ره مانه نهیتوانیوه جیگهی کتیه که ی سه ججادی بگریته وه و ببیته سه رچاوه ی سه ره کی له و بواره دا. تاکه سه رچاوه یه که ده کری له ته نیشته کتیه که ی سه ججادییه وه دابنریت، "میژووی ئهدهبی کوردی" یه که ی پرۆفیسۆر مارف خه زنه داره (۱۹۳۰-۲۰۱۰).

سه ججادی زۆر چاک له وه گه یشتبوو که بۆ دروستبوونی نه ته وه و نیشتمانیک و بۆ گه شانه وه ی ههستی نه ته وه دۆستی و نیشتمانپه ره وه ی، ده بی سه رخانیک پته وی فکری و میژووی و فره هنگی و زمانه وانی و پۆخی هه بیته، تا که سانی نه ته وه با وه پریان به خویان و به گه ل و نه ته وه و نیشتمانی خویان لا دروست ببیت. ده یزانی میژوو، چ سیاسی بیت و چ ئه ده بی، پالپشتیک گه وه ی مه عنه و ییه بۆ بنیاتنانی ئه مپرو و داهاتو ویش و ده بیته هۆی بزواندن و به هیژکردنی ههستی خۆناسی. نووسینی میژووی ئه ده بی کوردی به ره می ئه و بیرکردنه وه یه و هه لقه یه کی پته وی ئه و پرۆژه شارستانه تییه بوو که ژیانی زانستی خۆی بۆ ته رخان کردبوو.

رشته ی مرواری [به رگی یه که م ۱۹۵۷، به رگی دووهم ۱۹۵۷، به رگی سییه م ۱۹۵۸، به رگی چواره م ۱۹۶۸، به رگی پینجه م ۱۹۷۲، به رگی شه شه م ۱۹۷۹، به رگی هه وته م ۱۹۸۰، به رگی هه شه ته م ۱۹۸۳]

سه ججادی وه ک زانایه کی کلاسیکی کورد و پۆژه ه لاتی، شاره زای سه رچاوه زۆر و گرنگ و کلاسیکییه کانی زمان، میژوو، فره هنگ و

ئەدەبىياتى غەربىي و فارسى بوو. ھەرۋەھائىش لە پېگەي ئەو دوو زمانەۋە ئاشنايەتتە باشى لەگەل ھەرھەنگ و مېژوۋى گەلانى دىكەيشدا پەيدا كىردبوو. ئەو دەپىنى كە زانايانى ئەو گەلانى ھەر لە سەردەمكى زۆر زوودا، ورد و درشتى پروودا و قسە و پەند و چىرۇك و بەسەرھات و زانىارىيەكانى كۆمەلى خۇيان كۆ كىردوونەۋە و بۆ نەۋەكانى دواي خۇيانيان بە جى ھېشتوون. سەججادی دەپوئست پېك ۋەك ئەۋان بىكات. دەپوئست ھەموو شتېكى كورد كۆ بىكاتەۋە و توۋمارى بىكات و لە دەست ھەۋتانى دەربھېئىت. ئامانجى كۆكردنەۋەي گەنجىنەي فۇلكۇر و كەلەپوۋرى كورد تەنبا لەپېناۋى ئەۋەدا نەبوو كە بىنانكاتە كىتېب و پەفى كىتېبى مالان و كىتېبخانەكانى پى پې بىكاتەۋە، بەلكە ئەمەيش ھۆيەك و دەستۋىژىك بوو بۆ گەشاندنەۋەي بىرى نەتەۋايەتى و بۆ بەھىزكردنى ناسنامەي مروۋقى كورد. سەججادی ھەۋلى داۋە پىشتەي مروۋارى گونجاندن و تىكەلاۋكردنى چەند نمونەيەكى ناسراۋى ئەدەبىي غەربىي و فارسى بىت: (الأغانى) و ھەندى كىتېبى دىكەي ئەۋەلفەرەج ئەلئىسەفەھانى (۸۹۷-۹۶۷)، (گلستان) و (بوستان) سەعدى شىرازى (۱۱۸۴-۱۲۸۳/۱۲۹۲)، (العقد الفرید) ئىبن عەبد پەببىھى (۸۶۰-۹۴۹)، (المستطرف) ئەبشەھى (۱۳۸۷-۱۴۴۷) و (بھارستان) شىخ عەبدولپەھمانى جامى (۱۴۱۴-۱۴۹۲). بەلام لە پروۋى پېكخستەۋە دەتوانم بلىم كارەكەي سەججادی لە كارى ئەۋان پېكوپېكتەر. ئەگەرچى سەججادی سوۋدى لەۋ سەچاۋانە ۋەرگرتوۋە، بەلام بەشى ھەرە زۆرى پىشتەي مروۋارى بەرھەمى گەپان و كۆششى خۇين و بابەتەكان سەر بە كۆمەلى كوردەۋارن.

لە ھەشت بەرگى پىشتەي مروۋاردا، سەججادی ھەزاران پرووداۋى سىياسى، ھەرھەنگى و كۆمەلەيەتتى كۆمەلى كوردەۋارىي كۆ كىردوونەۋە و بە زمانىكى ئەدەبىي جوان و پاراۋ داپرېشتوونەتەۋە. ئىمە ئەگەر كەسانى

وهك مهحموو پاشای جاف، شیخ رهزای تالهبانی، مهولهوی، موفتی زههاوی، وهسمان پاشای جاف، شیخ مهحموی حهفید، سهیید ئهحمه‌دی خانه‌قا، حه‌ماغای کۆیه، عادیله خانم، پیره‌مێرد و سه‌دان مه‌لا و شیخ و حاجی و ئاغای کوردستانمان له‌ پێگهی میژووی سیاسی و ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ ناسیبیت، به‌لام له‌ ریشه‌ی مرواریدا لایه‌نیکی دیکه‌ی ژیان و که‌سایه‌تی ئهم مروفانه ده‌خوینینه‌وه‌. ریشه‌ی مرواری وینه‌ی ژیا‌نی رۆژانه‌ی ئه‌وانمان بو‌ ده‌کیشیت و شیوه‌ی ره‌وتار و گوتار و کردار و بیرکردنه‌وه‌ و هه‌لسوکه‌وتی ئه‌وانمان پێ ده‌ناسینیت، وه‌ک نمونه‌ی بیر و فره‌هنگ و شارستانه‌تی کورد.

به‌شێکی چیرۆک و په‌نده‌کانی ریشه‌ی مرواری ئه‌وانه‌ن که له‌ کتێبه‌کانی ئیسه‌فه‌هانی و سه‌ع‌دی و جامی و له‌ کتێبی دیکه‌دا به‌رچاو ده‌که‌ون، به‌لام سه‌ججادی هاتوو هه‌موو ئه‌مانه‌ی له‌ شیوه‌ و ناوه‌رۆکدا کورداندوو و کردوونی به‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی کوردی. که‌سه‌کانی ناو ئه‌و چیرۆکه‌نه‌ی کردوو به‌ کورد و کردوونی به‌ خه‌لکی ناوچه‌ جو‌راوجۆره‌کانی کوردستان، تا ئه‌و راده‌یه‌ی که تو ده‌یخوینیته‌وه‌، پێک وه‌ک چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتیکی کورده‌واری دیته‌ به‌رگویت و ده‌که‌ویت به‌رچاوت. هه‌زاران جار رسته‌ و ده‌ربڕینی لهم بابه‌ته‌ ده‌بینین:

* کابرایه‌کی موکری له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یا دانیشتبوون

* کابرایه‌ک بوو به‌ میوانی ماله‌کوردێک

* کابرایه‌کی کورد ژنیکی هینا

* پیرێژنیکی کورد هه‌بوو

* ژن و می‌ردیکی کورد ده‌وری گه‌نجیان پێکه‌وه‌ رابوارد

* سالێک له‌ که‌رکوک له‌ مزگه‌وتی مناره‌نه‌خشینه... وتی: من فه‌قییه‌کی خه‌لکی ئه‌و ولاتی کوردستانه‌م لایه...

* پیاویك هه‌بوو له شاری سنه زۆر ده‌ولمه‌ن بوو

* ئەمیر تهیمووری گورگانی له کورده‌واریدا پۆژیک له پاو ئەبی، تووشی شوانیکی کورد ئەبی...

سه‌ججادی که ئەم رووداوانه ده‌کوردینیت، له لایه‌که‌وه ئاگاداری ئەوهیه ئەمانه به‌شیکن له گه‌نجینه‌ی فەرهنگی مرو‌قاییه‌تی و ته‌نانه‌ت نووسه‌ره عه‌ره‌ب و فارسه‌که‌یش له‌وهیه له‌خه‌لکی دیکه‌یان وه‌رگرته‌بتن و ئەمیش له‌وانی وه‌رده‌گریت. له‌لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه له‌و باوه‌رپدایه ئەگه‌ر زانیاری و ده‌نگوباس چوونه ناو کتێبه‌وه و به‌نووسراوی هه‌لگیران، ئیتر لای خویننه‌ر و لای خه‌لک ده‌بنه‌ راستی و جیی باوه‌رن. زۆرجار گویم له‌مامۆستا هه‌ژار (١٩٢٠-١٩٩١) بووه‌ ده‌یگوت: ئیمه‌ ده‌بی هه‌موو شتیکی خۆمان بنووسینه‌وه. تو‌تا به‌یانی قسه‌ بو‌خه‌لک بکه‌، گویت لی‌ ناگرن، به‌لام که‌ به‌ نووسراوی بی‌بینن، ده‌لین "له‌کتێباندا نووسراوه‌" په‌نگه‌ ئەم جو‌ره کوردايه‌تییه‌ی سه‌ججادی و هه‌ژار و هاوه‌لانیان له‌بیرکردنه‌وه و تیگه‌یشتنی ئەمرو‌ی خویننه‌واری کوردا جیی نه‌بێته‌وه، یا هه‌رگاله‌یشی پی‌ بکات، به‌لام بو‌ئهو سه‌رده‌مه‌ی په‌نجاکان و شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی رابوردو‌و کارکردیکی دیکه‌ی هه‌بوو.

ئهو کارکرده‌ی باسم کرد، ئیستا لای زۆر خویننه‌ری کورد بووه‌ته‌ به‌شیک له‌ راستینه‌کانی می‌ژووی سیاسی و فەرهنگیمان. من پیم وایه به‌شیک له‌و زانیاریانه‌ی له‌ می‌ژووی ئەده‌بی کوریدا له‌باره‌ی ژیان و دیمه‌ن و هه‌لسوکه‌وتی شاعیرانه‌وه نووسراون، به‌نه‌رته‌کی می‌ژووی و ماددییان نییه‌ و سه‌ججادی خۆی پیک هیناون. به‌لام ئەمرو‌هیچ نووسه‌ر و لی‌کۆله‌ریکی ئەده‌بی کوردي ناتوانی‌ خۆی له‌ هه‌موو ئەو زانیاریانه نه‌بان بکات. هاوینی سالانی ١٩٨٠ و ١٩٨٢ له‌لنده‌ن ده‌ژيام و هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک ده‌چوومه‌ سه‌ردانی مامۆستا توفیق وه‌بی (١٨٩١-١٩٨٤).

وھەبى، سەججادیي خۇش نەدەویست و کە ناوی ئەو دەھات بە شیوەیەکی
 رەخنەگرانە باسی دەکرد. جاریکیان وتی: سەججادی لەبارەى ھەموو
 بابەتیکەو قسەى کردوو و نووسیویەتی. لەبارەى ھەموو شتیکەو و پا و
 بۆچوونیکى ھەر دەربەرپووە. ئەمەى بۆیە کردوو، بۆ ئەوەى ھەر کەسێک
 شتیکى نووسی یا لیکۆلینەوہیەکی کرد، ناچار بێت، پا و بۆچوونەکەى
 سەججادییش باس بکات و نووسینەکەى وەک سەرچاوە بە کار بهێنێت و
 ئیشارەتی بۆ بکات، تەنانەت ئەگەر دڵناییش بێت کە راست نییە.

لایەنى بەھیزی رشتەى مروارى، لای من، تەنیا ئەو نییە کە بوو تە
 گەنجینەى ئەک بۆ پاراستنى فەرھەنگ و بیر و ژیری و ئەزموون و
 شارستانەتیی کورد، بەلکە زمانەکەیشیەتی، زمانە کوردییەکەى.
 سەججادی نەھاتوو ھەرچییەکی لە خەڵک بېستبێت و ھەرچییەکی
 خۆیندبێتو، وەک خۆى بگۆیزێتو ئەو بۆ ناو ھەشت بەرگی کتیبەکەى. ئەو
 سەرتاپی رشتەى مرواریى بە زمانیکى ئەدەبى و ھونەرمەندانە
 سەرلەنوێ داریشتوو تەو و کردوویەتی بە تیکستیکی ئەدەبى و ھونەریی
 ناسک و جوان و بەرز و لەگەڵ بنەماکانى پێزمانى کوردیدا
 گونجاندوویەتی. لەو شۆینانەدا کە ناوەرۆکی تیکستەکە وای پێویست
 کردوو قسەکان بە شیوەزارى ناوچەیی و بە دیالیکتیکی دیکەى کوردی
 بگۆیزێنەو، ئەو بەشانەى وەک خۆیان پاراستوون و ھەر بەو شیوەزارە
 ھێشتوونیەو. ئەمەیش ھیزیکی دیکەى بەخشیو تە تیکستەکە و بوو تە
 ھۆى دەولەمەندتر و جوانترکردنى.

رشتەى مروارى لە کاتێکدا گەنجینەى ئەک یەكجار دەولەمەند و
 بایەخدارى ئەزموون و ژیری و ئاوەز و بیرکردنەوہى کوردەوارییە و
 سەرچاوەیەکە بۆ ئاشنابوون لەگەڵ جوانى و ناسکى و قوولیی زمانى
 کوردیدا، پێنوین و کاتالوگیکیشە بۆ ناسینی لایەنى جیاواز و
 جۆراوجۆرى جیوگرافیا و میژووى کورد و بۆ تیگەیشتن لە دیاردە و

راستیینه کۆمەلایەتی و ئانتروپۆلۆگی و سایکۆلۆگی و فەرەهنگی و ئیئتۆگرافییەکانی کورد و نیشتمانەکی. بەراستی رشتەیی مرواری ئینسیکلۆپیدیایەکه بۆ تیگەیشتن و ناسینی کوردهواری.

شۆرشەکانی کورد وە کورد و کۆماری عیراق [چاپی یەکهەم ۱۹۵۹].

لەم کتیبەیشیدا، وەک لە میژووی ئەدەبی کوردیدا، سەججادی سوودیکی زۆری لە سەرچاوە جوړاوجۆرهکانی میژووی کورد و میژووی گەلانی پۆژەهلاتی ناوەراست و میژووی جیهانیش وەرگرتوو. لەپال ئەو زانیاریانەدا نووسەر لیکۆلینەوێ خۆیشی لەبارەیی پرووداوەکانی میژووی کوردستانەو کەردوو، بەتایبەت ئەوانەیی هاوسەردەمی خۆی بوون، یا بە جۆریکی ناپاستەوخو ئاگاداریان بوو. لەو بوارەدا گەیشتووێ کۆمەلێک ئەنجامگری، کە بوونەتە بنەرەتی نووسینەوێ میژوویەکی تازەیی کورد و زانیاری گرنگی پێشکەش کەردوو. سەججادی میژووی کورد وەک زنجیرە پرووداویکی پێکەوێبەستراو دەبینیت، کە لە ناوەڕۆکدا بۆ بەدیھێنانی یەک ئامانج، ئەویش سەربەخۆیی کوردستانە، تەواوکەری یەکدی بوون.

نووسەر بۆ پێکھێنانی وێنەییکی گشتگری راپەرین و شۆرشەکان لە میژووی کوردستاندا، وێرایی گەرانەوێ بۆ سەرچاوە بنەرەتیەکان لەبارەیی میژووی کوردستان یا پۆژەهلاتی ناوەراستەو، بیر و لیکدانەوێ و پشکنینی خۆیشی تێکەڵ بە باسەکان کەردوو. هێلی بنەرەتی گێرپانەوێکانی سەججادی ئەو پروودا و راستینانە کە لە میژووی نووسراوی کورددا جێیان گرتوو و بوونەتە بەشێکی ناسراو و چەسپیی ئەو میژوو. بەلام هاوکاتیش خۆیندەوێ تاییبەتی خۆی لەو پروووە دەیگەییئێتە زانیاری و ئەنجامی وەها کە دەبنە بەشێکی گرنگ و بنەرەتی بۆ تەواوکەردنی وێنەیی سەردەمێک یا راپەرینێک.

كاتى نووسەر باسى شۆرشەكانى شىخ مەحمودى ھەفید، سىمكۆى شىكاك، سابلاخ و بارزان دەكات، دەبینىن زۆر بە وردى دەچیتە بنجوبناوانى پوودا و پۆژەكانەو، بايەخىكى زۆر بەو دەدات كە راستى و دروستى باسك يا گىرپانەو، يەك ساغ بكاتەو و ئەزمونى راستەوخو يا ناراستەوخو خۆشى تىكەل دەكات. لە ئەنجامدا زانىارىيەك پىكەو دەنیت، دەكرى وای چاوى بكەين كە زياتر لە راستىيەو نەيكە.

لەگەل ئەو، یشدا كە ئەم كىتەبى سەججادی سەرچاويەكى بەنرخ و بەنەرتىيە بو خۆیندەو و ناسين و لىكۆلینەو، مۆزوى كورد، دەكرى لە سى پووهو پەخنەى لى بگرددیت:

ئەلف: كىتەبى شۆرشەكانى كورد ھىندەى كىتەبىكى مۆزويە، ئەو، ەندەيش تىكستىكى ئەدەبىيە. ئەگەرچى لە سەرتاسەرى كىتەبەكەدا جىگە دراو بە زانىارى و فاكتىكى زۆر، بەلام شىوازی دارپشتن و پىشكەشكردنى باسەكان ھەمیشە لایەنى ئەدەبى بەسەرىدا زالە. بەشى ھەرە زۆرى ئەو زاراو و تىرمانەى بە كار ھاتوون سەر بە بواری ئەدەب و لىكۆلینەو، ئەدەبين، نەك زانستى مۆزو. سەججادی لەم بەرھەمەيشدا نووسەرىكى ئەدەبىيە، نەك مۆزونووسىكى زانستى.

بى: نووسەر لە سەرتاسەرى كىتەبەكەدا تەنیا بە شىو، گىرپانەو، يەك لە دواى يەك پوواو، كان مۆزو، دەنووسیتەو، بى ئەو، خۆى بە شىكردنەو، ھەريك بكات. ئەمەيش ھەر ئەو شىوازیەكە مۆزونووسانى كۆنى كلاسك، بەتايبەت مۆزونووسانى عەرەب، بە كاریان بردو.

پى: نووسەر نەیتوانیو، ھەك لە مۆزونووسىك چاوپروان دەكریت، ھەلو، ىستى بىلایەنەى خۆى بەرانبەر پوودا، ھەكان بپاريزیت و لە پروانگەيەكى بابەتییانەو تەماشای مۆزو، تەماشای ئەو مۆزو، بكات.

ئەو، بى پېچوپەنا، ھەموو سەرکردىيەكى كوردى پى پالەوانىكى نەتەوايەتتە ھەموو كىردار و داخوازىيەكى بەرەى كوردى پى پەوايە. سەججەدى لەم بەرھەمەيشدا ديسان ئامانجىكى پەرورەدەكارانەى سىياسى و نەتەوايەتتە ھەيە. ئەو دەيەوى خوينەرى كورد بە جورىك پەرورەدە بىكات كە باوەرى بە راپوردووى نەتەوگەى خوى ھەبىت و ھىوا و ئامانجە سىياسى و كۆمەلايەتتەكانى ئەمپووى لەسەر بىنەپەتەى ئەو راپوردووە ھەلچىنەت. راپوردووى خەباتكارانە و جەنگاۋەرانەى كورد، بە لای نووسەرەو، پەوايەتتەى و شرەئىيەت دەبەخشىتە بىرى سىياسى و ھەستى نەتەوايەتتەى ئىستەى. لای ئەو، مېژوو ئەو زەوینە سەختە و ئەو بىنەپەتە قايم و چەسپاۋەيە كە كەسايەتتەى مروقى كوردى لەسەر دەرسكىت، چ وەك تاكەكەس و چ وەك بەشك لە پىكھاتەيەكى فراوانتر، كە نەتەوەيە.

ھەمىشەبەھار [بەغدا ۲۶۶۰ ك- ۱۹۶۰ م]

سەججەدى لەم كىتەبەدا دوانزە كورەچىرۆكى خوى كۆ كىردوونەو و پىشەكەيەكى كورتى بۆ نووسىون و سالى ۱۹۶۰ بلأوى كىردوونەو. لەو پىشەكەيەدا ديسان ھەندى لە باوەرە سىياسى و فەرھەنگىيەكانى خوى دووپات دەكەتەو. شەش چىرۆكى يەكەمىن كورەچىرۆكى ئاسايىن، واتە ئەدەبىكە بۆ خوينەرى ئاسايى و گەرەسەل نووسراو. بەلام شەش چىرۆكەكەى دىكە ئەدەبى مىندالان و لاۋان. لەو سەردەمەدا ئەدەبىكى تايبەت، يا چىرۆكى تايبەت، بۆ مىندالان و لاۋان بە زمانى كوردى لە پلەى نەبووندا بوو.

تەنبا يەكەك لە چىرۆكەكانى ھەمىشەبەھار، كالائى بالائى شا، لە شوباتى ۱۹۴۴دا بلأو كراۋەتەو (يا نووسراو). يانزە تىكستەكەى دىكە ھەموويان لەنىۋان ۱۹۴۶-۱۹۴۹دا نووسراون و بلأو

کراونه تهوه. کالای بالای شا، نووسهری ناوداری دانمارکی ه. ک. ئاندهرسن: H. C. Andersen (۱۸۰۵-۱۸۷۵) نووسیویه تی. واپی دهچیت سهجادی له عهره بییه وه، یا له فارسییه وه، تهرجه مهی کوردیی کردبیت. به لام راستیه که ی ئه وهیه که هه ندیک دهستکاری کردووه و به جوریک کورداندوویه تی که له گه ل هه لومه رچی سیاسی ئه و سه رده مهی عیرا قدا بگونجیت.

ده توانین چیرۆکهکانی هه می شه به هار به پی میژووی نووسینیان (کرۆنۆلۆگی) به م جوړه ریز بکهین:

۱. کالای بالای شا: شوباتی ۱۹۴۴،
۲. رۆنه زهنگی هه مه سه ن: ته مووزی ۱۹۴۶،
۳. له پیناوی ئافره تا: ئیلوولی ۱۹۴۶،
۴. شاییه که ی ره شه ی خه جه لاو: کانونی یه که می ۱۹۴۶،
۵. بوچی نه چووین بو کوستان؟: مارتی ۱۹۴۷،
۶. راوه ژیشک: مارتی ۱۹۴۹،
۷. گورگ و به رخه که: نیسانی ۱۹۴۹،
۸. بزن و مه ی مونه که: مایسی ۱۹۴۹،
۹. جه وه راغا: حوزهیرانی ۱۹۴۹،
۹. رپوییه که ی قه مچوغه: حوزهیرانی ۱۹۴۹،
۱۰. دووبراکه: ته مووزی ۱۹۴۹،
۱۱. سێهه نگ و مام رپوی: ئاگوستی ۱۹۴۹.

سه رنجر اکیشه که له سال ی ۱۹۴۶ دا سی چیرۆکی نووسیون، له ۱۹۴۷ دا ته نیا یه ک چیرۆکی نووسیوه، که چی له ۱۹۴۸ دا هیچ چیرۆکیکی نه نووسیوه، به لام سال ی ۱۹۴۹ پر به ره مه ترین ساله، چونکه له و ساله دا،

یا له پینچ مانگی ئه و ساله دا، ههوت چیرۆکی نووسیون. دوو له و
چیرۆکانه ی له مانگی دا، له حوزهیرانی ۱۹۴۹ دا، نووسیون.

پینچ چیرۆک و چیرۆک

جیاوازیی "کالای بالای شا" له گه ل چیرۆکهکانی دیکه دا ئه وهیه،
پیشتریش ئه مه م باس کرد، که ئه مه یان به ره مه ی سه ججادی خو ی نییه.
به لام نازانم هو ی چیه که نه ئه و کاته ی له گه لاویژدا بلاوی کرده و نه
دواتریش که کو مه له چیرۆکی هه میشه به هاری چاپ کرد، هه رگیز ئه وه ی
روون نه کرده و که چیرۆکه که ی له زمانیکی تره و ته رجه مه کردو و.

من هه ر بۆ به راورد و وردبوونه و ته رجه مه ی سویدی و ئینگلیزی
چیرۆکه که م خوینده و. راستیه که ی ئه وهیه که له هه ندی به شی
چیرۆکه که دا ده ستکاری کردو و و پینشم وایه ئه م ده ستکاری کردنه له
به رژه وندی تیکسته کوردیه که دایه. سه ججادی نه هاتو و چیرۆکه که ی
ئه نده رسن رسته به رسته و برکه به برکه بکاته کوردی، به لکه سه رتاسه ری
چیرۆکه که ی کوردان دو و و کردو ویه تی به ده رفه تی ک بۆ گه یانندی
په یامیکی سیاسی و کو مه لایه تی و فه لسه فی.

له چیرۆکه که ی سه ججادی دا وه ستای فه رهنگی به لێن به پادشا ده دات که:
"ئه م پارچه یه له و وه خته و که ده ست ئه که م به دروستکردنی تا ته وا و
ئه بی، شه شه د و شه ستوشه ش پۆژ و شه ش سه عات ئه خایه نی."
(سه ججادی ۱۹۶۰: ۳۶). به راستی من تا ئیستایش له وه نه گه یشتو و
سه ججادی ئه مه ی له کو یو هینا و و ئه م ژماره سهیره ی به چ مه به ستیک
له چیرۆکه که دا دانا و؟ ئایا له ته رجه مه ی فارسی یا عه ره بیی
چیرۆکه که دا، که من نه مبینیون، ئه مه هیه؟

که باس دیته سه ر کو شک و ته لار و بالاخانه و زی و زیو و زومرو و و
گه وهر و مرواری و یاقو و و پیروژه، یا دوروشکه و گالیسکه و خیو ته

و ھەلسوگەوتى شاھانە، سەججادی ھىندە جوانى دەھۆنئەتەو دەلئى پوژى لە پوژان لە كۆشكى پادشاھەكدا وەزىر بوو. دەبوو ئاندەرسن شارەزايانەتر ئەو دىمەنانەى باس بگردايە، چونكە ئەو خەلكى ولانتيك بوو، پادشا و كۆشك و وەزىر و گەنجىنەى ھەبوو، نەك سەججادیيەكى كورد، كە نە مەملەكەتى ھەبوو و نە پادشا.

گۆرپىنىكى زەق و مەعنادار ئەوھىە كە لە كۆتايى چىرۆكەكەدا پوو دەدات. لای ئاندەرسن منداڵىكى بچوك ھاوار دەكات: "بەلام، خۆ ھىچى لە بەردا نىيە." خەلكەكەيش وردە وردە قسەى منداڵەكە دووبارە دەكەنەو. ئاندەرسن لە لايىكەو دەپەوى پاكى و بىتاوانى منداڵ پىشان بدات، كە چىرۆكەكەيشى بۆ منداڵ نووسىو، لە لايەكى دىكەيشەو دەپەوى بلى پادشا ھىندە زۆردار بوو كە گەرەكان نەياندەویرا راستى پووتبوونەكەى ئاشكرا بكەن.

سەججادی، چونكە مەبەستىكى سىياسى ديارىكراوى ھەيە، بە شپۆھىەكى زۆر جياواز ئەم گرىيە دەكاتەو. پادشا كالای تازەى لە بەر دەكات و كەسەش ناویرى بلى ھىچى لە بەردا نىيە. بەلام "لە پاش ماوھىەكى باش بەسەر ئەم كارەساتەدا، پوژى لە پوژان دوو كەسى وەكو من و تو، كە زۆر دۆستى يەك بوون و ھىچ پەردەيەك لە بەينيانا نەمابوو، دائنەيشن و قسە لەم بەرگە تازەى پادشاو ئەكەن. يەككىيان بەوى كەيان ئەلئى: بە خوا بڕام! بە زۆلم دەرئەكەى وەيا بە دۆژمنى پادشا وەيا بە ھەر شتىكى تر، من ھىچم نەدى و ھىچىشم بەرچاوەكەوت! ئەوى تریشان ئەلئى: سا بە خوا برا منیش ھەروەھا." (سپ: ٤٢).

پادشاكەى سەججادی رېژىمى پادشاھەتەى عىراقە و وەستای فەرەنگىيش كۆلۆنئالیزمى برىتانىايە. نووسەر ئەوھىش باش تىگەيشتووە كە بۆ پىگەيشتنى فكر و راستى و بۆ ھۆشياربوونەو كات پىويستە و باوەر

پېوېسته. له جېي ئهوهى مندالېك بكا ته پالەوانى وتنى راستى، ئهه خهك
وگهل دهكاته پالەوان. من پېم وايه ئهه ميان ژيرانه تره. مندال پالەوان نيهه
و كه راستى وتوو، له بهر ئهوه نيهه كه پالەوانه و هوښياره، بهلكه له بهر
ئهوهيه كه هوښيار نيهه و نازانېت پادشا زوردار و خوېنپېژ. دهې
بزاردهيهك (نوخه، ئېليت) هه بېت، كه ئهه ناوى دهنى (دوو كهسى وهكو
من وتو).

سه ججادی له وهيش پتر بيركهى خوى پروون دهكاته وه: "به ره به ره
له مانه وه ئېتر خهكى تر ويراىان بكهونه سهر ئهوه كه بلېن هېچيان
نه ديوه. تا له دوايدا هه موو كهس تېگه يشت ئهه شتېكى درو بووه و ئهه
وه ستاى فهرهنگيه هه لېبه ستوو و هېچ كهس هېچى نه ديوه."

به شېكى گرنكى په يامه كهى سه ججادی لهه چهند رسته يه دا پروون
ده بېته وه. هه موو خوېنه ريكي هوښيارى چله كانى سه دهى رابوردو
دهيتوانى مه بهسته كهى نووسهر باش حالى ببېت. به لام ئهه، رسته ي هره
پروون و ئاشكرا هه لده گريت بو دواوايى: "كهاته پېروژ بى كالای بالاى
شا! وا دياره هه موو چهرخېك ئهه فيلمه تازه ئه بېته وه."

چېروكى جهوه راغايش برېك جياوازه. ئهه مه تېكه لاوييه كه له
چېروكىكى ئه دهى و له ميژوو. ئهه تېكسته تهرخان كراوه بو گېرانه وهى
به سهرهاتى كوژرانى جهه فهر (يا جهوههر) ئاغای شكاكى براگه وره
سمایل ئاغا (سمكوزى) شكاك (۱۸۸۷-۱۹۳۰). سه ججادی له سهره تادا
پشت به زانيارى و ئهه زمونه كانى باوكى خوى (نه جموودينى سه ججادی،
كه له چېروكه كه دا ههر وهك نه جم ناو ده برېت) ده به ستيت كه به مندالې
لېي بېستوو و دواتر ئه وهيشى دهخاته سهر كه خوېشى، سالى ۱۹۳۷،
چاوى به يه كيك له پياوه كانى جهوه راغا كه وتوو و ئه وهيش پرووداوى
كوژرانه كهى جهوه راغای بو گېراوه ته وه.

سەججادی ئەم میژوووی وەك كورته‌چیرۆكێك داریشتوو و زۆر جوان
 پرووداوەكان دەگێڕێتەو و تەنانەت هەولێ داوێ باری دەروونی باوکیشی
 وینا بکات. هەر لە سەرەتای تێکستەکەدا نیگارێکی یەكجار جوان و
 پەنگداری کاروانی بازەرگانی کوردەواری و بازاری شاروێرانی کێشاو،
 وەك نموونە یەکی فەرھەنگ و شارستانەتی کورد و پێوەندی ئابووری
 کوردستان بە ولاتانی ناوچەکە و بە پرووسیا و ئوروپاوە. لەمەشدا
 دیسان مەبەست و ئامانجێکی پەرورەدارانە ی سیاسی ھەیە. ئەو
 دەپەڕێ باوەڕێکی بتەو لای خۆینەری کورد دروست بکات، کە نەتەوێکە
 خاوەنی شارستانەتی و فەرھەنگ و راپوردوویەکی زەنگین و فراوانە.
 سەججادی بە شانازییەکی دەنوسیت: "ئێستە کە ئەکەوینە بیرم ئەلیم:
 عەکاز لە نەخلە و تانیفی عەرەبستان ھەبوو، بازاری شاروێرانی لە
 قەباغکەندی و میانداوای کوردوستان."

شانازیکردنی سەججادی تەنیا بەو فەرھەنگەو نەیی، بەلکە
 پرووداوەکە ی کوژرانی جەوھەراغا بە دەستی حوکومەتی ئێرانیش دەکاتە
 بیانوویەکی بۆ پێداھەڵدانێ ئازایەتی و بوێری جەنگاوەرانی کورد. ئەو
 دوو پاسەوانە جەوھەراغا کە پزگار بوون، خەلکی زۆری بێتاوانی
 شاری تەوریزیان کوشتوو: "... بەچارنالا بەناو کۆلانەکانا و بە خەلک
 کوشتن لەناو شاری تەوریزدا دەرباز ئەبن. بەلام ھەتا دەرنەچن، وەکو
 ئەگێڕنەو، نزیکە ی پەنجا شەست کەس ئەکوژن." نووسەر بەو دەو
 ناوەستی کە خۆی شانازی بەو کوشتارەو بکات، بەلکە بە زمانی حاجی
 بابای خاوەن خانیشەو، کە خەلکی تەوریز و ئازەرییە، دەکەوینە
 پەسەندانی ئەو دوو سوار: "... ئازایەتی و بەجەرگییە ئەمانە
 خستوویانەتە کار تا ئێستا لە هیچ داستانیکا نەبوو و پالەوانی هیچ
 دەورێک ئەم غیرەتە ی نەکردۆتە کار..."

حاجی بابا لە چیرۆکەکەدا نەخشێکی جوانی مروقدۆستانە ی ھەیە و

دهبێته پالێشتیکی گه‌وره‌ بۆ ئه‌و کوردانه‌ی به‌ کاری بازرگانی هاتوونه‌ته‌ خانه‌که‌ی. هه‌ر ئه‌ویشه‌ که‌ به‌ زه‌بری به‌رتیل و پێوه‌ندییه‌کانی خۆی "نه‌جم" پزگار ده‌کات: "ئه‌وه‌نده‌م زانی ده‌مه‌ده‌می نیوه‌رۆ بوو، حاجی بابا وه‌کو فریشته‌ی ئاسمانی به‌ خۆی و به‌ دوو جاندرمه‌وه‌ په‌یدا بوو. هه‌ر که‌ چاو‌م پێ‌ که‌وت وه‌کو گۆل گه‌شامه‌وه‌ و بۆنی موژده‌ی پزگاریم کرد. یا خوا له‌ هه‌موو شوێنێکی ته‌نگانه‌دا تۆیش ئاوا حاجی بابایه‌کت بۆ په‌یدا بێیت." به‌لام ئه‌وه‌یش ئاشکرایه‌ ئه‌م دۆستایه‌تییه‌ گه‌رم و ته‌وه‌ی حاجی بابایش، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ کوردی خۆش ده‌وێت یا باوه‌ری به‌ دۆستایه‌تییه‌ خه‌باتکارانه‌ی گه‌لانه‌، به‌لکه‌ له‌گه‌ڵ میوانه‌ کورده‌کانیدا به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی ئابوورییشی هه‌یه‌.

چوار چیرۆکه‌که‌ی دیکه‌: پۆنه‌زه‌نگی هه‌مه‌سه‌ن، شاییه‌که‌ی ره‌شه‌ی خه‌جه‌لاو، بۆچی نه‌چووین بۆ کۆیستان و له‌پێناوی ئافره‌تا، زۆر له‌ دووه‌ی پێشتر باس‌م کردن به‌هێزترن. له‌مانه‌دا سه‌ججادی ئازادانه‌تر په‌رژاوته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی پێگه‌ به‌ خه‌یاڵ و فانتازی داھینه‌رانه‌ی خۆی بدات و له‌ پووی زمانیشه‌وه‌ پووداو ده‌کان نه‌بنه‌ پێگر. ناوه‌رۆکی ئه‌م چیرۆکانه‌ هه‌ر ئه‌و بابه‌تانه‌ن که‌ له‌ چیرۆکی نه‌وه‌ی دووه‌می چیرۆکنووسانی کوردستانی عیراقددا باو بوون؛ پێوه‌ندیی جووتیار و ئاغا، نه‌ریتی دواکه‌وتووانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، گه‌نده‌لی ده‌سته‌لا‌ت و هاوکاریی نیوان ده‌سته‌لا‌ت و ئاغا و ده‌ره‌به‌گ و... هتد. به‌لام به‌ ته‌نێشت ئه‌و بابه‌تانه‌وه‌ جیگه‌ ده‌داته‌ زۆر لایه‌نی دیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌ه‌نگی کورده‌واری له‌ چیرۆکه‌کانیدا. سه‌ججادی کێشه‌ و بابه‌ته‌کان له‌ناو چوارچێوه‌یه‌کی هونه‌ری و زمانه‌وانیی هێنده‌ جوان و ده‌وله‌مه‌نددا پێشکesh ده‌کات، که‌ تێکسته‌کانی ده‌بنه‌ نموونه‌ی ئه‌ده‌بێکی به‌رز و پێگه‌یشتوو. ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی سه‌ججادی له‌ به‌ره‌مه‌ی چیرۆکنووسانی دیکه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جیا ده‌کاته‌وه‌، پێم وایه‌، ئه‌م لایه‌نه‌ تایبه‌تانه‌ن:

يەك: زمانى سەججادی لە پووی وشە و دەرپرینەووە زۆر دەولەمەندە. لە کاتیگدا کە بە چاکی شارەزای زمانی خویندەوار و پووناکبیرانی سەردەمەکەى خۆیەتى، زمانى لادى و کۆچەرى و خەلگە سادەگەيش زۆر باش دەزانىت و دەیخاتە خزمەتى ئەدەبەکەیهو.

دوو: بيجگە لە ناسینی کۆمەلى کوردی شارەکانى کوردستان، شارەزای ژيان و فەرھەنگ و بیرکردنەوى لادى کوردە، ھەرۆھەيش ئاشنايەتیيەکی باشى لەگەڵ نەریت و ژيانى کۆچەر و خیلەکیدە ھەيە. ئەم شارەزايیە ھەم بووئە سەرچاوەیەك بۆ دەولەمەندکردنى زمانەكەى و ھەم لە ھەلبژاردنى كەس و پووداو و پاشخانى چیرۆكەكاندا كۆمەكى دەكات. ئەو، بە پيچەوانەى زۆربەى ھەرە زۆرى چیرۆكنووسانى چلەكان و پەنجاكانیشەو، بە چاوى خوینەوارىكى شارنشین، بە چاوى ئەفەنییەك یا شەشاریيەك، سەیری لادى و ژيانى خەلكى لادى ناكات.

سى: چیرۆكنووسانى دیکە زۆرتر خویان بە وردەكارى و دیمەنى دەرەوى كەسەكانەووە خەريك دەكەن، بەلام سەججادی بایەخىكى زۆر بە وردەكارىيەكانى دەرەوى و ناووەوى كەسەكانیش دەدات، زۆر شارەزایانە پووناكى دەخاتە سەر ھەستى شاراوو و ناوچە تاريك و نەببەراوەكانى رۆحیان. ھەر ئەم لایەنەيش وەك تەكنيكىكى چیرۆكنووسى بۆ راکيێشانى سەرنجى خوینەر بە كار دەھيێنێت.

پۆنەزەنگى ھەمەسەن لە زۆر پووەووە، وەك بابەت و ناوەرۆك، چیرۆكىكى نەريتانەى چلەكانە. وەرزیريكى ھەژار، ھەمەسەن، بە خوى و مال و مندالیەو، شەوورپۆژ، خزمەتى مالى ئاغا دەكەن، كەچى ئاغا چاو دەبريێتە ئەو تۆزە بەشەى لە خەرمانەكە بەرى دەكەوێت. ئاغا، بازارگانى شارنشین، بەرپۆبەرى جەندرمە، پياوى ئاغا، جاندرمە و كويخا، ھەر ھەموویان دەپرۆتیننەووە و ئازارى دەدەن. ئەمە كارەساتى مرقیكى

تهنیا و لاواز و بیدسته لاته بهران بهر هیژ و دهسته لات و گنده لّی و زۆرداری و بهرتیلخۆری و چهوساندنه وه.

چیرۆکی پۆنه زهنگی حه مه سه ن، كه به كه مین چیرۆکی سه ججادی خۆیه تی، زۆر له چیرۆکی کویره وهری و چیرۆکی كه ره لۆتی (كه ره لوتی؟) مه نووچه ری برایم ئه حمه د ده چیت. کویره وهری له ژماره ی نیسانی ۱۹۴۵ ی گوڤاری گه لاویژدا بلاو کراوه ته وه، واته یه ك سال و دوو مانگ پيش بلاو بوونه وهی پۆنه زهنگی حه مه سه ن. به لام كه ره لۆتی مه نووچه ره له ژماره ی كانوونی یه كه می ۱۹۴۶ د، پینچ مانگ دوا ی پۆنه زهنگی حه مه سه ن، بلاو کراوه ته وه، ئه گه رچی سال ی ۱۹۴۵ نوو سراوه. له وه یه سه ججادی چیرۆکی كه ره لۆتی پيش بلاو بوونه وهی نه خویند بیته وه، به لام دیاره كه چیرۆکی کویره وهری خویند ووه ته وه و کار کردی ئه و چیرۆکه ی برایم ئه حمه د له چیرۆکی پۆنه زهنگدا ئا شکرایه. به لای منه وه، پۆنه زهنگی حه مه سه ن له هه موو روویه كه وه له کویره وهری و له كه ره لۆتی مه نووچه ره به هیژ تر و هونه رمه ندانه تره. وه رزیر و دینشین و هه ژاره کانی برایم ئه حمه د به زمانی خوینه واری شارنشین ده وین و بیر ده كه نه وه. ئه وه ی ئه وان ده یلین بیر و قسه ی نوو سه ره خۆیه تی خستوو یه تیه سه ر زمانی كه سه کانی ناو چیرۆكه كه. به لام هه ژار و بیدسته لاته کانی سه ججادی هه یچ زۆر له خویان ناکه ن؛ ئه وه ی ده یلین قسه ی خویانه و بیرى خویانه و به زمانی خویان ده ریده بپن. هه ژاره کانی برایم ئه حمه د کو مه لّی دروشمی سیاسى و بیرى تیوری ده لّینه وه، به لام هه ژاره کانی سه ججادی نه دروشمی سیاسى ده زانن و نه شاره زای تیورین. ئه وان به هه لۆیست و بیر کردنه وه یان و به هه لّسو كه وت و کرداره کانیان تالییه کانی ژیان ده رده بپن.

نموونه ی وهك کویره وهری و پۆنه زهنگی حه مه سه ن و كه ره لۆتی مه نووچه ره له ئه ده بی کوردی چله کان و په نجاکاندا كه م نین. به راستی

ئەم جۆرە چىرۆكانە بەشىكن لەو خەباتە سىياسىيەى كە پروناكبيران و سىياسەتكارانى ئەو سەردەمە دژى رېژىمى پاشايەتییى عىراق و دژى كۆلۇنيالىستانى ئىنگلىز دەيانكرد، دەربېنېكى ھونەرىى ئەو خەباتەن. بەلام چىرۆكەكانى سەججادی لە بەرھەمى ئەوانى دىكە جىاوازن. لەناو چىرۆكنووسانى چلەكان و پەنجاكان و سەرەتای شەستەكانى سەدەى راپوردودا تەنیا يەك چىرۆكنووسى دىكە ھەلدەكەوئیت، كە دەكرى لەگەل سەججادیدا بەراورد بكریت، چ لە پرووى زمانەوہ و چ لە پرووى ناوہرۆكى ھونەرمەندانەى چىرۆكەوہ، ئەویش ھەسەنى قزىجىيە (۱۹۱۴-۱۹۸۵).

شایەكەى رەشەى خەجەلاو، چىرۆكى كۆمەلى دواكەوتووى كوردەوارى سىيەكان و چلەكانى سەدەى بىستەمە. چىرۆكى سىستەمى گەندەلى پاشايەتییە لە عىراقى ئەو سەردەمەدا، چىرۆكى جىاوازیى چىنايەتییە. ھاوكاتیش وئەگرتنېكى نەرىت و فەرھەنگى كۆمەلایەتییە. سەججادی دەپەوى ئەو سىستەمە سىياسىيە رېسوا بكات و ئەو بنەما سىاسى و كۆمەلایەتییانەى لە كوردەواریدا سەردەست بوون بخاتە ژىر پرسىارەوہ. تىكستەكەى سەججادی دەپۆستى ئەم ئەركە ھونەرىيە ھاتووہ و چاكىشى جىبەجى كردووہ، بى ئەوہى يەك وشە و يەك دروشمى راستەوخوى سىاسى بە كار بەھىنئیت. سەججادی ئاغا بە گەوج و نەخوئندەوار و گەلحۆ دادەنئیت، كە دەبئتە ئەندامى پارلەمانى عىراق و عەرەبى نازانئیت و ھىچ ئاگايەكى لە كاروبارى پارلەمان نىيە. بەلام ھەر ئەو ئاغاىە دەتوانئیت بە پېشاندانى پروويەكى درۆزانەى خۆش و بە چەند پيالە چا و ھەندى جگەرە و كەمى گالئە و قسەى خۆش، "مسكىن"ەكانى چواردە گوند بخەلەتینئیت تا بۆ ھەلبژاردنى داھاتووى پارلەمانى عىراقى دەنگى بدەنى.

چىرۆكى بۆچى نەچووین بۆ كوئىستان، لە گۆشەيەكى دىكەوہ دەروانئیتە كۆمەلى كوردەوارى؛ لە گۆشەى ژيانى خىلایەتییەوہ و ئەو فەرھەنگەى كە

سالانی سالی هاتوچوی گهرمیان و کوستان دروستی کردوه. سیستمی خیالیه تی پیکهاتیه کی تایبه تی هیه و به پی کومه لیک بنه ما و نه ریت دهروا به ریوه که تیگه یشتنی بو که سیک دهره کی ئاسان نییه. سه جادی به نووسینی ئه م چیرۆکه له لایه که وه ئوه پیشان دهاد که خوی چهنده شاره زای نه ریته کانی ژیانی خیالیه تییه و ئاشنای بنه ماکانی کوچکردن و هاتوچوی گهرمیان و کوستانیه، له لایه کی دیکه یشه وه زمان و تیرم و فره نگ و نه ریتی خیالیه تی له تیکستی کی هونه ریدا بو پاراستووین، بی ئه وهی ئه م ئامانجه کار بکاته سه ر ته کنیک و ناوه رۆک و شیوهی دارپشتنی چیرۆکه که یا هیچ زۆرله خوکردنیکی پیوه دیار بیّت.

لووتکه ی چیرۆکه کانی هه میشه به هار و چله پویه ی زمانه کوردیه که ی سه جادی چیرۆکی "له پیناوی ئافره تا"یه. له پرووی ته کنیک و لیۆردبوونه وهی لایه نی دهروونی پاله وانه کان و وریا کردنه وهی خوینه ریشه وه دیسان نمونه ی گه ش و دره وشاوه ی چیرۆکی کوردیه. چوارچیوه ی گشتی تیکسته که چیرۆکی ئه وین و خوشه ویستی نیوان دوو ئاموزایه، سه مسام و گولئه ندام. به لام ئه م چیرۆکه به ستراوه به دهیان لایه نی دیکه ی کورده وارییه وه: فره نگ و نه ریتی خیالیه تی، شه ر و ئازایه تی و سوارچاکی، ره وشتی به رز و ریزگرتن و خوشه ویستی نیوان گه وره و بچووک، پاره په رستی، بنه مای سه ختی نامووس و سپینه وهی به خوین و... هتد. سه جادی نه یویستوه کورته چیرۆکیکی ئاسایی بنووسیّت. ئه وه ئاشکرایه ئه و دهیه ی تیکستیک بئافرنیّت له داستان و مه لحه مه و ئیپۆسه گه وره کانی دنیا بجیّت. هه ر له به ر ئه وه یشه پاله وانه کان به جوړیک وینا دهکات زیاتر له ئافه ریده ی نیوه مروّف و نیوه خودا بچن، هیژیکی وایان به به ردا دهکات که ناکی هیژی مروّقی ئاسایی بیّت. تو سه رنج له سه مسامی سوورسووری بده، که هه وت

نووسەر لەم چیرۆکەدا زۆر جەخت لە ئییتیکی شەڕ دەکات. هەر لە سەرەتاوە، تەکش ئەم بنەمایە پوون دەکاتەو: "ئەو وەختە دنیا وەکو ئیستا بە فروفیل و قومار بازی نەتەنرابوو... دوژمنی خوینەخوشت بووایە ئەبواوە پێت بوتایە کە نیازم خراپە لەگەڵت، خۆت ئامادە کە!" کاتی تەکش سواری یەكەم دەبینیت، لەبەر ئەوەی لەسەر پێشاووە پەلاماری نادات. هەروەها کاتیك سەمسام و ئامۆزاکانی و مامی شەڕ دەکەن، هەر جارێک یەكێکیان دەچیتە شەڕی سەمسام و هەموو پێکەووە پەلاماری نادەن و یەك قسەی ناشرینیش لە دەمیان دەرناییت.

لە پووی تەکنیکەووە ئەم چیرۆکە سەجادی زۆر لایەنی گەشی تێدا، کە دیارە نووسەر هەم سوودی لە داستانە کلاسیکیەکان و میژووی ئیسلام وەرگرتووە و هەم لە دەروونناسی و خویندەنەوی هەستە شاراوەکانی مرووف. پالەوانی یەكەمی چیرۆکە کە سەمسامی سوورسوورییە. لە پال کۆمەڵی پەوشتی بەرز و جوان و ناسکدا، لە پال ئەوەدا کە عاشقیکی دڵسووتاوە، پالەوان و سوارچاک و شەڕکەرێکی یەكجار بۆینەیشە. نووسەر لە سەرەتادا تەکش وەك پالەوان پێشکەش دەکات: "ئەم تەکشە... وا ناوبانگی دەرکردبوو کە بیانوتایە وا تەکش هات، منال لە بێشکەدا ژیر ئەبوووە." بەلام هەر زوو، لە یەكەم پووبەرپووبوونەووەدا، بەرانبەر سەمسام دەشکێت و خۆی لە بەرچاو دەکەوێت: "وتم دەك عەمرت نەمینی تەکش بۆ خۆت و غیرەت!" ئەو تەکشە پالەوانە، بە جووری دەکەوێتە ژیر کارکردی ئازایی و هیزی سەمسامەووە کە پێی دەلی: "من تازه خولامی حەلقەبەگوئی توّم، تا سەرم لە رێتا بەخت نەكەم ناگەرێمەو." بەم جوورە نووسەر یەكەم پلە پالەوانەتی و یەكەم مەدالیای سەرکەوتن دەبەخشیتە سەمسام.

سەمسام لە ناوگی پانەووەی چیرۆکی خۆیدا بۆ تەکش، هەرگیز پەنا ناباتە بەر خۆهەلنان، بەلكە جوړیك لاوازی پێشان دەدات کە دیارە نیشانی

خاکیبونییه‌تی. ئەو باسی پالەوانه‌تی مام و ئامۆزاکانی ده‌کات: "هه‌و کورپی هه‌یه، منت چۆن دی، هه‌ر یه‌که له‌وان چواری وه‌کو من ئەخاته کۆشیه‌وه." ئەو شه‌وه‌یش که ده‌چیت گولنه‌ندام به‌یئیت نیشانه‌ی ترسی پیوه دیاره: "له‌گه‌ل ئەم هه‌موو زۆر و باهووه‌دا که به‌م کورپه‌وه دیبووم سه‌یرم ئەکرد زۆریش ئەترسا. وا ده‌رئه‌که‌وت مام و ئامۆزاکانی گه‌لی له‌م به‌ده‌سه‌لاتر بوون." که گولنه‌ندامیش ده‌هینیت و ده‌که‌ونه‌وه پڕی، سه‌مسام به‌ ته‌کش ده‌لی: "... ئەگه‌ر دیت له‌شکری هه‌موو دنیا کو بوته‌وه و به‌ شوینمانا دین، هه‌چ گویی مه‌ده‌ری و ولاخی خۆت لی خوره، هه‌چ نین، هه‌ر پێشم مه‌لی! به‌لام ئەگه‌ر دیت هه‌شت سوار ئەهاتن، پیم بلی! ئەوه ئیتر رزگار بوون نییه." ئەم هه‌موو ئاماده‌کارییه، به‌ پرواله‌ت، دژی سه‌مسامه، به‌لام له‌ دوایدا ده‌بینین که ئەو هه‌وت ئامۆزا پالەوانه هه‌موویان به‌ ده‌ستی سه‌مسام ده‌کوژرین. به‌وه‌یش مه‌دالیا و گه‌وره‌ترین نیشانه‌ی پالەوانه‌تی ده‌دریته سه‌مسام. ئەمه ئەو ته‌کنیکه‌یه که فی‌ردۆسی (۹۴۰-۱۰۲۰) له‌ شانامه‌دا بو به‌رزکردنه‌وه‌ی پو‌سته‌م به‌ کاری ده‌هینیت. له‌ پێشدا په‌سنیکی زۆری دوژمنه‌کانی ده‌دات، به‌لام دواتر پو‌سته‌م سه‌ر ده‌که‌ویت، بو ئەوه‌ی بلی له‌وانیش پالەوانتره، پالەوانی پالەوانانه.

سه‌جادی ته‌نیا پالەوانه‌تی بو سه‌مسام به‌ که‌م ده‌زانیت، پله‌یه‌کی دیکه‌شی پی ده‌به‌خشیت بو ئەوه‌ی بیکاته بوونه‌وه‌ریک، نیشانه‌یه‌ک زۆر له‌ سه‌رووی مرو‌قه‌وه، پله‌ی شه‌هیدی و پیرۆزی. سه‌مسام هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌که ته‌کش ده‌ناسیت، تا راده‌یه‌کی زۆر دل‌نیا‌یه که له‌پیناوی عیش‌قدا ده‌کوژریت، به‌لام دیسانیش هه‌ر سووره له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بروات. به‌ ته‌کش ده‌لیت: "برام! من بو ناو ده‌ریای خوین ئەچم، ئەو شوینه شوینی هه‌ی وه‌کو تو نییه." دواتریش بو‌ی روون ده‌کاته‌وه که مامه‌که‌ی چهنده به‌هیزه: "مامه‌که‌شم خوی ناوبانگی ئازایی و ده‌ستوبردی له‌ هه‌موو ولاتا ده‌رکردوه. ئەوه‌ش ئەزانم که ده‌ستم لی هه‌لناگرێ، به‌لام ناچاریشم هه‌ر

ئەبى بۆى بچم. " ئەم ھەلۆيىستە زۆر لە ھەلۆيىستى ئىمام حوسەينى كۆرى
 ەلى كۆرى ئەبووتالىب (۶۲۶-۶۸۰) دەچىت. ئەویش بۆ شەرىك دەچوو
 كە سوور دەيزانى دەيدۆرپىنيت، بەلام لەبەر ئەوەى خۆى بە خاوەنى راستى
 دەزانى، ناچار بوو، ھەر ئەبوو بچىت. نووسەر بە زمانى تەكشىشەو ە ئەم
 پىشەھوالەى شەھىدبوون دەدا بە گوڤى خوڤنەردا. ئەو بەيانىيەى كە دنيا
 رووناك دەبىتەو ە سەيرى جوانىي گولئەندام دەكات، دەلى: "... بەراستى
 گولئەندام گولئەندام بوو. گولئەندام ئەوەى ئەھىنا كە ئەو سەمسامە
 جوانەمەرگە سەرى خۆى لە رېدا دانى..." تۆ دەبينى بېجگە لە پىشېبنىي
 دانانى سەر، واتە كوژران و خۆبەختكردن، پىشتەر ئاوەلناوى جوانەمەرگ
 بۆ سەمسام بە كار دەھىنى. تەكش كە ئەمە دەلئىت ھىشتا مامى سەمسام
 و ەوت كۆرە پالەوانەكەى دەرئەكەوتوون، بەلام ديارە دلى خەبەرى
 دابوو كە سەمسام سەرى خۆى دادەنئىت و پىيشى وا بوو، گولئەندام ھىندە
 جوان بوو، عىشقى ئەو، ئەوەى دەھىنا پالەوانىكى لاوى وەك سەمسام
 لەپىناويدا شەھىد بىيت. لىرەدا نووسەر جوانى وەك نرخىكى پىروژ، دەكاتە
 لايەكى ھاوكىشەيەك، ھاوكىشەى خۆبەختكردن و شەھىدبوون لەپىناوى
 نرخىكى پىروژدا. جوانى يا عىشق، لەم دىمەندەدا، وەك راستى، نرخىكى
 پىروژى خودايى و ئاسمانىيە، ئەو دەھىنئىت مروڤ ژيانى خۆى
 لەپىناويدا بەخت بكات. كاتىك جىھانبەخش و كۆرەكانىشى دەگەن،
 ديسان سەمسام بە دوو رستە مەرگ و شەھىدبوونى خۆى بە تەكش و بە
 گولئەندامىش رادەگەيىنئىت. ئەو دلنبايە كە دەكوژرئىت، بەلام پەشىمان
 نىيە.

چىروڤكى لەپىناوى ئافرەتا پرە لە نرخە جوان و بەرز و قوولەكانى
 كۆمەلى كوردەوارى، بەلام ھاوكاتىش پرە لە ناكوڤى و كەلەبەر و دژگوڤى
 و نامەنتىق و نەرىتى كوڤى شەرمەيڤ: لە كاتىكدا سەمسام ەوت
 ئاموزاى خۆى دەكوژى، بەلام لەگەل مامىدا يەك قسەى ناخوڤ لە دەميان

نایبته دهره وه. جیهان به خشی مامی سه مسام له بهر پاره گولته ندامی کچی نادا به سه مسام، به لام له پیناوی شهره فدا ئامادهیه ههوت کوری پالنه وانی به بهر چاویه وه بکوژرین و نهوجا خوئی بیته مهیدانه وه بو کوشتنی برزاکه ی.

ته نانهت وهک ته کنیک و وهک یه کگرتنه وهی راستیه کانیش ده کری که له بهر و نارپکی له تیکسته که دا بدوژینه وه. سه مسام دهلی من و گولته ندام ئه مه ههوت ساله دلان پیکه وهیه، که چی کاتیک ته کش چاوی به گولته ندام دهکوهیت دهلی: "ته ماشام کرد وا کچیکه له ته مه نی ههژده سالانا..." بهم پییه، دهبی گولته ندام هیشتا یانزده سالان بووبیت که له گهل سه مسامدا دهستیان به دلاری کردووه. یان دهبی بلین ته کش له ته خمین و قرساندنی ته مه نی گولته ندامدا به ههله دا چوووه.

ئهو شیوه یه ییش که جیهان به خشی و سه مسام یه کتر دهکوژن، که متر له گهل راستی شهر ی شیر و تیردا دهگونجیت. له شهر ی تازه دا به چه کی ئوتومات زیاتر پئی تی دهچیت دوو دوژمن هاوکات یه کتری بپیکن. ته کش ئاوه های دهگپریتته وه: "لهو وهخته دا که شیره کانیاں داهینایه وه، هیچیاں دهستیان سه ری نه کرد و خویشیاں بو نه پاریزرا." نهوجار، ئایا به راستی هیچ شهر کهر و جهنگاوهریک ده توانیت به شیر سه ری مروقیک بپه رینیت؟ ئه ی که له یه کی په رینراو ده توانیت قسه بکات؟ ئه مانه زیاتر له دیمه نی فیلمی شهر ی یونان و رومای پیش میژوو دهچن، یا له چیرۆکهکانی رۆسته می زال. سه ججادییش هه ر ئه مه ی ویستوووه. ئه و ئه گهر چی شیوه ی کورته چیرۆکی هه لبژاردوووه، به لام له دلدا داستانیکی پالنه وانانه ی کلاسیکی دارپشتوووه. له داستانیکی وه هادا هیچ شتیک ناکوک و نامه نتیقی نییه و هه موو شتیکیش ده توانی روو بدات.

ته کش تاکه که سیکه له م شهر و کاره ساته ماوه ته وه. هه ر له سه ره تای

چيروكه كه وه ئه‌و خۆی وه‌ها دهناسينيت: "ئهم ته‌كشهی كه‌وا ئيستته ئه‌يبيني ئيفتاده و شهل و كویر بووه..." ههر دوو دپړ دواتر بو دياريكردنی سهردهم و كاتى ئه‌و پرووداوهی دهيهوئ بگيرپته‌وه ده‌لئ: "تافی ههرزه‌كاريمه، تازه خه‌تم داوه، ئيجگار كه‌ ناوی خۆم بيستوته‌وه، كه‌س له ژوور خۆمه‌وه نابینم." به‌م دوو وینه‌یه‌دا تیده‌گه‌ین ئه‌و باسی كاره‌ساتيک ده‌گيرپته‌وه كه‌ ههر نه‌بی ۵۰-۶۰ سال پيشتر پرووی داوه. واته ئه‌و وه‌ك پيرك ئه‌مه ده‌گيرپته‌وه. چهند جوانيشه، كه‌ قسه‌كان ده‌گيرپته‌وه ده‌لئ: رۆله! وه‌ك له‌گه‌ل گه‌نجيكا بدویت و بيهوئ ئه‌زموونی نه‌وه‌یه‌ك بگه‌يينتته نه‌وه‌یه‌کی دیکه. سه‌جادیيش رپك ههر ئه‌و مه‌به‌سته‌ی هه‌بووه كه‌ ئهم نه‌ريته بو‌نه‌وه‌ی نوئ بگيرپته‌وه و پسوای بکات. به‌لام به‌وشه‌ی راسته‌وخو، به‌ دروشمی سیاسی و به‌ قسه‌ی تيوری هيچ نالیت، ته‌نیا له‌ دوا برپه‌دا كه‌ چكاوی هه‌موو ئه‌زمونه‌كه‌ ده‌داته ده‌سته‌وه، به‌ پرسته‌یه‌کی ساده كه‌ خه‌م و ژیری و ئه‌زموونی سالانی لی ده‌چۆرئ، به‌ زمانی ته‌كشه‌وه، ده‌لئ: "رۆله، ئه‌گه‌ر مامه‌كه‌ی بيانووی ئه‌و شیربايه‌ی زۆره‌ی له‌و جوانه‌مه‌رگه‌ نه‌گرتايه، بوچی ئه‌و كاره‌ساته به‌سامه پرووی ئه‌دا؟"

سه‌ره‌تای چيروك لای سه‌جادی یه‌كجار به‌هیزه و یه‌كسه‌ريش خوینهر ده‌خاته داوی عيشقی خۆیه‌وه، دياره خوینهری به‌سه‌لیقه و زماندۆست و جوانیناس. له‌یه‌ك، یا دوو یا چهند پرسته‌یه‌كا بنه‌رته‌يك دادمه‌زینيت كه‌ ئيتر تو ده‌زانی ئه‌مه شتی زۆر گرنه‌گ و جوان و گه‌وره‌ی به‌ دوا دیت و ناكریت و ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری ببیت و وازی لی بښیت. نا، ناكری. تو ناچاریت له‌گه‌لی برۆیت، ناچاریت گوئی بو رادبیریت تا چيروكه‌كه‌ی ته‌واو ده‌كات. من به‌پیی به‌هیزی و جوانیی سه‌ره‌تاكان هه‌ز ده‌كه‌م چيروكه‌كان به‌م شیویه‌ ریز بکه‌م:

۱. هیشتا ئهم توپ و تفه‌نگ و هه‌یتوه‌هوته‌ دانه‌هاتبوو، باو ههر باوی شیر و تیر و یم و مه‌تال بوو (له‌پیناوی ئافره‌تا).

۲. هه‌موو فه‌سلیّ فه‌سلیّ خوايه. ئەو سالّه كه رەشەى خەجەلاو شاییه‌كه‌ى دایكى حەمەى جوانه‌مەرگى كرد هەر لەم فه‌سلەدا بوو (شاییه‌كه‌ى رەشەى خەجەلاو).

۳. بیری منالى تیزه، تازه پیم گرتبوو، نه‌وه‌للا چوار پینج سالان ئەبووم (بوچی نه‌چووین بو کۆیستان؟).

۴. ئەبى، هه‌ژده سال ئەبیت، باوكم بوى گێرامه‌وه وتى (جه‌وه‌راغا).

۵. گیاره‌شى به‌هاره، مالمان له ئاوايى قه‌ده‌فه‌ره... (پۆنه‌زه‌نگى حەمه‌سه‌ن).

۶. نامه‌خوا ولات ئەوه‌نده له ئاسایش و خوشیدا بوو له‌وانه بوو گورگ و مه‌ر له هه‌موو سه‌رکانیاو یکیا پیکه‌وه ئاویان ئەخواردوه (کالای بالای شا).

لایه‌نى هه‌ره به‌هێز له‌م چیرۆکانه‌ى سه‌ججادیدا زمانه، زمانى کوردی. ئەگه‌ر ده‌ته‌وئ جوانیى زمانى کوردی ببینیت و چێژى لى وه‌ربگریت، چیرۆکه‌کانى سه‌ججادی، به‌لام به‌تایبه‌تى و له‌پیش هه‌موویاندا له‌پیناوى ئافره‌تا بخوینه‌وه...! لێره‌دايه كه جوانیى زمان ده‌گاته بالاترین پله، ده‌گاته چله‌پۆیه. پیاو ده‌توانى زۆر به‌ دۇنيايیه‌وه‌ بلێت، له‌و سه‌رده‌مه‌دا كه سه‌ججادی ئەم چیرۆکانه‌ى به‌م زمانه‌ کوردییه‌ جوان و په‌وانه‌ نووسیوه، له هه‌موو کوردستاندا و له‌ناو هه‌موو نووسه‌رانى کورددا هه‌چ كه‌سێكى دیکه نه‌بوو کوردییه‌كى له کوردییه‌كه‌ى ئەو جوانتر و په‌وانتر بنووسیت. من پیم وایه ده‌کړئ دوو نووسه‌رى دیکه‌ى ئەو سالانه له‌و رووه‌وه له‌گه‌ل سه‌ججادیدا به‌راورد بکړین: له په‌خشاندا پیره‌مێرد، به‌تایبه‌ت له وه‌رگێرانه‌كه‌ى رۆمانى (كه‌مانچه‌ژهن)دا و له شیع‌ریشدا گۆران، ئەگه‌رچى پیره‌مێرد له هه‌ندى تێکستدا کورتى هیناوه و زمانى‌كى لاواز و بې‌پێژى به‌ کار بردوه.

سەججادی لە زۆربەى نووسەرانی سەردەمى خوێ زیاتر پێبەستى زمانى ستاندارد، بەلام دیسانیش زۆر بە وریایى کاتیك قسەکردنى کەسیكى تایبەت یا هیى ناوچەیهكى تایبەت دەگوێزێتەوه، شیوهى قسەکردنەکە دەپاریزێت و زۆر جوان دەیخاتە خزمەت تێکستەکەوه. لە پرووی پێزمانى کوردییەوه، هیندەى سەرنجم دابێت، سەججادی لە دوو شیوهى دەربڕیندا لە پێزمانى ستانداردى کوردی لا دەدات و جوړیک بە کاریان دەهێنێت کە نازانم ئایا هیى ناوچە و زاراویەکی تایبەتە یا هەر هەلەیهکە و لێی ئاگادار نییە:

١. لە چیرۆکی کالای بالای شادا دەنوسیت: "...ئەمەیان گەورەتر شتیکیە کە..." لەجێی ئەوهی بلیت گەورەترین شتیکیە. ئیمە دەزانین شیوهی بالای ئاوەلناو (سوپەرلاتیف: Superlative) لە کوردیدا بەوه دروست دەبێت کە پاشگر (سوفیکس: Suffix) ی (ترین) بخەینە سەر ئاوەلناو یا دانانی ئاوەلکاری (هەرە) پیش ئاوەلناو.

٢. کوردی یەکیکە لەو زمانە دەگمەنەکانی کە لە شیوهی گەردانکردنی کرداردا ئیڕگاتیف (ergative) بە کار دەهێنێت. ئیڕگاتیف لە کوردیی سەرودا (کرمانجی) زۆر بەربلأوه و گوێران لە کرداری تێپەر و لە دۆخی رابوردوودا پروو دەدات و کار دەکاتە سەر ناویش و جێناویش. لە کوردیی ناوەندیدا تەنیا کار دەکاتە سەر جێناو. لە سەرەتای هەمیشەبەهاردا دەنوسیت: "... کۆم کردنەوه و کردنم بەم بەرگە..." دیارە کرداری یەکەمی بە شیوهیەکی راست بە کار هیناوه، بەلام لە کرداری دووهدا نەپێکاو و دەبوو بنووسیت (کردنم بەم بەرگە). لە جەوهەر اغادا دەنوسیت (گەیانەدینیانەوه) کە دەبوو بنووسیت (گەیانەدینیانەوه). هەر لەو چیرۆکەدا دەنوسیت (گەردیان)، کە دەبوو بنووسیت (گەردیانیت). لە راوهژیشکیدا لەجێی (بردیانم) دەنوسیت (بردمیان). لە سیۆهنگ و مام رێویدا دەنوسیت (گەردمیان)، بەلام

ده‌بوو بنووسیت (گرتیانم).

ئه‌گهر ماموستا له سه‌رتاپپی تی‌کسته‌کانیدا هه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌ی به‌کار
به‌بردايه که من پیم وایه لادانه له پیزمانی ستانداردی کوردی، من هه‌رگیز
ئه‌و مافه‌م به‌خۆم نه‌ده‌دا ئه‌م باسه‌ به‌ینمه‌ گوپی. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له
زۆربه‌ی تی‌کسته‌کاندا ئه‌و شیوه‌یه‌ی خستووته‌ کار که پیم وایه له‌گه‌ل
پیزمانی ئی‌رگاتی‌ف‌دا ده‌گونجیت، که‌واته‌ ئه‌و شاره‌زای ئه‌و شیوه
دارپ‌ش‌شته‌یه‌، به‌لام جاروباریش لی‌ی لای داوه‌.

سه‌ججادی وه‌ک له‌ زمان و ناوه‌رۆ‌ک‌دا ه‌ینده‌ به‌ه‌یز و جواننوسه‌، له
شیوه‌(فۆ‌رم)ی چیرۆ‌ک‌دا له‌ چیرۆ‌کنووسانی دیکه‌ی نه‌وه‌که‌ی خۆی
تینه‌په‌راندووه‌. ئه‌ویش هه‌ر په‌نا ده‌باته‌ به‌رگ‌پ‌رانه‌وه‌ی ر‌استه‌وخۆی
پ‌ووداوه‌کان و له‌ زۆربه‌یشیاندا هه‌ر که‌سی یه‌که‌م قسه‌ ده‌کات. له‌ کالای
بالای شادا، چونکه‌ چیرۆ‌کی خۆی نییه‌، که‌سی یه‌که‌می چیرۆ‌که‌کیش
دیار نییه‌، هه‌ر نووسه‌ر خۆیه‌تی پ‌ووداوه‌گ‌پ‌رته‌وه‌. له‌ پ‌ۆنه‌زنه‌گی
حه‌مه‌سه‌ندا، ئه‌وه‌ی ده‌گ‌پ‌رته‌وه‌ هه‌ر حه‌مه‌سه‌ن خۆیه‌تی، واته‌ که‌سی
یه‌که‌می چیرۆ‌که‌که‌، که‌چی ناوی چیرۆ‌که‌که‌ واده‌نوینیت وه‌ک ئه‌وه‌ی
یه‌که‌کی دیکه‌ بگ‌پ‌رته‌وه‌. به‌لام چیرۆ‌کی له‌پ‌پ‌ناوی ئافه‌ره‌تا ر‌یزه‌پ‌ه‌ و
له‌وانی دیکه‌ جیاوازه‌. له‌و چیرۆ‌که‌دا شیوه‌یش تا ر‌اده‌یه‌کی زۆر
سه‌رکه‌وتوو و لایه‌نی خۆینده‌نه‌وه‌ی ده‌روونیش دا‌ه‌ینانیکی تازه‌یه‌ بۆ ئه‌و
سه‌رده‌مه‌ی چیرۆ‌کی کوردی.

ئه‌ده‌بی مندا‌لان و لاوان

به‌ته‌ماشا‌کردنیکی بی‌بی‌لو‌گرافیا‌ی کتیبی کوردی، یه‌که‌سه‌ر ئه‌وه‌مان بۆ
ده‌رده‌که‌و‌یت که ئه‌ده‌بی مندا‌لان و لاوان به‌زمانی کوردی، ژانریکی تازه‌یه
و له‌ ر‌ابوردوودا بایه‌خی که‌می پ‌ی دراوه‌. هه‌تا سا‌لی ۱۹۵۰ ته‌نیا هه‌وت
کتیبی چیرۆ‌کی مندا‌لان به‌ کوردی ناوه‌ندی چاپ کراون. له‌م هه‌وت

کٽيٽيه سڀيان چيروڪي فولڪلورين (کهلهباب، خوشي و ترشي و خيوي مزگهوت)، يه کيکيان له ٽينگليزيه به کراوه به کوردي (منداله کاني دارستاني تازه) و سڀيان چيروڪي تازهن (خانوي تازه، چيروڪ بؤ منالان و هاوړي مندال) که شاکر فەتاح نووسيوني. ٺهوي راستي بيت، لهم ههوت کٽيٽيه من ته نيا "منداله کاني دارستاني تازه" م بينيوه و خویندو وه ته وه.

ژانړه کانی ئه د هې کوردي ته نانه ت هم پوښ هينده پوون و ئاشکرا و ديار يکړا و نين که هه موو نووسه ريک و خوښه ريک سنووره کانی نيوانيان بناسيت. زوري هې نووسه رانيس به ته نگ ئه وه وه نين ئه و سنوورانه بپاري زن. ئه گهر شاکر فه تتاح به يه که م که س دابني ن که کتي بيکي چيروکي بو مندالان به کوردي نووسي وه (۱۹۳۳)، سه ججادی ده بيته دووه مين نووسه ري کورد که به شيکي چيروکه کانی بو مندالان ته رخا ن کردووه. من له بهر ئه وه ي چيروکه کانی شاکر فه تتاح نه خوښوونه وه، نايشتوانم چيروکه کانی سه ججاديان له گه لدا به راورد بکه م. به لام ده زانم و ده بيم که سه ججادی چهنده به هو شيار ييه وه ئه ده بيکي نووسي وه، ده کري ناو بنري ت ئه ده بي مندالان و لاوان. خوښي سنووري نيوان ئه ده بي مندالان و ئه ده بي گه وره سالاني زور چاک ناسيو و ره جاوي کردووه.

ئەگەر سەجىۋى كۈرتەچىرۈكەكانى خۇي بۇگەياندنى پەيامىكى
سىياسى و كۆمەلەيتى و نەتەوايەتى بەكار ھېنايەت، ئەوا ئەدەبى
منداۋانى بۇپەرۈرەكردنى منداۋ و لاۋى كورد بەكار ھېناۋە تا
نرخەكانى راستى و داد و ھاۋدەردى مەۋقائە و راستگۈيى و
نېشتەمانپەرۈرى فېرېن و دژى درۆ و فېل و زۆردارى رابوۋەستىن.
تەنەت لەم چىرۈكەكانەدا زمانىكىشى بەكار بىرۈۋە كە لەگەل زامانى
كۈرتەچىرۈكەكانىدا لەرۈۋى ھەلېژاردنى وشە و دەرېرېنەۋە و لەرۈۋى
دارىشتەۋە چىاۋازە. دەرېرې ۋە ۋەرنەخەيە لە زامانى سەجىۋى بىرېن كە لە

جیگهیه‌کدا، له چیرۆکی دووبراکه‌دا، منداڵ به جۆریک قسه ده‌کات ده‌لیی گه‌وره‌سالێکی به‌ئەزموون و دنیا‌دیتوو، نه‌ک منداڵێکی هه‌وت یا هه‌شت سالان، که ده‌بی وه‌ک منداڵێک بدوێت و بیر بکاته‌وه. شاهۆ، له‌و چیرۆکه‌دا ده‌لی: "... به‌تایبه‌تی ئەم باس و مه‌سه‌له‌یه‌ له‌م قه‌ومی ئێمه‌ که قه‌ومی کورده‌ پووی داوه؛ هه‌ندێ که‌س خیراته‌که‌مان ئه‌خۆن و که‌چی ئێمه‌یان به‌ شتیکی تره‌وه‌ خه‌ریک کردوو... به‌لام داخه‌که‌م، بابه‌ گیان، هه‌زار فاتحه‌ پوولی‌ک نایه‌نیت." (سه‌جادی ۱۹۶۰: ۹۵). ئەم جو‌ره‌ زمانه‌ لای نووسه‌ری دیکه‌یش به‌رچاو ده‌که‌وێت. جه‌لاده‌ت به‌درخان له‌ چیرۆکی "به‌ر ته‌شنا مافووری" دا دوو کچی منداڵی به‌ جۆریک هه‌یناوه‌ته‌ قسه‌کردن، ده‌لیی دوو سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ی کوردن و به‌یڕ له‌ پاشه‌پوژی نه‌ته‌وه‌که‌یان ده‌که‌نه‌وه‌ (به‌درخان ۱۹۳۲). پیره‌می‌ردیش له‌ چیرۆکی، یا شانۆنامه‌ی، مه‌م و زیندا، هه‌ر وای کردوو. زین، که‌ له‌و تیکسته‌دا کچی جری‌ن و سافیلکه‌یه، به‌ جۆریک باسی پزگاریی کورد و کوردستان ده‌کات، له‌ که‌سی وایه، به‌بی و نه‌بی ئەمه‌ کورديکی شاره‌زای سیاسه‌ته‌ و بو‌پزگاریی نیشتمانکه‌ی به‌په‌رۆشه‌ (پیره‌می‌رد ۱۹۳۴).

هه‌ر له‌باره‌ی ئەم چیرۆکه‌نه‌وه‌ ئه‌وه‌یش سه‌رنج ڕاده‌کێشێت که‌ نووسه‌ر هه‌ر شه‌ش چیرۆکه‌که‌ی له‌ ماوه‌ی شه‌ش مانگی مارت تا ئابی ۱۹۴۹دا نووسیون. هه‌ر مانگی‌ک چیرۆکی‌کی نووسیوه‌ و له‌ گه‌لاوێژدا بلاوی کردوو‌ته‌وه‌. که‌چی ئەو شه‌ش کورته‌چیرۆکه‌ی بو‌گه‌وره‌سالانی نووسیون، له‌ ماوه‌ی شه‌ش سالدا نووسیونی. تۆ واهه‌ست ده‌که‌یت، له‌پڕ برپاری داوه‌ که‌ خۆی بو‌ نووسینی چیرۆکی منداڵان ته‌رخان بکات. ده‌بی چ هه‌یه‌ک و چ پالنه‌ریکی پۆحی یا سیاسی یا ئیستی‌تیکی له‌ پشت برپاریکی وه‌هاوه‌ هه‌بووبێت؟ ده‌بی له‌و ماوه‌یه‌دا چیی خۆیندبێته‌وه‌ که‌ ویستویه‌تی و توانیویه‌تی له‌ شه‌ش مانگا، شه‌ش چیرۆک بو‌ منداڵان بنوسی‌ت؟

ئەو شەش چىرۆكەى سەججادى كە بۇ مىندالى نووسىون ھەم وەك ناوەرپۇك زۆر بەھىز و ئاماندار و پەرورەدەكارانەن، ھەم لە پرووى زمانىشەوہ جوان و دەولەمەند و بەرزىن. زمان لەم چىرۆكانەدا سادەترە، رىستەكان كورتترن و ئەو مىتافۇرە رەنگدار و فرەلايەنانەى لە كورتەچىرۆكى گەورەسالاندا بە كار براون، لەمانەدا نابىرنىن. ئەگەرچى لە ھەر چىرۆكىدا يەك بابەتى سەرەكى ھەيە كە ناوەرپۇك بە دەورىدا دەسورپىتەوہ، بەلام ھاوكاتىش كۆمەللىك نرخی دىكەى بەرزى مروقانى و كۆمەللىك زانىارىي گرنگىش سەرتاپىي تىكستەكە دەرازيننەوہ. ئىمە كە لەم تايبەتمەندىيانە ورد دەبينەوہ، دەزانىن كە نووسەر بە ھوشيارى و تىگەيشتنىكى تەواوہوہ زانىويەتى بۆكى دەنووسىت و دەبى چۆن بنووسىت؟

لە چىرۆكى مىندالاندا سەججادى ھەمىشە يەك شىواز و يەك تەشكى دارپىشتنى ھەيە: كۆمەلە مىنداللىك يارى دەكەن، يا دەخويننەوہ، گرفتلىك پەيدا دەبىت يا پرسىارىككىان لا دروست دەبىت و بۇ پرسىار يا چارەسەر پەنا دەبەنە بەر گەورەساللىك (باوك، دايك، داپىرەيەك، باپىرەيەك... ھتد). ئەو كەسە لە سەرەتادا برىك نازيان بەسەردا دەكات، بەلام ناتوانى دلىان بشكىننىت و چىرۆكىكىان بۇ دەگىرپىتەوہ و پەندىكىان فىر دەكات كە لەگەل يارى، پرسىار يا ناكۆككىيەكەى ئەواندا يەك دەگىرپىتەوہ. راستىيەكەى، ئەو ھەمىشە لەناو چىرۆكەكەى خۇيدا چىرۆكىكى دىكە دەگىرپىتەوہ، واتە كارەكەى دەبىتە چىرۆك لەناو چىرۆكدا. گەوھەرى چىرۆكەكان ئەو چىرۆكانەى ناوہوہن كە دەگىرپىتەوہ. واتە ئەگەر ئەوانە لە قاوغى چىرۆكە سەرەككىيەكە دەربھىننىن، تەنيا ھەندى مىندالى ھەپەساو، ناكۆك يا لە يەكدى تۇراو دەمىننەوہ، دەورى گەورەساللىكىان داوہ و داواى يارمەتى و رىنووينى لى دەكەن. ئىمە دەتوانىن نەخشەى چىرۆكەكان و كەسەكان و بابەتەكان بەم جۆرە بكىشين:

چيروڤك	مندالەكان	گهوره سال	چيروڤكبيژ	په‌ند
راوه‌ژيشك	نه‌وزاد، نه‌سرين	باوك، دايك	باوك	نابى خەلك فريو بدرين
گورگ و به‌رخه‌كه	ئازاد، كاكي ئازاد	كاكي ئازاد	كاكي ئازاد	زالم زه‌والى هەر ئەبى بۆ بگا...
سيوه‌نگ و مام رپوى	سيوه‌نگ، تارا	باوك، دايك	باوك	خوشه‌ويستى نيشتمان
دووبراكه	هەلۆ، شاھۆ	دايك، باوك	باوك	چەوساندنە‌وه‌ى مروڤ
رپوييه‌كه‌ى قه‌مچۆغه	پشكو، پووشو، هەلۆ، خانزاد، پەريزاد، سەولۆ	نەنە پيروژ	نەنە پيروژ	فروڤيل هەر ئاشكرا دەبيت
بزن و مەيموونە‌كه	دانا، نەريمان، نەشميل، خەرامان، زانا، فلامەرز	خالە مەنوچەر، دايكي دانا	خالە مەنوچەر	درو ئاشكرا دەبيت

له‌ كورته‌چيروكه‌كاندا و له‌ چيروكي مندا لانيشدا سه‌ججادی بایه‌خیکى، له‌ چاو سه‌رده‌مى خۆیدا، گه‌وره‌ به‌ ژن ده‌دات و نه‌خشیکى گرنگیان پى ده‌به‌خشیت و به‌ شیوه‌ى جیاواز یه‌كسانیى ژن و پیاو جه‌خت ده‌کات. له‌ زۆربه‌ى چيروكه‌كاندا یا خوشك و برایه‌ك یا سى كور و سى كچ پیکه‌وه یارى ده‌کەن و ده‌رس ده‌خوینن. كور و كچ وه‌ك یه‌ك لاى باوكیان خوشه‌ويستن. ته‌نانه‌ت لاى كوچەرى و لادییه‌كانیش ستایشی ژن ده‌کات: له‌ رۆنه‌زنه‌گى حه‌مه‌سه‌ندا دوو جار په‌سنی خازه‌ ده‌دات و وه‌ك ژنیکى ژیر ناوى ده‌هێنیت. له‌ "بۆچى نه‌چووین بۆ کویستان" دا دایکه‌كه له‌گه‌ل پیاواندا داده‌نیشیت و له‌باره‌ى کاروبارى خێله‌وه‌ بریار ده‌دات.

ژیانیکی ئارام و ږهنگدار

وا پي دهچیت دواي داخستنی گوڅارهکانی گهلاویژ و نزار، سهججادی ئیتر برپاری نهوهی دابیت که ژيانی خوئی بو لیکولینهوه و نووسین له بواری نهدهب، میژوو، زمان و فرههنگی کورددا تهرخان بکات. نهه خوتهرخانکردنه سهرهتای جیههچیکردنی نهو پرورژه فرههنگیهه بوو که له ماوهی سیوچار سالی داهاتووی ژيانیدا به پیکوپیکي پیوهی خهريک بوو. نهو ههر له سهرهتاوه دوور بوو له کاری سیاسیههوه و هیندهی بیستبیتم و خویندبیتمهوه ههرگیز نهبووه به نهندامی پیکخراویکی سیاسی. بهلام پیوهنديیهکی گهرم و چاکی لهگهل زوربهی سهرکرده و سیاسهتمهدارانی کورد و عیراقدا ههبووه. دوکتور مارف خهزنهدار دهیگیرپیتهوه که له سالانی سهرهتای پهناکاندا، کاتی له زانستگهی بهغدا خویندووویهتی، لهناو خویندهوار و پروناکبیرانی کورددا نهگهر کهسیک بیگوتایه "ماموستا"، ئاشکرا بوو که مهبهستی ماموستا سهججادییه (خهزنهدار ۲۰۱۰).

کاری سهرهکیی سهججادی له سهرهتای چلهکانهوه و تا دواسالهکانی ژيانی، بهرنویژی بوو له مزگهوتیکی بچکولهی نزيک گوهرپانی مهیدان له شاری بهغدا. له سالی ۱۹۶۰هوه له کوليجی ئادابی زانستگهی بهغدا بووه به ماموستای نهدهبی کوردی و له سالی ۱۹۷۲دا بووه به نهندامی کوپری زانیاریی کورد له بهغدا. سالی ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۷ نهمینداری نهوقاف بووه له نهنجومهنی ئوتونومی له ههولیر و لهوه به دوا خانهنشین کراوه.

ههموو نهوانهی سهججادییان له نزيکهوه ناسیوه دوو لایهنی زور دیار و گرنگ له کهسایهتی ویدا جهخت دهکن: یهکههم: رهوشتیکی یهکجار بهرز که دهکری به دوورودریژی لهسهری بنووسریت و وردهکارییهکانی پروون بکرینهوه و دووهمیش: پیکوپیکي و پیکخستنی کات و ژيانی

پوڙانەى، تا بتوانىت خوڭى بۇ خوڭىدەنەوۋە و نووسىن تەرخان بىكات و بەرھەمەكەشى ئەو ھەموو كىتەبە نايابانە بوو كە بۇ نەتەوۋەكەى و بۇ مروڭقايەتەى بە جى ھىشتەن. لە پرووى باوۋەپەوۋەكەسىكى موسلمان و باوۋەپدار بووۋە و كوردىكى نىشتەمانپەرۋەر. پياۋىكى نەترس بوو كە وەك مەلەيەك ئەو ھەموو بابەتەنەى پىشتەى مروارىى بىلاو كوردوۋنەوۋە، ئەگەرچى دەشەيزانى لە كوردەوارىى ناوۋەپاستى پەنجاكاندا لەوۋە بوو خەلىكىكى زور دىرى بوۋەستەن و زور تاوانى ناشىرىن و ناراستى بەدەنە پال.

پروڭزەيەكى فەرھەنگى

سەجىجادى، زورجار و لە نووسىنى جىاوازى خۇيدا، گرنگىى زمان و خوڭىدەن و نووسىن بە زمانى كوردى بۇ مانەوۋە و گەشەكردن و بەھىزبوۋنى نەتەوۋەى كورد جەخت دەكات. ئەم جەختكردنە، ديارە، بەرھەمى بىر كوردنەوۋە و ئەزموۋنىكى قوۋل و دىرڭخايىنە و سالانىكى دوورودىرڭ بوۋەتە دروشمىك و نىشانەيەك بۇ نووسىنەكانى. پاستىيەكەى، ئەو ھەبوۋنى كورد وەك نەتەوۋەيەك دەبەستىتەوۋە بە ھەبوۋنى زمانى كوردىيەوۋە. لەو پىشەكەيەدا كە لە ۱۹۵۱/۱/۲۵ بۇ "مىژوۋى ئەدەبى كوردى"ى نووسىوۋە، باسى ئەزموۋن و گومانىكى خۇى دەگىرپىتەوۋە، چۇن ناچارى كوردوۋە ھەبوۋنى خۇى و ناسنامەى خۇى بخاتە زىر نەشتەرى كۆمەلىك پىسارى فەلسەفى و فەرھەنگى: "... لەو زەرياي خەيالەدا كەوتە سەر ئەوۋە كە مىللەت مادام مىللەت بوو، بىگومان ئەبى زمان و ئەدەبىيات و تارىخى بىى. ئەگەر نەبىى بە ھىچ ناژمىررى و ھىچ نىيە..." ئەم بىروا بىتەوۋە بە زمان و فەرھەنگ و مىژوۋ دەبىتە بىنەپەتى ئەو فەلسەفەيەى ھەموو زىان و كارەكانى سەجىجادى رەنگىرڭ دەكات. چەند دىرڭ دواتر دەنووسىت: "بەلگەى قەومى كە زمانە من ھەمە. من لە نەتەوۋەى قەومىك كە لە بەرەبەيانى تارىخەوۋە بەم زمانە كە من قەسەى پى

ئەكەم و پێی ئەنوسم، قسە ئەكەن..."

بەرگی یەكەم و دووهمی رشتەى مروارى لە ساڵى ١٩٥٧ دا چاپ كراون، بەلام سەرەتای بەرگی یەكەم لە ٢٤-٣-١٩٥٢ دا نووسراوە. سەججادی لەو سەرەتایەدا تیۆرییەكەى خۆى پەرە پێ دەدات. لەو سەرەتایەدا سەججادی قسەى دلى خۆى دەركێنیت و خوینەر تێدەگەییینیت كە مەبەستى سەرەكیى ئەو، زمانە، زمانى كوردی. لە برێگەى یەكەمى ئەو سەرەتایەدا دەنوسى: "كە زمان نەبوو قەومیەت نییە. كوردیش تا ئیستە بۆیە ماوەتەو چونكە زمانى هەبوو، ئەگەر زمانەكەى نەبى مەفهوومى كورد لە فەرھەنگا نامینى." (سەججادی ١٩٥٧). بەلام ئەو پێى وایە دەبى زمان پێى بنووسریت و بخوینریت، دەبى بخریتە سەر كاغەز. نیو لاپەرەیهك دواتر دەنوسیت: "زیندووكردنەو و بووژاندنەوێ زمانى كوردی لەسەر قاقەز كارێكى چ گەورە ئەكاتە سەر مانەوێ قەومیەتى نەتەوێ كورد. [...] هیچ ئامانجێكم نییە تەنیا پاراستنى زمانى كوردی نەبى، ئەویش بۆ پاراستنى قەومیەتى كورد لەو تەنگوچەلەمانەى كە گەمارۆى داو. [...] زمانى خۆت بپاریزە و بە زمانى خۆت بخوینەرەو، ئیتەر خەمى هیچت نەبى." لە كۆتاییى هەر ئەو بەرگەدا دەنوسیت: "من بۆ دانان و پێكخستنى ئەم كتیبە گەلى شوین گەرام و هەلسوكەوتم لەگەل گەلى كەسى سادە و بەرزا كرد. لە بەرى ئەم فرمانەم ئەوهم دەست كەوت كە كۆمەلە ئەدەبىكى لە وشەى كوردیى پەتیم بۆ ھاتە ئەنجام. لەمەو ئەگەر كتیبىكى وەھا نەبووایە ئەو وشانە نەئەچوونە ناو خەزنەى سامانى مانەوێ زمانى كوردی." نووسەر ئەم جوړە باوەرپرانەى لە بەرگەكانى دیکەى رشتەى مروارى و لە زۆربەى نووسینەكانى تریشیدا چەند جارە جەخت دەكاتەو.

لە سەرەتای بەرگی سێیەمى رشتەى مرواریدا، (سەججادی ١٩٥٨)، دەنوسیت: "... ھەركەس لە عاستى خۆى ئەبى ھەست بەو بكا كە بۆ

بەرزىي قەومى خۇي ئەبى بژى؛ بۇ ئەو بژى كە قەومەكەي بەرز بېيىتەو، قەومىش بەرز نابىتەو تا خوئندەوار نەبى، خوئندەوارىش نابى تا بە زمانى خۇي نەخوئىنئىتەو. "ئەم ھاو كىشەيە لاي سەججادی دەبىتە بنەماي باوەرپىك و تىۋرىيەك كە دەيان جار دووبارە و چەندبارەي دەكاتەو. چەندپاتەكردنەو وەيش خۇي مېتۇد و پېيازىكى پەرودەبىي و پىداگوگىيە بۇ چەسپاندنى بىرىك لاي وەرگەر. لە سەرەتاي ھەمىشەبەھاردا (سەججادی ۱۹۶۰: ۴) دەلى: "تا ئىمە ئەمە ھالمان بىت و بىگانە بىن لە مېژوو و ئەدەب و رازونىيازى قەومى خۇمان ھەروا وەكو ئەم چەرخانەي رابوردوو بە وىنەي ئاردى ناو دىرگان ئەمىنەنەو."

ئەگەرچى لە سەرەتاو زىاتر گرنگىي زمانى جەخت دەكرد، بەلام دواتر مەرچى دىكەيش دەخاتە سەر بىرەكانى، وەك خوئندەنەو، خوئندىن و ھەبوونى ئەدەبىكى نووسراو. لە سەرەتاي بەرگى پىنجەمى رشتەي مرواريدا، (سەججادی ۱۹۷۲: ۴)، ئەم بىرە وەھا دەردەپرېت: "من ئەلىم نەتەو كاتىك پىي ئەخاتە مەيدانى نەتەوايەتییەو كە زمانىك و ئەدەبىكى ھەبىت..."

ئەم تىۋرىيەي سەججادی و ئەوانەي وەك وى بىريان كىردو وەتەو، لەوہيە بۇ ئەو سەردەمە راستىيەكى تىدا بووېت، چونكە دامەزراندنى نەتەو پىويستى بە بنكە و بنەپەتتىكى بتەو ھەيە و زمان و فەرھەنگىش بەشىكى يەكجار گرنگى پىكھىنى ئەو بنەپەتەن. پىويست ناكات سەججادی شارەزاي تىۋرىيەكانى ناسىۋناليزم بووېت، بەلام ئەم جۆرە بىر كىردنەوہيە لە زانستى سياسىي ئەمپۇدا پىي دەگوتىرئ ناسىۋناليزمى زمانەوانى (Linguistic Nationalism). ھەر ئەم بىرە لاي ھەژارى شاعىرىش، لە شىعەرىكدا سالى ۱۹۴۸ نووسىويەتى، دەخوئىنەنەو:

به كوردی دهژیم، به كوردی دهمرم

به كوردی دهیدهم وهرامی قهبرم

به كوردی دیسان زیندوو دهبمهوه

لهو دنیاش بۆ كورد تی هه‌له‌چمه‌وه (هه‌ژار ۲۰۰۰: ۲۰-۲۱).

ده‌برینه‌كه‌ی هه‌ژار په‌رگرییه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ری پێوه‌ دیاره‌ و ئاشکرایشه‌ که‌ له‌گه‌ل مه‌نتیقی فیزیکی مردن و له‌گه‌ل مه‌نتیقی دینیشدا ناگونجیت، به‌لام بیره‌کانی سه‌ججادی به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ئاوه‌زکارانه‌ و مه‌نتیقی و ژیرانه‌ دا‌پێژاون.

محهمه‌ده‌ئهمین زه‌کی به‌گ میژوو به‌ بنه‌مایه‌کی گرنگی نه‌ته‌وه‌ و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی داده‌نیت. هه‌ر له‌ یه‌كه‌م بره‌گه‌ی سه‌ره‌تای "خولاسه‌یه‌کی ته‌ئریخی كورد و كوردستان" دا ئه‌وه‌ ده‌گێرپێته‌وه‌ كه‌ چۆن په‌یدا‌بوونی بیرى تورکایه‌تی و تورانیزم له‌ جیى عوسمانی، بوو‌ته‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌میش بۆ بنه‌چه‌ و په‌ه‌گورپیشه‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خو‌ی بگه‌ریت. هه‌ر ئه‌م هه‌سته‌یش بوو‌كه‌ نووسینه‌ به‌نرخه‌کانی زه‌کی به‌گی له‌ بواری میژووی كوردستاندا به‌ره‌م هێنان. به‌لام له‌پال بایه‌خی میژوودا، زه‌کی به‌گ نه‌خشی زمانیش جه‌خت ده‌کات: "به‌عزى له‌ دۆستان و یستیان كه‌ ئه‌م كیتابانه‌ یا به‌ عه‌ره‌بى وه‌یا به‌ تورکی بنووسم، به‌لام به‌راستی لام مونا‌سیب نه‌بوو، كه‌ ته‌ئریخی كورد و كوردستان، له‌ ته‌ره‌ف كوردیكه‌وه‌ و له‌ هه‌مووی زیاتر بۆ كورد به‌ زمانىكى غه‌یره‌كورد[ی] بنووسى." (زه‌کی به‌گ ۲۰۰۶: ۳). هه‌ر له‌و نووسینه‌دا زه‌کی به‌گ ته‌نانه‌ت په‌خنه‌ له‌ شه‌ره‌فخانی بتلیسی ده‌گرت و پێی وایه‌ كه‌ ده‌بوو شه‌ره‌فنامه‌ به‌ كوردی بنووسیت.

سه‌ججادی خاوه‌نى پرۆژه‌یه‌ك و په‌یامیكى گشتگر بوو. ئه‌و ده‌یویست مرو‌ف‌ی كورد خاوه‌نى ناسنامه‌ی تایبه‌تی خو‌ی بێت، خو‌ی بناسیت و شانازی به‌ خو‌ی و فه‌ره‌ه‌نگ و جیوگرافیا و زمان و میژووی خو‌یه‌وه‌

بكات. ھەموو كار و نووسىنەكانى سەججەدى بۆگەياندنى ئەو پەيامە و بۆ جىبەجىكردى ئەو پرۆژەيە بوو. تەنەت نووسىنى نامىلكەيەكى وەك "ناوى كوردى" يا كىتبى "گەشتىك لە كوردستانا" بەشكە لەو پەيامە. ئەو دەيوست نووسىنەكانى، لىكۆلىنەوكانى، كاركردن و مامۆستايەتتەيەكەي، ئەندامەتتەي لە ئەنجومەنى كۆپى زانىارىدا، بە كورتتەيەكەي ھەموو ھەبوون و ژيان و كاريكى خۆي بۆ ئەو پرۆژە گەرەيە تەرخان بكات.

دەبى ئەو ھەيشمان بىر بگەوئەو كە سەججەدى ھەرگىز ناسيۆنالىستىكى بىرتەسك و ئاسوداخراو نەبوو. ئەو لە ژيانى پۆزانەيدا پىئوھندىيەكى گەرموگورى لەگەل زانا و نووسەر و پروناكبىر و سىياسەتمەدارانى ەرەبىشدا ھەبوو. كاتىكىش باسى زمان و ئەدەب و فەرھەنگى ەرەب و فارس و نەتەوكانى دىكە دەكات، تۆ ھەست دەكەيت بە چاوى خۆشەويستى و بەرزىرخاندن و پىزەو تەماشايان دەكات. بەلام ديارە خۆشەويستى يەكەمى ئەو زمان و فەرھەنگى كورد بوو.

راستتەيەكەي ئەو ھەيەكە پىئوھندىيە سەججەدى لەگەل زمانى كوردیدا پىئوھندىيەكى عاشقانە بوو. ھەموو خەون و خەيال و ئاواتىكى ئەو پياوھ پىشكەوتن و خزمەتكردى زمان و فەرھەنگى كوردى بوو. ئەو ھەندەي شانازىي بە زمانى كوردىيەو دەكرد، شانازىي بە ھىچ شتىكى دىكەوھ نەدەكرد. جىي خۆيەتتە ئەم لىكۆلىنەوھەيە بە قسەي كەسيك دابخەين كە لە دوارۆژەكانى ژيانيدا سەرى لى داوھ:

"وتى: كىتبىكى ترم ئامادەيە لەسەر گيانەوھەر و ئەندامەكانىيەتى.

وتم: مامۆستا ئەرىستۆيش كىتبىكى واى ھەيە.

وتى: بەلى، بەلام ھىنەكەي من بە كوردىيە. "(سەججەدى ۱۹۸۷: ۱۱۴).

چ دەربىرنيك ھەيە لەوھ جوانتر و دلسۆزانەتر و عاشقانەتر بىت؟

ئەنجامگىرى

عەلئوددىن سەججەدى يەككە لە نووسەر و زانا ناودارەكانى كوردى سەدەى بىستەم. لە ماوەى نزىكەى حەفتا سالى ژيانيدا، چلوچار سالى بە شيوەيەكى راستەوخۆ لەپىناوى پىشخستن و گەشەپىدانی زمان و فەرەنگى كورددا كارى كرد. ئەو بەرەمانەى ئەو پىشكەشى كردن بە كتەبخانەى كوردى، بوون بە سەرەتايەك بۆ كارى زانستى و لىكۆلىنەوەى زمان و ئەدەب و مېژووى كورد. ھەروەھا بوون بە بنەپەتەك بۆ گەشەكردن و پىشكەوتنى زمانى كوردى و پاراستنى سامانى ژىربىژى و فۆلكلۆر و نەرىتى كوردەوارى.

ھەموو نىشانەكان ئەو ھەمان لا جەخت دەكەن كە سەججەدى ھەر لە سەرەتاي تەمەنى لاوینیدا گەشتبوو ئەو باوەرەى كە دەبى ژيانى خوێ تەرەخان بکات بۆ ئامانجەك و بۆ بەجیھێنانى پرۆژەيەكى گەرەى فەرەنگى. وا پى دەچىت ئەم بىارە ئەنجامى ئەزمونىكى دەولەمەندى شارەزايى لە ژيان و بىر و فەلسەفەى مرۆقى كورد و كۆمەلى كورددا و ئەنجامى ئاشنايەتيەكى قوول لەگەڵ زمان و فۆلكلۆر و ھونەر و راستىنەكانى كوردەواریدا بووبىت. لە دەيەى چلەكاندا وەك پۆژنامەنووسىك بەشدارىيەكى بەرچاو و كاریگەرى ھەبوو لە بلاوبوونەوەى گوڤارى گەلاوێژ و دوو حەفتەنامەى نازاردا. ھەر لەو سالانەيشدا دوانزدە چىرۆكى نووسىون كە لە پرووى زمان و ناوەرپۆكى ھونەرييەو جۆانتريين و بەرزترين نمونەى چىرۆكى كوردى تا ئەو كاتەن.

لە كاتێكدا بەشێكى زۆرى پووناكبيرانى ئەو سەردەمەى كوردستانى عىراق چالاكانە لە پىڤخراو و پارتىيە سىياسىيەكاندا، چ كوردى و چ

عیراقی، کاریان دهکرد و زۆری تریش بۆ به دهستههینانی پله و پایه له کارگیریهکانی دهولهتی تازه دامه زراوی عیراقدا تیدهکوۆشان، سه ججادی خووی له هه موو ئه وانه دوور گرت و به ژیانیکی ساده و ساکار، وهك پێشنویژی مزگه وتێك، رازی بوو. ئامانجی هه ره گه وه و پیرۆزی ئه و پرۆژه فهره نه نگیه كه ی بوو، كه ئه وه نه دی بۆ داڕێشتنی به نه ره تیکی سه خت بۆ هه ستی نه ته وایه تی و نیشتمانپه روه ری له و سه رده مه دا گرنه گ بوو، له وه يش پتر پرۆژه یه ك بوو بۆ دامه زرانندی پاشه پڕۆژ و داها توویه کی روه ناك بۆ مروۆقی كود و نیشتمانكه ی.

ئه و هه سه ته نه ته وایه تی و نیشتمانپه روه رییه ی ئه مڕۆ له كوردستاندا هه یه و گه شه ده كات و ئه و پێشكه وتنه ی له به واری زمان و ئه ده ب و فهره نه نگي كورديدا له ناوه راستی سه ده ی رابوردووه و تا ئه مڕۆ به دی ها تووه، تا راده یه ك، قه رزداري ژيان و تيكۆشان و كاره كانی سه ججادی. ئه و به هۆشيارى و دووربینى و به رچاوپروونییه کی زۆره وه ژيانى خووی خستبووه خزمه تی ئامانجیه كه وه كه ده یزانی بۆ ئه و پڕۆژه و بۆ داها تووی نه ته وه و نیشتمانكه ی كاركرديکی قوول و فراوانی ده بیّت.

فه ره هاد شاكه لی

سۆلله نتوونا، سوید

۲۰۱۲/۵/۱

سەرچاوه:

- ئەحمەد، ئیبراھیم - بلە (١٩٥٩): کوێرهوهری، چاپخانهی ئەلنەجاح، بەغدا.
- ئەحمەد، ئیبراھیم (٢٠٠٧): پۆژنامەگه‌ریی کوردی و گه‌لاوێژ، پرۆژهی چاپکردنه‌وه‌ی گه‌لاوێژ، ژماره‌: ١-١٢، ل: ١-٢٢.
- به‌درخان، جه‌لادەت عالی (١٩٣٢): به‌ر ته‌قنا مافووړی، هاوار، هه‌ژمار: ٤، سال: ١ (١٩٣٢-٧-٣).
- پیره‌مێرد (١٩٣٤): مەم و زین، داستان، چاپخانهی ژین، سلیمانی؛ چاپی دووهم، چاپخانهی ژین، سلیمانی ١٩٦٨.
- حیلمی، ره‌فیق (١٩٤١): شیعەر و ئەده‌بیاتی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا.
- حیلمی، ره‌فیق (١٩٥٦): شیعەر و ئەده‌بیاتی کوردی، به‌رگی دووهم، به‌غدا.
- خه‌زنه‌دار، مارف (٢٠١٠): بیره‌وه‌ریی ٢٥ ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر: عه‌لائه‌دین سه‌جادی، رامان، ژماره‌: ١٥٣، ل: ٨٥-٨٧.
- زه‌کی به‌گ، محه‌مه‌دئەمین (٢٠٠٦): خولاسه‌یه‌کی ته‌ئریخی کورد و کوردستان له‌ زۆر قه‌دیمه‌وه‌ تا ده‌وری ئیمپۆ، سه‌رجه‌می به‌ره‌م: چواره‌م به‌رگ، ئاماده‌کردنی ره‌فیق ساڵح، بنکه‌ی ژین، سلیمانی.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٥٧): پشته‌ی مرواری، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانهی مه‌عارف، به‌غدا.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٥٧-ئه‌لف): پشته‌ی مرواری، به‌رگی دووهم، چاپخانهی مه‌عارف، به‌غدا.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٥٨): پشته‌ی مرواری، به‌رگی سێیه‌م، چاپخانهی مه‌عارف، به‌غدا.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٦٠): هه‌میشه‌به‌هار، چاپخانهی مه‌عارف، به‌غدا.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٧٠): نرخ شناسی، چاپخانهی مه‌عارف، به‌غدا.
- سه‌جادی، عه‌لاؤددین (١٩٧١): میژووێ ئەده‌بی کوردی، چاپی دووهم،

چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا.

- سه‌ججادی، عه‌لائوددین (۱۹۷۲): رڤشته‌ی مرواری، به‌رگی بېنجهم، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا.

- سه‌ججادی، عه‌لائوددین (۲۰۰۰): مېژووی په‌خشانی کوردی، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

- سه‌ججادی، دلێر عه‌لائوددین (۱۹۸۷): یادی سه‌ججادی، چاپخانه‌ی ئیشبیلیه، به‌غدا.

- شریف، عبدالستار طاهر (الدكتور) (۱۹۸۹): الجمعيات والأحزاب الكردية في نصف قرن ۱۹۰۸-۱۹۵۸، الطبعة الأولى، شركة المعرفة للنشر والتوزيع، بغداد.

- عارف، حسین (۱۹۸۷): ببلیۆگرافیا‌ی چیرۆکی کوردی ۱۹۲۵-۱۹۸۳، له بلا‌وکراوه‌کانی گوڤاری کاروان.

- فه‌یزی، ئه‌مین (۱۹۲۰): ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد، (چاپی یه‌که‌م): چاپخانه‌ی ته‌رجومانی حه‌قیقه‌ت، ئیستانبوول؛ (چاپی دووهم): کوڤی زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۸۳.

- گوڤران (وه‌رگێڤ) (۱۹۹۵): هه‌لبژارده‌ له‌ چیرۆکی کورتی بېگانه، چاپی دووهم، له‌ بلا‌وکراوه‌کانی کۆمه‌له‌ی فه‌ره‌ه‌نگی سوێد کوردستان، سوێد.

- نه‌ریمان، مسته‌فا (۱۹۸۸): ببلیۆگرافیا‌ی دووسه‌د سالی کتیبی کوردی ۱۷۸۷-۱۹۸۶، ده‌زگای پۆشنیبری و بلا‌وکردنه‌وه‌ی کوردی، به‌غدا.

- هه‌ژار (۲۰۰۰): بۆ کوردستان، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

- Andersen, Hans Christian (1990): The Complete Illustrated Stories, Chancellor Press, Milano.

- Azizan, Herekol (1941): Klasîkên me, Hawar, hejmar: 33, rr 6-14.

- Jaba, M. Alexandre (1860): Recueil De Notices et Récits Kourdes, ST. - Pétersbourg.

ناونیشانی کتیبه‌که‌ به‌ کوردی به‌م جو‌ره‌ نووسراوه‌:

اسکندر ژابا: جامع یی رسالیان و حکایتان بزمانی کورمانجی، د باژیری
پتربورغیدا، د دار الطباعتی اکادمیایی امپراطوریدا، د تاریخا حزار و حشت صد و
شستی عیسوی، کو سالا ۱۲۷۷ هجرتی یه، افی کتابی طبع کریں.

Shakely, Farhad (2011): Faglarna atervänder till bergen,
Bokförlaget Tranan, Stockholm.

سەرەتا

چەند جارێکی وای کەوت لەگەڵ هەندێ دۆست و برادەرێ کۆرپکی خوشەویستی کۆی ئەکردینەو و لە هەموو جووڕە قسەیهکی ئەدەبی ئەبوو بە شەوچەرە کۆرپکەمان.

لە پیزی ئەو قسانەدا پوویمان لێ ئەنام کە: لەم رۆژەدا چیرۆک و چیرۆکنووسین دەرزیکی زۆر بە کەڵکە بۆ گەل و بۆ بیرپروونکردنەوێ گەل لە هەموو وڵاتێک کۆششێکی تەواو ئەخێتە سەر باری چیرۆکنووسین. جا بۆچ ئەبێ تۆ، لەم پڕووەو خۆت مات کردبێ و هیچ دەنگێکت لێو نەیت؟ ئەو پڕوولێنانەم بەرانبەر بە خۆم بە زیاد ئەزانی چونکە من خۆم لە خوار ئەو باوەرێ ئەوانەو ئەبینی. لەگەڵ ئەوەش چارم نەئەما سوپاسی هەستەکیانم ئەکرد.

لە ئەنجاما هەر لەسەر داواکردنی ئەوان و گەلیکی تریش کە لە کۆرپکەدا نەئەبوون و لە کاتی تایبەتیدا دائەنیشتین، خستیانە سەر ئەو ئەو ئەو چیرۆکانەم - کە وەختی خۆی لە گۆقاری گەلاوێژدا نووسیومان - کۆیان بکەمەو و بە بەرگیکی تایبەتی لە چاپیان بدەم.

لێرەدا ئێتر قسەکیانم پێ نەشکێنرا. لەبەر ئەو هێنام ئەو نووسینانەم کە لە گۆقاری ناوبراوا بە ناوی چیرۆکەو بۆلاو کراونەتەو کۆم کردنەو و کردنم بەم بەرگە و پێشکەشم کرد بە خوێندەوارانی خوشەویستی کورد، ئۆمێد ئەکەم لە پڕووی نەوازشەو لێم وەرگیرن.

ئەمە و دیسان لە باوەرێ منا پیاو خۆی سەری خۆی نەخورینێ کەس نایخورینێ. ئێمە کوردی پەڕیشان لەم رۆژەدا کە هەرکە دەست بۆ دەمی خۆی ئەبا سەیر ئەکەم بەپێچەوانەی ئەو دەست بۆ دەمی خەڵک ئەبەین، رابردووی مێژوومان ئاگاداری نەکردووینەتەو کە ئێتر بەس بێ و واز

لهو رېگه يه بېنين.

به لى، من ئه لىم ئيمرو ئيمه (كاس)ين، به لام كاسى تا كهى؟ تا كهى
هموو عالم هاوارى قه وميه تى خوئى ئه كا و كه چى ئيمه هر خه ريكى
شه نكردى خه رمانى غه يرين.

كور د ئه بى ده ست به قه وميه تى خوئيه وه بگرئ. به تاي به تى
خوينده وار هكان، نه خوينده وار هكان تى بگه يه نن كه تا ئيمه ئه مه حالمان
بىت و بىگانه بين له ميژوو و ئه دهب و راز و نيازى قه ومى خومان، هر و
وهكو ئه م چه رخانه ي رابوردوو به ويئنه ي ئاردى ناو دركان ئه مينينه وه.

جا بو ئه وه له مه زياتر سه رليشيو او نه بين، با ده ست به داوئنى
قه وميه تى خومان وه بگرين و ببين به كوردى كى راسته قينه: دوو به ره كى
فرئ ده ين، سوودى يه كه بخه ينه بهرچاو، بو قازانجى تاكه نه فسى خومان
سوودى گشتى نه دوړپنين، كوردايه تيمان له پيش هموو شتيكه وه بىت،
گوره ي خاوه ن پايه مان پايه كه ي هه لينه خه له تيئى، ناوى چاك له پايه ي
به رزگه لى چاتره، پياو كو زه رى هه رزنى خوئى بخوا گه لى له گه نمه
قه نده هاريى خه رمانى غه يرى خوئى خوشتره. قه ومى ئيمه بيكه سه،
خومان نه بين به كه سى، كه س نابى به كه سى.

عەلا ئەدين سەججادی

١٩٦٠/٦/١٠

رۆنه زهنگی حه مه سه نه

ته مووزی ۱۹۴۶

گیارەشی به هاره، مالممان له ئاواویی (قه ده فەر)ه، سه ره تا تکیمانه ده روویه کمان لی ببیته وه، تۆزی ئاهی سکمان له وه هه موو خیر و بیری به هاره، له وه هه موو ماست و دۆ و به ره که ته - که خوا به و مالانه ی داوه - بشکی. سه ره تای کاسپیشه. خۆم سه پانییه که ی مالی ئاغام گرت به دهسته وه، په له گه نه که ی خوار (به رانه که) بدرومه وه. (خانزادی خیزانم و چه تیوه که ش به یانی و ئیواره بچه (رانه بی ره)، مه ره کانی مالی ئاغا بدۆش، خیرا له هیی ئیواران کاسه ماستی سه رتویدار بۆ به رچایی (وه نه وشه خان) و ده ستوپیه ون دی هه ره مه سه را بنینه وه. (سالاری) خزمه تکاریشته هه ره به دوا ی گارانه که دا هه لکوت هه لکوتیتی! خوا نه ییبری نان و دویه کی نه مر و نه ژیمان له م حاله وه پیکه وه ناوه.

خۆم وا ئه و گه نه مه ده سه وسانی کردووم، سالی ش زووه، گه نم هیشتا قه رسیله. هه ره وا له م خه م و خه یاله دا بووم (حه مه ره ش) ی پوورزام کردی به ژوورا، سیپاله شپیک له گولۆنکی ته نووره که دا بوو، بۆم راخست و دانیشته و خیراتنم کرد. (خازه) به یانی هه ندی دوی هینا بووه وه، بۆم هینا، زۆر نه بوو به یه ک بین خوار دییه وه، عه مه ره درێژ بی سالار نانه که ی چاک ئه چنییه وه، گیانی کمان به و بوو. زستان (حه مه ره ش) دۆینه ی بۆ هینا بووین، تۆزیکی لی مابوو وه بۆم کرده ئاو و له گه ل نانا بۆم دانا، خازه و که چه که ش له ناو ران نه ها تبوونه وه.

ئاگام لی بوو حه مه ره ش چاوی بری بووه ناو چاوم ئه یه ویست قسه یه ک بکا و پرکی شیشی نه نه کرد. خۆ منیش هیچ قسه یه کم به دهسته وه نییه، قسه ی چیی بۆ بکه م؟ قسه ی ده غل و دان و به ره جووته که ی بۆ بکه م؟ قسه ی

پۆن و خوری و ئازالەكەى بۆ بكەم، قسەى راپەخ و ناومالى بۆ بكەم، قسەى چىي بۆ بكەم؟ ئەوەندەم زانى خۆى نەگرت، ھاتە قسە و وتى: ئەرى ھەمەسەن! من سەير ئەكەم تۆ، بە خۆت و مال و منالەتوھ شەو و پوژ شان و قوڵ ئەكوتن، كەچى نانتان بە دۆ نابى. ئەمە چىيە، تىم ناگەيەنى؟ وتم برا! چیت تىبگەيەنم؟ ئەوھتە لە بەر چاوت سالى دوانزە مانگەى خوا بەملاوبەولادا ھەلپە ئەكەين لە ئاخىرى سالا دەستمان لە قنگى ھەمانەى بەتالەوھ دەرئەچى.

جارى سەپانىيەكەى خۆم - ئەگەر چنگم كەوئ - كەلكىمان ئەگرىت، بەلام بېروام پى بەكە دوو بەشى بە ھەقى بىگار و بارەدار و چەوريەسانا ئەپروا، بەشكى ئەمىنىتەوھ ئەویش سوڤى كەرىم دىت لە باتىي ھەقى شەكر و چاى چوار سالى لەمەوپىشتەر وەرى ئەگرىت و ھىشتا ھەر بنەبېرىش نابىت. بىجام كرد لە وەختى خۆيا بابى شەش مەجىدى كفن و شەكر و چام لا ھىنا بۆ پرسەى جوانەمەرگەكە، ئىستەش وا ھەر نەبېراوھتەوھ، ھەموو سالىك شتىكى ئەمىنىتەوھ بە سەلەم ئەيشكىنىتەوھ بەسەرما تا دوايىي سالى ئەبىتەوھ وەكوخۆى.

ئىنجا قەدرى راما و لەپاشا وتى: ھەمەسەن! ئىمسالى سالى چاكە، ئەلەين كوستانى لاجان گياسالەمەيەكى چاكى ھىناوھ، وەرە تا گەنمەكەى مالى ئاغا پى ئەگا بچىن بۆ گياسالەم بەلكو شتىكت چنگ كەوئ كونىكى پى بگريت.

وتم: برا! من قەت سالىمەم نەكردووه، ھىچى لى نازانم. وتى: قەيدى نىيە من باشى لى ئەزانم. لەم قسانەدا بووين خازەش ھاتەوھ. كە لە قسەكانى ھەمەپرەش گەيشت پرووى تى كرد و وتى: وە قوروانە بەلكو لەگەل خۆتى بەرى، سا چاكە ئىمسالى بە ھۆى تۆوھ بەلكو چوار پولىكمان دەست كەوئ.

به خوا ناوی خوامان لی هیئا و به خازهم وت جارجار سه ریکی
گه نمه کهش بده، ئیشه لا له پیش قه فکر دنیا پیا رائه گه مه وه.

به ری که وتین بو مالی همه رهش. لهوی تویشوو، بیلاس، گارام،
تەشوئی و نوینمان هه لگرت و چوون. به چوار رۆژ گه یشتینه دهشتی
لاجان، سهیر ئەکهین وا میړگ و میړغوازیکه دلّ هه زار دلّ ههیرانیه تی.
گیا، سوار تیا ون ئه بی. شنه شنی با، پیره گیای خستوو ته که رویشکه،
گولی رهنگاوره نگیش له بهینی گیاکانا له گه ل یه که چاوشارکی ئەکه ن.

شانمان دایه بهر ئیش، هه رام بی خو من هیچ لی نه ئه زانی. هه مه رهش
خوی بک بک ئه بیینییه وه و ده ری ئەهینا، رۆژی یه که م و دووه م وا،
رۆژی سیه م دهمه و عه سر کو مان ئەکرده وه و ئەمانشورده وه و
ئهمانخسته بهر هه تاو. به م جوړه چل رۆژ ئیشمان کرد، ئیتر منیش
چه پیکم له هه مه رهشی پوور زام نه گه رابوو وه. دیاره پیاو که زۆرداری
به سه ره وه نه بوو دلّ به ئیش خو شه و له به ری ئەخوا.

ساله هه موو وشک بووه وه و کر دمان به دوو کو لی هه جیجی و پیوه
نیشتین به ره و مال. هاتینه ئاوییی شیناوی، خواورپاسان بری سالمکری
مه راغیی له وی بوون. هه مه رهش وتی پاره یه کی چاکمان ئەده نی با هه ر
لیره بیفرۆشین. ئی باشه. ده ی به ئەوهنده، نه، به ئەوهنده، دامان به
شه ست مه جیدی و پاره مان لی نایه ته نکه ی باخه لمان و و پیمان لی کرد
به پشته رووه و هه ولیر. منیش هه ر دلّ به لای گه نمه که وه یه. له وی توژی
شر و شاتالمان کری و به ری که وتین.

له ویوه چووینه مالی هه مه رهش، شه ویک له وی بووم و به یانی بو ئەوه
توژی له که سه اسیم که م کاته وه چل مه جیدی له پاره که ی پی دام و به ری
کردم - خزمی چاک چاکه -، هاتمه وه بو لای مناله کانم، خازه و پیزه به
پیرمه وه هاتن، سالاری داماو لای گاله که بوو ئیواری ئەویش نانه که ی

چینییه وه و هاته وه، هه موو به خوۆشی پیکه وه دانیشتن. ئەو شروپره ی بۆم
هینابوون سەر و لۆی بهرگیان لێ کرد. هه والی گهنمه کهم پرسى خازنه
وتى هیشتا نه هاتوو ته دروونه وه. بۆیهش ئەوهنده به پهروۆش بووم بۆی
ئەگەر فریای نه که وتمايه ئەو چوار قه مەرییه که به و کویره وه رییه په یدام
کردبوو له جهریمه دا لییان ئەسه ندەم. ئاوی زۆردار سهره و ژوور ئەپوا.

***

خازنه وتى پیاوه که ئیسته هاوینه، هەر چۆن بێ به نانی شوانی و دۆی
رانه بیڕه ی مالى ئاغا رائه بویرین، چوار پوۆزی تر زستانه له بهر بێ شتی به
هیلاك ئەچین. لهم پارهی هه ندی پوۆی لێ بکړین بۆ زستانمان، ئەو
وهخته سەر ئەکه ین به یه کا و ئەخوۆین به لکو خوا درووییه کی ترمان لێ
بکاته وه. قسه که ی به تهواوی چوو ده لمه وه - ژنی ژیر چهن چاکه -، ئەوه
سهیر بوو پووم له هه رکه ئەنا بۆ پوۆن کړین گالته ی پێ ئەکردم چونکه
قەت پارهی پێوه نه دببووم.

خوله چه رچی هه بوو له دیکه مانا، چومه لای، به قات و نیو دوو
باتمان پوۆی زه نگم لێ کړی به هیزه که وه. ده رگای هیزه که به حال
ئه هاته وه یه ک، پێوه نیشتەم و هینامه وه. خازنه خیرا هه ستا ئەوهنده ی تر
ده رگا که ی توند کرده وه و بر دیه پشتیره که - پشتیری چی؟ ژووره که ی
خۆمان بوو، به تۆپه له قور تیغه یه کمان نابوو ناومان نابوو پشتیر -
هه ندی "قول وه لالا و بیسمیلا" ی به سه را خویند و ناوی زستانی لێ هینا.
چوار مه تالیکیک له پاره که مابوو وه، هەر له سه ر قسه ی خازنه سی بزنامان
پێ کړی، له ولاشه وه گهنمی سه پانییه کهم ده ستی هینابوو به خو یا، له
هه موو ئاوا یی قه ده فه را به په نجه هیشاره تی بۆ ئەکرا. ئیتر ها به تهواوی
هومی دیکم په یدا کرد و وتم یا ره بی شوکر، خازنه! خوا لای مه رحه مه تی لێ
کردو وینه وه، ئەوه پوۆی زستانمان خستۆته ژووره وه، دووسی بزنیشمان

ههیه، گهنمهکەش چاکی هیناوه. ئیتر سه‌غلەتی نابینین. بپروا بکه خۆم و مندالەکانم پەنگ و بۆیه‌کی ترمان هه‌له‌ینابوووه.

***

چەند پوژیک بۆی هه‌سامه‌وه ئه‌مجا گهنمه‌که هاته دروونه‌وه، به‌خوا شانم لی توند کرد، زۆری بی نه‌چوو له‌وپه‌ریه‌وه ده‌رچووم. مالی ئاغا خویان شه‌ش گای بیئیشیان هه‌بوو، شه‌شی تریشیان به‌ سوخره‌ له‌ ئاوی بی هینام به‌ یه‌که دوو پوژ گیره‌م کرد. مایه‌وه سه‌ر شه‌ن. با، له‌ ئاسمان بپرا، سی پوژ به‌ لایه‌وه ده‌سه‌وسان دانیشتم، خوای تو کردی شه‌مالیک هه‌لیکرد، په‌لاماری پیره‌ گهنم دا، هیژم دایه‌ خۆم، شه‌نم کرد و خه‌رمان سوور بوو. (که‌و)م بۆ هینا و چاوه‌پیی سه‌رکارم کرد، خه‌رمان هه‌لگری، منیش به‌شه‌ سه‌پانیی خۆم به‌رمه‌وه، سو‌فی که‌ریمی پی له‌ کو‌ل که‌مه‌وه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی (س. ئاغا) خوی هات بۆ سه‌ر خه‌رمان و گالی دا هه‌موو گهنمه‌که‌یان بار کرد بۆ عه‌مار و پرووی تی کردم و وتی: پو‌له‌ هه‌مه‌سه‌ن! ئیمسال گهنمه‌کانی ترمان نه‌یان هیناوه، خو‌یشت ئه‌زانی میوان و هاتو‌چو‌که‌ری دیواخان زۆره‌، با گهنمه‌که به‌رن بۆ عه‌مار، تو‌ خو‌ت هه‌ر جاره وه‌ره له‌ دیواخان نان بخو. وتم قوربان گهنم بۆ نان ناوی، بۆ قه‌رزی سو‌فی که‌ریمه. ئه‌گینا له‌ سایه‌ی سه‌ری تو‌وه نانی گاو‌انییه‌که‌ی سالار به‌شمان ئه‌کا. وتی ها، (سو‌فی که‌ریم) پیاوی کو‌ییه‌؟ پروو بکا به‌م دییه‌دا ئه‌وی فه‌زیعه‌ت بی پیی ئه‌که‌م.

وه‌لا بۆ خو‌ی ئه‌وه‌گهنمی خو‌ی هه‌موو لی بارکرد و منیش به‌ هه‌ناسه‌ساردی گه‌رامه‌وه کاو‌لبوو‌ه‌که، هه‌مووم بۆ خازه‌ گیرایه‌وه، خازه‌ی به‌سه‌زمان هه‌ر چووه‌ تاسه‌وه.

بۆ به‌یانی سو‌فی که‌ریم بیستبووی گهنمی (س... ئاغا) هه‌لگیراوه، ئه‌وه‌نده‌م زانی له‌ به‌ر ده‌رگا په‌یدا بوو، به‌ فیزیکه‌وه بانگی کرد: ئه‌ری

حه مه سه ن! نازانم تو تا كه ی ئەم هاتوچۆیه به من ئەكه ی؟ ئیتر به س نییه؟ تكات لی ئەكه م ئیمسال با دهستان له یهقه ی یهك ببیته وه، بیستومه به شه گهنمی ئیمسالت زور چاك بووه.

منیش به پیری وه چووم و سلاوم لی کرد و وتم: به خوا سوئی! ئەوی راستی بی هیچ نییه، پاركه بشکینه وه بو سالیکی كه. مالی ئاغا ئیمسال گهنمیان كه م بوو، به شه كه ی منیش كرایه عه ماره وه، برپاش ناكه ی بچو بو دیواخان. سه یرم کرد سوئی كه یریم رهنگی سوور هه لگه را و وتی: حه مه سه ن! ئەم سه گیه تی و قومار بازی به چیه؟ چاوت ده رئه كه م هه ر ئیسته لیت ئەستینم و روئی بو دیواخان. وتم باشه ئیستا ئاغا رازی ئەكا.

من له م وتوویره یه دا بووم ئەوه نده م زانی (سمه ی) گزیر په یدا بوو، وتی هه سته ئاغه بانگت ئەكا: یا ره بی چی بی؟ وه كو کیچ راپه ڕیم و به ره و دیواخان بوومه وه. كه ئاغا چاوی پیم كه وت: ئەری حه مه سه نی سه گباب! پاره ی ئەم موسو لمانه بو ناده یته وه، هه موو سالی ئەم عه زیه ته ی به ر ئەخه یت؟ وتم قوربان! من هه ر سالی هه وه ل پیم داوه ته وه، وا هه ر ساله به گه ر شتیکی ئەه یل یته وه و ئەیشکین یته وه به سه رما، كه سال به سه ر چوو ئەبیته وه وه كو خو ی. ئیمسال هیچ نییه، هه موو مایه ی ده ستم گهنمی سه پانی به كه بوو، ئەویش مالی ئاغا نانیان كه م بوو وتم با له دیواخانا بخوریت. سو فیش پاره كه ی با بشکین یته وه، سالیکی كه سه ری حاسلات هه مووی ئەده مه وه.

ئوه نده م زانی (س... ئاغا) هه ردوو چاوی په ڕیه ته وه سه ری و وتی: سه گباب! منه ت و شاباشم به سه را ئەكه یت، ئیوه كه ی شتتان بووه، سه گی وه كو تو چیه گهنم بكاته عه ماری منه وه، جا وه ره پیاوه تی له گه ل ئەم سه گبابانه دا بکه. به خو ی و مال مناله وه بیانخه ره ئیشه وه. كه ئیشکیشت پییان ئەكه وی دوا جاری ده س ئەكه ن به م گووخوا رده. تو ئیمسال به

قه‌دەر جوویه‌کت پاره‌په‌یدا کردوو، له‌و پاره‌یه‌ قهرزی خه‌لکی بۆ ناده‌یته‌وه؟ ئا بچۆ، سمه، بزنه‌کانی بی‌نه و بیده به‌ سو‌فی با له‌باتیی هه‌قی خۆی هه‌لیانگری، سه‌گ‌با به‌ رانم بۆ پیکه‌وه ئه‌نی ران. سمه‌م سمه‌ بوو، خیرا راپه‌ری، چوو سی بزنه‌گه‌ره‌که‌ی دایه‌ پێش خۆی و هینانی له‌و قه‌بلانیان به‌ شه‌ش مه‌جیدی، هیشتا له‌ پاره‌که‌ سی مه‌جیدی تری مایه‌وه، ئه‌ویش بۆ سالیکی که‌. هه‌رچه‌ند داد و فه‌ریادم کرد خۆ هه‌چی که‌لکی نه‌بوو، سی چوار شه‌قی سمه‌ گزیریشم خوارد و گه‌رامه‌وه بۆ ماله‌وه.

ئیواری داها، سالار نانه‌که‌ی چنییه‌وه و ها‌ته‌وه، سه‌ر و پاروو‌مان قوزلقورت کرد، خازه‌ له‌به‌ر قولپی گریان پاروو‌ه‌که‌ی بۆ نه‌ه‌چوو خواره‌وه، دایه‌ پرمه‌ی گریان. ئه‌وی راستی بی ئیمه‌ش هه‌چمان خۆمانمان پێ راکیر نه‌کرا، تیکرا ده‌ستمان کرد به‌ گریان، به‌لام سوودی چی بوو. به‌و گریان‌ه‌وه سه‌رمان کرده سه‌ر سه‌رینی مه‌ینه‌ت. به‌یانی سه‌یرم کرد سو‌فی که‌ریم دوو بزن له‌ بزنه‌کانی داوه‌ته‌ پێش خۆی و چوو‌وه‌ بۆ شار، زانیم بزنیکیانی بۆ دیواخانی ئاغا به‌ جی هیشتوو.

***

سال دره‌نگه، هه‌یچ کاروکاسپییه‌ک نه‌ماوه بیگرم به‌ ده‌سته‌وه، ده‌سته‌وه‌ژنۆ دانیشتم، به‌لام هه‌ر جاره ئه‌موت چاکه، شوکر پۆنه‌که‌مان هه‌یه، ئه‌م زستانه‌ مناله‌کانی پێ به‌ پۆه‌ ئه‌به‌م، ئازالیش وشکی کرد، خازه هه‌ر ها‌توچۆ و گه‌ورده‌ردانه‌که‌ی بۆ ئه‌مایه‌وه. ها‌تمه سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ و تم به‌م زستانه‌ بچم بۆ کو‌ی، هه‌یچ ده‌روویه‌ک شک نابهم، سه‌رمان کز کرد و دانیشتم.

به‌یانییه‌ک ئه‌وه‌نده‌م زانی خازه‌ قیزانی و به‌ هه‌ردوو چه‌پۆک به‌ربوو سه‌روپۆته‌لاکی خۆی. کچی چییه؟ هه‌مه‌سه‌ن! باوانویران! پۆنه‌که‌یان دزیوه. تف له‌ ده‌مما وشک بوو. راپه‌ریم، که‌ چووم سه‌یر ئه‌که‌م شه‌وی

دیواره که بیان کەندۆتەو و هیزە پۆنەکیان بردوو.

و هەکو شێت کەوتە ئاواپی، حەمەپەشی پوورزەم تووش بوو. کورە ئەو
بۆ عەوداڵی؟ بە قوربانت بێم چیم لێ ئەکە؟ لە پارە ی گياسالمە کە دوو
باتمان پۆنم بۆ زستانی منالەکان کەریبوو، وایم شەو دزیویانە. کورە
هیزە نەکە! من ئیستا تووشی مچەسوور بووم هیزە ی پۆنی پێ بوو،
پووە و گردی تەپەشین چوو، ببی و نەبی هینەکە ی تۆ بوو.

راست خۆیەتی.. بام دایەو و بۆ مائی (س... ئاغا).

– لە دەوری سەرت گەڕیم، لە دەمی خۆم و منالەکانم گێرا بوو، دوو
باتمان پۆنم بۆ ئەم زستانە کەریبوو، وایستا لێیان دزیوم، کەشیش دزی
من نییە مچە نەبی.

ها، ئەو مە لە بیر نەبوو، هەر ئەو وەختە پام کرد بۆ تەپەشین، سەیرم کرد
لە دوورەو و مچە لەوێ تێ پەریو و پووە ئاواپی بانیشار ئەپوات.
بە خوا ئاغا پیا هات: سەگاب. هیزە پۆن دایەنی و مائی خەلکی
ئەخۆی؟ کە پیاو ئیشیکیشان پێ بکا قیامەت هەلئەسین، کە تیشتان
گیرا پەلاماری مأل ئاغا ئەدەن. برۆگوم بە لە بەرچاوم، مچە پیاوی دزی
نییە.

دەستم لەویش گیر نەبوو، حەمەپەشی پوورزەم هەلگرت و چووین بۆ
نوختەکە ی بانیشار. جاندرمەیه ک لە نوختەکە بوو، چوومە بەردەمی و وتم
، قوربان هیزە یە پۆنم بوو، مچە دزیویتی و ئیستا لەم ئاواپیە یە،
هاتووم شکات ئەکەم. بە خوا ئەویش راپەری، ها، لە کوپی، لە کوئی نییە؟
کەوتە تەکم، خواوراسان لە بەرکانی ژاننا بە هیزە پۆنەو تووشی مچە
بووین.

– ها کورە مچە ئەو چییە پێت؟

– هیچ نییە، پۆنی خۆمە!

- وا ئەلێ پۆنی خۆمه.

- قوربان پۆنی خۆمه ی چی؟ خوله چه رچی شایه تمه که ئەو هیزه پۆنه هیی منه.

راییچیان داین بۆ نوخته که و ئینجا هینای ئیفاده ی لێ وەرگرتم که ئەو هیزه پۆنه دوو باتمان پۆنی تێدایه هیی منه و ئەم پیاوه دزیویه تی. ئیفاده شیان له وەرگرت که پۆنی خۆیه تی، به بیانووی ئەوه وه که نهختیکی تر خۆم و ئیفاده و هیزه پۆن و مچه ئەبات بۆ لای (ص.. بهگ)- مەعمووری گه وه- کردمیه ژووریکه وه و ده رگای له سه ر داخستم. وتم ئەمه چییه؟ من مالم دزراوه چه پس م له چی؟

زۆری پێ نه چوو ده رگایان کرده وه و په لیان به ستم، مچه ش پۆنه که یان پێ هه لگرت و بر دینیان بۆ مالی (ص... بهگ). له ویش دیسان جاندرمه که خستمیه ته و یله که وه و خۆی چوو بۆ لای (ص... بهگ). ئیتر نازانم مچه چیی لێ هات. ده ستیشم تونگ شه ته که دراوه، وهخته چاوم ده ریت بۆ سه بیلێک. له م هاتوچووه شا چه مه رپه شی پوورزام هه ر له گه له، باش بوو ئەویان چه پس نه کرد بوو. ئەوه ندەم زانی له کونی ته و یله که وه سه ریکێ کیشا و وتی: چه مه سه ن! هه ر چۆن بووه خۆت پزگار که له چنگیان، ئەم پۆنه ت نه وێ، ئاخیری له وانه یه تووشی چه پسێکی زلتر ببیت.

که گویم لێ بوو هیچ م له بیر نه ما و وتم: چه مه رپه ش مر دم بۆ سه بیلێک، چیم لێ ئەکه ی؟ هه ر له و یوه سه بیله که ی خۆی پپر کرد و دای گیران و به هه ر جوړ بوو منیش ده م بۆ برد و نای به ده مه وه. ده ستم به سراوه، سه بیله که ش تۆزێ قورس بوو، به لیوم راگیر نه ئەکرا، (که مه) که یم له دیواره که توند کرد و یه ک دوو مژم لێ دا. له و کاته دا ده رگا که کرایه وه، جاندرمه که کردی به ژوورا. ها، سه گباب، تۆ له چه پسای سه بیل ئەکیشی، کێ بۆی هینای؟ به شه په زیلله هاته ویزه م. وتم یا ره ی شوکر، ئیسته من

چیم کردووہ وا تووشی ئەم سزایە هاتم؟ کہ لە لێدان بووہوہ دامیە پیئش بۆ لای (ص.. بەگ). چووین لە بەردەمی بەگا راوەستاین، مچەش لەولاوہ زیتە ی چاوی دێت و بزە ئەیگرێ.

***

خوا ھەقە، بەگ بە تەواوی خوێ ئامادە کردبوو بۆ پرسیارکردن، ھیچ نەکوکی و بەملاوہەولادا بەلغەمی فری ئەدا. جوان جگەرەییەکی عەلموودی بە لالیوہوہ بوو، کلاوہکە ی سەری بە لای راستا ئەپروانی، لەسەر عەسکەمیلێک لەسەر لا تەرافە ی چەپ دانیشتبوو، ئەنیشکی دابووہ سەر داری عەسکەمیلەکە، پەنجە ی بە دەور چەناگەیا گێرابوو، میژیکیش لە بەردەمیا بوو، ھیزە پۆنەکەش لەولاوہ دانراوہ.

چاوی تی بریم و وتی: ھا، کورە کابرا چییە؟ و تم قوربان ھیزە یە پۆنیان لی دزیوم، ئێستە بە سەرم کردووہتەوہ، لەباتی چنگکەوتنەوہ ی ئەم سزایە ئەکیئشم.

بەگ رەنگی شین و مۆر ھەلگەرا و وتی: سەگباب (ئەنتراز: إعتراض) ئەگری لە ئیشی حوکمەت، ئە ی ئیمە بۆ لێرە دانیشتووین، تاقیق لە ئیشی چوار سەگبابی وەکو تۆدا نەکەین بە چوار پۆژ ئەو عالەمە ئەپرووتیننەوہ و ھەموو مالیان ئەکەن بە مالی خۆتان.

و تم قوربان مالی خەلک خواردنی چی؟ من وا ھیزە پۆنە لەوێ دانراوہ، خولە چەرچی شایەتمە کہ دوو باتمان پۆنی تێدایە و ھی منە. ئینجا پووی کردە مچە.

ھا، مچە تۆ ئەلێی چی؟

قوربان بلیم چی؟ ھیزە ھیزە ی خۆمە، ئێستە ئەم کابرایە ئەلی دوو باتمان پۆنی تێدایە، ئەمر بکە ئەم ھیزە یە بکەنەوہ و بیکێشن، ئەگەر دوو باتمانی تێدا بوو وا ھیزە ی ئەوہ و چیم لی ئەکە ی لیم بکە، خۆ ئەگەر تیشیا

نەبوو ئەو وەختە خۆت ئەزانی چىبى لى ئەكەيت. ھەموو ئەو ھىزەى منە مەسىنەيەك رۆنى تىدا نىيە، ئىستە چۆن ئەم داواى ئەو ئەكا كە دوو باتمانى تىدايە؟ بىكەنەو و خۆت بە چاوى خۆت قوربان سەيرى كە. -ئەى خۆ منىش كويز نىم وا ھىزە دانراوہ لە بەرچاوم تون بووہ، جارى ھەوہل خازە چۆن بەستووئەتى گرىكەيم چاوا لىيە-.

بەگ وتى تەماشە كە قەسەى ماقوول چۆن خىرا ئەچىتە دلەوہ. منىش لە خوام ئەوئ بۆ شتىكى وا. تىي خورپم بچم دەركى ھىزەكە بكەمەوہ. دەستم بەسراوہ، ناتوانم، وەللە جاندەرمەكە كارى راز بى شەتەكەكەى دەستى كردمەوہ و چوومە سەر ھىزە پۆن، ھەر لە دوورەوہ وەختە بوو بۆى شىت بىم، پەلامارم داىە راستى كەمەوہ بۆ ئەوہ كە ئەيكەمەوہ نەپژئ. سەيرم كرد زۆر سووك ھات بە دەستمەوہ، بە چاويش وا ديار نەبوو، وتم يا رەبى ئەمە چى بى؟

كە كردمەوہ وەكو دەرەن باسەرە، با، لە دەرگاكيەوہ گىژى خوارد و ھات بە پووما، خۆم لا دا ئەگىنا كەتنىكى پى ئەكردم. سەيرم كرد ھىزە پۆن پەرچنگىكى مايەوہ بە دەستمەوہ. خىرا لەولاوہ مچە ھەلدايە... ھا، قوربان راست و درۆيىمان دەرکەوت. بەگىش كە ئەمەى دى ئاگرى تى بەربوو وتى ئا دەى تىي ھەلدەن، ئەم سەگبابە، قەت شتى وا بووہ تۆ بە ئاشكرا مالى خەلك بەكەيتە ھىي خۆت؟ خۆ ھەرچى فەريادم كرد ھىچ پارەى نەكرد، پەليان بەستمەوہ و ديسان لە تەويلەكەيان توند كردمەوہ.

كە وتمە ناو دەرپايەكى لىكدانەوہوہ، خوا، ئەمە چى بوو تووش بووم؟ زۆر ئەلھاي سەبىلەكيش ئەكەم، ھەمەرەشيشم بەرچاوا ناكەوئ.

ئەلیم ئەو شەوہ خەوم لى كەوت، ئىتر نە نانئ، نە ئاوئ. ھىچ. بەيانى چىشتەنگاويكى دەرەنگ دەرگای تەويلەكە كرايەوہ، جاندەرمەكە پەيدا بووہوہ و وتى ھەستە سەگباب! ھەستە! منىش راپەرپم، چووینەوہ بۆ

به‌رده‌می (ص.. به‌گ). ته‌ماشام کرد کویخا فلّامهرز و حه‌مه‌پره‌شی
 پوورزام له‌وین. کویخا فلّامهرز پووی تی کردم و چاکوچوئیی له‌گه‌ل
 کردم، پیی وتم پوّه‌له‌وا تکام له (ص.. به‌گ) کردووه لیّت خوش بی، تویش
 دوعای خیری بو بکه. ئینجا (ص.. به‌گ) وتی: برۆ سه‌گباب، برۆ! جاریکی
 که گه‌پ به‌که‌سا نه‌پچینی، له‌به‌ر کویخا فلّامهرز نه‌بوایه‌ دوو سال له
 به‌ندیخانه ئه‌بوا بتلایتایه‌وه.

جه‌ندرمه‌که ده‌ستی کردمه‌وه و له‌گه‌ل حه‌مه‌پره‌شا هاتینه‌ دهره‌وه.
 جه‌ندرمه‌که شوینمان کهوت و بانگی کرد: حه‌مه‌سه‌ن! بو من خزمه‌تکاری
 تو بووم ئه‌م هاتوچووهم کرد؟ به‌ لالان و پارانه‌وه‌ی حه‌مه‌پره‌ش دوو
 مه‌جیدیم پی بوو، دایه‌ و له‌ کۆل بووه‌وه.

وه‌خته‌ بوو کویر بېم بو سه‌بیلێک، خیرا سه‌بیلێکم تی کرد و شایه‌تمانێکی
 به‌هه‌قم هینا و چووین بو مائی کویخا فلّامهرز، زۆرم برسی بوو. کویخا
 ژن پیاوانه‌ نان و قهره‌وانه‌یه‌ نیسکینه‌ی بو داناین، تیرمان خوارد. له‌و
 وه‌خته‌دا کویخاش هاته‌وه‌ و دانیش و وتی: تا به‌ شه‌ش مه‌جیدی (ص..
 به‌گ)م رازی کرد قیر سپی بوو. تومهن ئه‌مه‌ حه‌مه‌پره‌شی پوورزام په‌نای بو
 ئه‌با و ته‌نها شه‌ش مه‌جیدی پی ئه‌بی ئه‌یداتی. ئیتر مالاً واییمان لی کرد
 و به‌دەر کهوتین به‌ره‌و مال.

ئینجا حه‌مه‌پره‌ش له‌ رێگه‌دا تیی گه‌یاند و تی: بارام بوی گێرامه‌وه‌ که
 ئه‌مه‌ مائی (ص.. به‌گ) پوونیان نه‌مابوو، بیستبوویان که تو پوونێکی
 زه‌نگی چاکت هه‌بوو، مچه‌یان ناردووه‌ دزیویه‌تی و بردوویه‌ بو نوخته‌که.
 له‌وئ جاندرمه‌که هه‌ندیکی لی پو کردووه‌ بو مائی خویان و هیزه‌که‌یان
 فوو داوه‌، منیش له‌ پشت قاپییه‌که‌وه‌ گویم له‌ ده‌نگێک بوو ئه‌یوت پوونێکی
 زه‌نگه‌، به‌لام چی ئه‌زانم که ئه‌م فیله‌یان له‌ ژیر سه‌رایه‌.

پاش ئه‌وه‌ ئه‌چن بو مائی (ص.. به‌گ) ئه‌ویش دوو به‌شی لی پو کردووه‌

و دیسان هیزه که یان فوو داووته وه، باقیی تری ئه وه بوو که خۆت به چاوی
خۆت بینیت، ئه ویش بوّ مچه، ههقی عه زیته که ی.
وتم ده خوایه هه لینه گری ئهم ده ور و دوکانه.

له پیناوی ئافرهتا!

ئەیلوولی ١٩٤٦

هه‌شتا ئەم تۆپ و تفه‌نگ و هه‌یتوه‌وته دانه‌هاتبوو، باو، هه‌ر باوی شیر و تیر و پم و مه‌تال بوو. ئەم (ته‌کش)‌ی که‌وا ئیستا ئەیبینی ئیفتاده و شهل و کویر بووه‌له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ هه‌موو تۆپی (گه‌لواخی)‌دا و ناوبانگی ده‌رکردبوو، که‌ بیانوتایه‌ و ته‌کش هات منال له‌ بێشکه‌دا ژیر ئەبووه‌وه‌.

تافی هه‌رزه‌کاریمه‌، تازه‌ خه‌تم داوه‌، ئیجگار که‌ ناوی خۆم بیستۆته‌وه‌، که‌س له‌ ژوور خۆمه‌وه‌ نابینم. سه‌رله‌به‌یانیه‌که‌ هه‌ستام خۆم پازانده‌وه‌. زرێ و تاسکلاوم له‌ سه‌ر کرد، شیر و تیرم له‌ خۆم دا، مه‌تالم خسته‌ گازی پشت و پم به‌ ده‌سته‌وه‌، ماینیکی ره‌شبو‌ره‌م هه‌بوو په‌لی له‌ ئاسمان ئەکو‌تا، سوار بووم و پرووه‌ ده‌شت به‌ شوین نیچیریکا، تووشی ئەم کاره‌ساته‌ بووم: هه‌ر وا به‌سه‌ر شاخه‌کانی (که‌وله‌)‌دا ئەگه‌پام، له‌ دووره‌وه‌ له‌ دۆله‌که‌ی ته‌نیشتی (خرو‌سه‌)‌وه‌ تارماییکم به‌رچاو که‌وت. بۆی شو‌ر بوومه‌وه‌، که‌ لێی نزیک بوومه‌وه‌ و پیاویکه‌ له‌ ته‌مه‌نی ٢٥ سالی‌دا، هه‌تا ده‌ست هه‌لب‌ری که‌له‌گه‌ت، به‌ سه‌روسیم. شیریکی به‌ لاقه‌ده‌وه‌ و هه‌موو جو‌ره‌ چه‌کی که‌شی پێیه‌، ماینیکی کویتی له‌ژیرایه‌.

هه‌شتا هه‌ر لێی دوور بووم سه‌یرم کرد له‌ ماینه‌که‌ی دابه‌زی، لغاوه‌که‌ی کرد به‌ مه‌چه‌کیا و به‌نه‌وخوینه‌که‌ی کرده‌وه‌ و دانیشته‌ بۆ میزکردن. گه‌یشتمه‌ سه‌ری- ئەو وه‌خته‌ دنیا وه‌کو ئیستا به‌ فروفیل و قوماربا‌زی نه‌ته‌نرابووه‌وه‌، برا، برای بۆ هه‌لکه‌وێ له‌ په‌نابه‌ردا بیکو‌ژی - دو‌ژمنی خوینه‌خویشت بوایه‌ ئەبوایه‌ پیت بو‌تایه‌ که‌ نیازم خراپه‌ له‌گه‌لت خۆت ئاماده‌ که‌.

سەيرم کرد کابرا ھەر ھەلنەستا. ناچار بانگم کرد: کورپە، کابرا! خۆت کۆکەرەو، سوار بە، لەم چۆلەدا یا ئەبم بە خەنیمت یا ئەبی بە خەنیمم. کابرا ھەر لەسەر پێشاوھکە وتی: ئیوھ گەلواخین و بی ئامان. سوینم بو بخۆ تا سوار نەبم دەست نەکەیتەو. قسەکەى کارى تى کردم چونکە تانە بوو. بەلام هیچیشم پى ناکرئ، ھات بە دەمما سوینم بو خوارد تا سوار نەبیتەو دەستى لى نەکەمەو.

ئینجا ھەستا و بەنەوخیئەکەى بەستەو و ملی پى گرت و ولاخەکەى بە شوین خویا راکیشا. ئەمەم بە لاوھ زۆر سەیر بوو، بانگم کرد کورپە کابرا سوار بە ئەو تۆ چى ئەکەى؟ ھەلیدایە وتی: تۆ سویندت خواردوو تا من سوار نەبم دەست نەکەیتەو، ئیستەش من سوار نابم بۆچ ناتناسم تۆ تەکشیت؟

کە ئەمەى وت ھەر زۆرم بە لاوھ سەیر بوو، تىم خوڤى کورپە کابرا سوار بە پۆژ درەنگە، ئیمپۆ ھەموو شتیکت لە دەست دەرکردم، یا ئەمکوژى یا ئەتکوژم، ئیستە و ئەوسا سوار نەبووھو و نەبووھو، وتى خۆم نادەم بە کوشتن، چى ئەکەى بیکە. نىزیکەى دوو سەعات شوینى کەوتم هیچ کەلکى نەبوو. ناچار بە شوینەکەى خۆما گەرامەو و ئەویش بەو جۆرە خوئ دەرباز کرد.

***

بو پۆژى دواى دیسان خۆم گورج کردوھ و سوار بوومەو ڤاست بو شوینەکەى دوينى- چونکە جىڤاویكى چاک بوو. ھىشتا نەکەوتبوومە سەر شاخەکە سەيرم کرد لە دوورھو سوارىك ھات، چۆن ھاتنىك؟ ھەر وەکو با ئەڤوا. لە قەد و بالایا وتم ببى و نەبى ئەمە ئەوى دوينىيە، ئیمپۆ ئەگەر پەلى بە پەل ھەورەو بى نایەلم ڤزگار بى. وتم تا چاوى پىم نەکەوتوو بەلکو بیگەمى، نەوھکو کەتنەکەى دوينىم پى بکا. لە کلکەى

شاخهكهوه بۆى شۆر بوومهوه زۆرى نه مابوو بيگهمى سهيرم كرد ديسان له ولاخهكهى دابهزى و وهكو دوينى دهستى كردهوه به ميز كردن. وتم يا رهبي ئهم بهلايه چييه و چۆن دهفحى كهه؟ ئى، خو ناشكرى ئهو لهسهه پيشاوه من پهلامارى دهم. دلم ئوقرهى نهگرت. ناچار چووم له پشتيهوه تيم خوړى: كورپه ههسته ناپياو مهيكهره دهردهكهى دوينيووه، ههسته! يان ئهكموژى يان ئهتكوژم.

سهيرم كرد لايهكى لى كردمهوه و هيچ دهنگى نهكرد. كه چاك لى ورد بوومهوه، كورپه خو ئهمه ئهوى دوينى نيبه. بهلام هيچ دهنگى نهكرد، به شينهى ههستا بهنهوخينهكهى بهست و پيى له ئاوزهنگى نا، پشتى تى كردم و مى رپى گرت. شوينى كه وتم، كورپه كابرا من لهگهه كيمه؟ رووم تى كه! ديسان ههر گووى نهدامى و روڤشت، ئيتىر من وا له داخا وهخته شق بهرم. تيم خوړپيهوه كابرا! يان شتومهك و ماينهكهت به جى بيله و برۆ يا ئهكموژى يا ئهتكوژم.

ئهمجا ههر به دهم رهوتهوه ئاوړىكى لى دامهوه و وتى: كابرا به رپى خوتهوه برۆ من ههريفى تو نيم، پياوهتيت ببى ماتلم مهكه. قسهكهيم به لاوه سهير بوو چونكه وهكو لهگهه منالكا قسه بكا وا بوو. وتم كورپه ئهوه تو ئهليى چى؟ يا خوينت ئهريژم، يا خوينم ئهريژيت، ئهوه قسه لهگهه كى ئهكهى، من تهكشم تهكش، با گويت لى بى.

كه ئهمهم وت ههر ئهوهندهم ئاگا لى بوو رپمهكهى لهسهه سنگم توند بوو، وتى كوشتتم يا نا؟ ده برۆ بهرۆكم بهرده و لهمه زياتر تاخيرم مهكه و رپمهكهى لهسهه سنگم ههگرتيهوه و دهستى كردهوه به روڤشتن.

كه ئهمهم دى ههر وا واقم وړ ما، چونكه ئهمه، يهك، كهوا يهكيك بهو جوړه بهرانبهريى كردبم. وتم دهك عهمرت نهمينى تهكش بو خوت و بو غيرهتت. ئهوه له كوڤيت، تو نووستوووت؟ ديسان ههر كۆلم نهدا شوينى

كهوتم و ئهوهندهى تر شيرگيرتر بووم. بانگم لى كرد: كابرا پياوانه وهره مهيدانهوه، كه واى لى هات يا ئهبي بمكوژى يا ئهتكورژم، گويم لى بووتى كوربه تو خوين ئهگيرى، مالكاو! من پيم نهوتى به تالووكهم، بو بهروكم بهر نادهى؟ ليم گهرايهوه تا من دهستم برد بو شيرهكهه ئهوهندهم زانى پهلامارى دامى، وهكو چولهكه ههلگرى بهو جوړه لهسهر ماینهكه فراندنى و دامى به عهرزا و چوكى دايه سهر سنگم و خنجهرهكهى لهسهر ملم دانا و وتى كوشتتم يان نه؟ ده برۆ بهروكم بهرده! ههلسا و سوار بووهوه و ديسان مى رپى گرتهوه.

كه ئههمه دى ئيتريهچم پى نهما، پهلامارى لغاوى ماینهكهيم دا و وتم: ئهوى تو به منت كرد تا ئيستا كهس پى نهكردووم، پيم بللى تو كييت؟ وه بو ههر كويش ئهچيت لهگهلتهم. سهريكى با دا و وتى تو شيت بوويت. لغاوهكه بهرپهلا كه، به تالووكهم. وتم ئههمى پى ناوى يا كوشتن يا لهگهلتا هاتن.

ئينجا وتى: برام! من بو ناو دهرياي خوين ئهچم، ئهو شوينه شوينى هيبى وهكو تو نيبه. وتم خوت تاخير مهكه، ليت نابمهوه من له تو زياتر نيم. كه سهبرى كرد هيج كهلكى نيبه و له كولى نابمهوه و ههر ماتلى ئهكهه وتى جلهوهكه بهرده و سوار به و شوينم كهوه، ئاوزهنگى تهقين. ئينجا ورده ورده به رپوه دهستى كرد به گيرانهوى سهركوزهشتى خو و وتى:

من (سهمسامى) (سوور سوورى)م، ماميكم ههيه (جيهانهخش) له ولاتى (تهرگهوه)، كچيكى ههيه (گوئهندام). ئهمه ههوت ساله دلمان پيكهوهيه، كهس نهما نهيكهه به تكاكار و رپگه نهما بوى نهچم، ئيسته و ئهوساش لاي لى نهكردمهوه، داواى شيرباييهكى زور ئهكا منيش پيم ههئناسى. ئيسته وا ناچارم هيجم بو نهماوتهوه ئهچم كچهكه ئهفرينم. ئهوهشت پى بلیم: مامهكهه عهشرفت و پشتمالهيهكى زورى ههيه، بيجگه

لهمانهش هه كورپی ههیه، منت چۆن دی هه ریه که لهوان چواری وهکو
 من ئهخاته کۆشیهوه. مامهکهشم خۆی ناویانگی ئازایی و دهستوبردی له
 ههموو وڵاتا دهرکردوو. ئهوهش ئهزانم که دهستم لی ههئناگری، بهلام
 ناچاریشم هه ر ئهبی بۆی بچم. ئهمه سهرگوزهشتی منه. ئیستهش دیسان
 تکات لی ئهکهمهوه که بگهڕیتهوه به شوینهکهی خۆتا، جوانیت، با له
 خۆپایی سهرت تیا نهچیت.

که گویم له قسهکانی بوو لهم دل و دهروون و هیز و تاقهته هه ر وا
 سهرسامیهک گرتمی. وتم برا سهریکه و له پئی تۆدا دامناوه پئی پێوه نی.
 من تازە خوলামی ههلقه بهگوپی تۆم تا سهرم له پیتا بهخت نهکم
 ناگهڕیمهوه. وتی که وایه یانهللّا، بهلام چیت پی ئهئیم وا بکه.

***

دوانزه شهو و دوانزه رۆژ به چوار ناله تیمان تهقان، له ئیوارهی دوانزه
 رۆژهدا گهیشینه شوینیک، وتی لیڤه دابهزین. دابهزین و مایهکانمان
 بهرهلای ناو ئهو میڤرگانه کرد و هاته تهنیشتمهوه وتی:

هو، رهشمالانه که له دوورهوه دیارن، ئهوه مالی مامهکهمه. ههقیقهت که
 سهیرم کرد ههتا چاو کار ئهکا لهو دهشتهدا رهشمال بهبی ههق و حیساب
 ههئیداوه. وتی من لهگهڵ بانگی شیوانا لیڤهوه ئهچم، لهگهڵ کچهکهدا ئه
 بهیانیه ژوانیکمان ههیه ئهویش دیته ئهوی ئهیهینم و لهگهڵ سفیدهی
 بهیانا ئهگهڕیمهوه. ئهگه ر لهو ومختهدا نههاتمهوه ئهوه بزانه شتیکم به
 سهر هاتوو، ئیتر هیچ لی موهسته سواری و لاخی خۆت به و هینهکهی
 منیش بهره و برۆرهوه، نهکهی ئهوه بیته به دلنا بلئیت لهگهڵ ئهمانه شه
 یا شتیک ئهکم.

لهگهڵ ئهه ههموو زۆر و باهووهدا که بهم کورهوه دیبووم سهیرم ئهکرد
 زۆریش ئهترسا، وا دهرئهکهوت مام و ئاموزاکانی گهلی لهم به دهسهلاتتر

بوون. خو من به ته‌واوی ئیتر وره‌م به‌ردابوو. ئەو ته‌کشه‌ که جاران له تاوی، نالدار نالی ئەخست و بالدار بال، ئیسته‌ بیزی له خووی ئەهاته‌وه.

ئینجا هه‌ستا شیره‌که‌ی کرد به‌قه‌دیا، قه‌لخانه‌که‌ی خسته‌ ناو شانی و رمه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه. مالا‌واویی لی کردم و به‌پیان به‌ری که‌وت. منیش ولا‌خه‌کانم هینا و زینه‌که‌م لی گرته‌وه و رهنه‌ک و قاشاوم دان. جو‌مان پی بوو له‌گه‌ل دوو باقه‌گیادا بو‌م هینان و دامنی، پاش ئەمانه‌ ناوم دان و زینه‌که‌م لی کردنه‌وه و به‌دیاریانه‌وه کروسکه‌م کرد.

دوو به‌شی شه‌و رویشتبوو، نه‌رویشتبوو، ئەوه‌نده‌م زانی له‌دوره‌وه دوو تارمایی په‌یدا بوو وه‌کو با ئەیانکوتا، زوری پی نه‌چوو گه‌یشته‌ جی سه‌یرم کرد سه‌مسامه‌ و ئافره‌تیکی له‌گه‌له‌. شه‌و بوو هه‌ر ئەوه‌نده‌م بو‌ دهرکه‌وت ئافره‌تیکی که‌له‌گه‌ت و به‌خووه‌ بوو. ئیتر دانه‌نیشتین. پی و تم سوار به‌! خویشی سواری ولا‌خه‌که‌ی خووی بوو، ئافره‌ته‌که‌ی خسته‌ پاشکووی و پرووی تی کردم و وتی:

وا ئەروین، من تا ئیستا لام بو‌ دوژمن نه‌کردۆته‌وه‌ به‌ ترسه‌وه، تو جار جار ئاو‌ر بدهره‌وه‌ ئەگه‌ر دیت له‌شکری هه‌موو دنیا کو بوونه‌ته‌وه‌ و به‌ شوینمانا دین هه‌چ گوئی مه‌ده‌ری و ولا‌خی خۆت لی خورپ، هه‌چ نین، هه‌ر پێشم مه‌لی، به‌لام ئەگه‌ر دیت هه‌شت سوار ئەهاتن پیم بلی ئەوه‌ ئیتر پر‌گار بوون نییه‌.

ئینجا قامچیمان له‌ پیره‌ ولا‌خ راکی‌شا و که‌وتینه‌ رویشتن، به‌لام چۆن رویشتنیک؟ با، به‌تۆزی قولمانا نه‌ئه‌گه‌یشته‌، وا جار جاریش هه‌ر لا ئەکه‌مه‌وه، به‌و جو‌ره‌ رویشتن هه‌تا به‌یان گزنگی دا و دنیا به‌ ته‌واوی پرووناک بووه‌وه. ئەو وه‌خته‌ که‌ سه‌یری ئافره‌ته‌که‌م کرد ته‌ماشام کرد وا کچی‌که‌ له‌ ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالانا، نه‌ بخووی نه‌ بکه‌ی ته‌ماشای سای گه‌رده‌نی که‌ی، بالایه‌کی به‌رزی که‌له‌گه‌تی پیوه‌ بوو، سوور و سپی، ئەو

چاوانه‌ی ئەتوت پیاڵەیه، گۆناکانی سوور سوور، خرپوپ، ئەتوت سیوی سەردەشتە، ئەو باسک و مەچەکە ئەتوت بلوور. قژەکانی؛ قژەکانی وەك سرکەییی ئاوریشمی ڕەش بەسەر شانیا پەخش بووبوووە و ئەپژایە کەمەری. کەمەری چی؟ ئەتوت ناو قەدی ئاسکە. بەراستی گولئەندام گولئەندام بوو. گولئەندام ئەوەی ئەهینا کە ئەو سەمسامە جوانەمەرگە سەری خۆی لە ڕیدا بوو دانی.

***

پۆژ گزنگی دا و پەلکە زێڕینەکە ی بەسەر دنیا دا بڵاو کردووە و لەگەڵ گولئەندام و پلپلە ی سەر ئەگریجەکانیا دەستیان کرد بە چاوشارکی. دنیا بوو بە چیشتنەنگاویکی درەنگ، کە لام کردووە سەیرم کرد و لە دوورەو هەشت سوار- یەکیکیان لە پیۆشەو و حەوتیشیان بە شوینەو، هەر وەکو با، دین. کە ئەمەم چاوی پێ کەوت بانگم کرد سەمسام و هەشت سوار بە شوینمانا ئەیکوتن. ئەوەندەم زانی سەمسام مایەنەکە ی پراگرت و وتی ئیتر تەواو. پێی وتم تۆ نەختیکی تر سواری و لاخی خۆت بەو، بەو شوینەدا کە هاتبووین بگەرێو بوو و لاخی خۆت، بەلام جار جار یادیکم بکە. کە قسەکە ی کرد دلم پڕ بوو، ئاو بە چاوما هاتە خوارەو. لە مایەنەکە ی دابەزی، جلەووەکە ی دایە دەست گولئەندام و بە قولپی گریانەو پێی وت: بچۆ لە قەراخ رێگەکە بوەستە، دواجار سواری ئەم و لاخە بە و گەردنم نازا کە، بۆ کوێ ئەچی بچۆ! و لە بەری یەکمان نەخوارد. هەردووکیان فرمیۆک بە چاویانا هاتە خوارەو، بە منیشی وت تۆیش لەو بەرەو راپووەستە سەیری ئەم نەبەرد و ڕەزمە بکە! خۆیشی پووبەرپووی سوارەکان لە چەقی رێگا کەدا وەکو سنگ چەقی و دەستی خستە سەر مستووی شیرەکە ی.

زۆری پێ نەچوو سوارەکان گەشتنە جی. سەیرم کرد و یەکیکی

پیشسپی. پیشی ئەرژیتە پشتینەى و حەوت گەنجى تازه پیگەشتووى له دواوهیه، هەموو نیشانهى ئازایى و پالەوانیان لەناو چاودا دیاره و ئاگریان لى ئەبارى. سەمسام پىی و تم ئەو پیشسپیه مامەکەمە و ئەوانیش کورەکانین. لەوئ ئەوانیش بەرانبەر بە سەمسام وەستان.

پیشسپیهکە هەلیدایە وتى: سەمسام ئەم کەتنەت بۆ گێرا؟ بۆچى لەناو هەموو تەرگەوهرپدا حەیات بردم؟ سەمسام-یش وتى: مامە! حەو سالا پچا و تکا نەما نەیکەم، گولئەندامت نەدامى لەگەل ئەو کە ئەو بۆ منە و من بۆ ئەو. منت گۆرپیهو بە مالى دنیا. ئیستاش هیچ نەبوو، هەر لیڤه بلئى وایم دایت ئیتر من هیچم ناوئى. وتى: پۆلە تازه کار لە کار تراز.

ئاوړى دایهوه بە لای یهکئى له کورەکانیهوه و وتى: «ئە بچۆ سەرەکەیم بۆ بیئە!». کورە وەکو کێچ راپهړى. لە ماینهکەى دابەزى و هات بەرانبەر بە سەمسام وەستا دەستى دایه شیرەکەى. سەمسام هەلیدایە: مامە، بۆ خاترى خوا مەکە با خوین نەکەوئیتە بەینەوه، لە کەلى شەیتان وەرە خوارەوه. دیسان لەوئوه بانگى کردەوه: «ئە سەرەکەیم بۆ بیئە!».

لەو مەیدانەدا ئەو دوو نەمامە کە هیشتا هەر تامەزرۆى باخى ژیان بوون دەستیان کرد بە شیر و تیر لە یهک دان. کە سەیرم کرد بەراستى، راستى کرد سەمسام کە وەختى خۆى پىی و تم کورەکانى مام هەر یهکەیان چواری وەکو من ئەخەنە کۆشیانەوه. هەرچەندم ئەکرد نەمئەزانى سەیری دەستوبردى کامیان بکەم.

بەو جۆرە لەو مەیدانەدا ئەو کورە نیزیکی نىو سەعات خۆى لە بەر ئەو شان و باهووه پالەوانانەى سەمساما راگرت، لە ئاخیرا کە هات شیرەکەى داهینتەوه سەمسام شیرەکەى خۆى ئاوقەى سەرشانى راستى کرد و لە پەراسووى چەپیهوه دەرچوو. کورە لەوئ کەوت، من ئیتر خۆم رانەگرت فرمیسک بە چاوما هاتە خوارەوه، ئاگام لى بوو گولئەندامیش لەوئ دایهوه

پرمه‌ی گریان.

که جیهان‌به‌خش ئەمە‌ی دی، لای کردە‌وه له یه‌ک‌یک‌ی تر له کورپه‌کانی وتی
«ئە‌ بچۆ سه‌ره‌که‌یم بۆ بی‌نه!» یه‌ک‌یک‌ی تریان په‌لاماری دایه و بۆ‌ی هات.
سه‌مسام دیسان بانگی لی کردە‌وه مامه! بۆ خاتری خوا واز بی‌نه با ئیتر
ببریتە‌وه له خۆ‌پایی خوی‌نی ناهه‌ق مه‌پژە. ئە‌ویش بانگی کرد رۆ‌له! تا
ئێ‌سته ئێ‌سک نه‌شکابوو له به‌ینا، ئە‌وا ئێ‌سته ئێ‌سکیش که‌وته ناوه‌وه، تازه
تی‌په‌پوه.

سه‌مسام له‌گه‌ڵ ئە‌ویشا که‌وته شه‌ر، زۆری پی نه‌چوو ئە‌ویشی کوشت.
مامه‌که‌ی دیسان لای کردە‌وه له یه‌ک‌یک‌ی تر له کورپه‌کانی، ئە‌ بچۆ
سه‌ره‌که‌یم بۆ بی‌نه! ئە‌ویش هات، ئە‌ویش کوژرا.

پی‌ی ناوی، هه‌ر هه‌وت کورپه‌که‌ی نارد، هه‌موویان به‌ ده‌ستی سه‌مسام
کوژران. ئە‌وه‌ش سه‌یر بوو ئە‌م کاره‌ساته خوی‌ناوییه‌ پرووی دا، هه‌چیان
قسه‌یه‌کی تالیان له ده‌م نه‌هاته ده‌ره‌وه. ئە‌م ئە‌یوت مامه‌ واه‌که، ئە‌ویش
هه‌ر ئە‌یوت رۆ‌له تازه تی‌په‌پوه.

ئینجا که که‌س نه‌ما، ئە‌وه‌نده‌م زانی جیهان‌به‌خش ئاوزه‌نگی دا له
ولا‌خه‌که‌ی و هات له‌پیش سه‌مساما دابه‌زی و ریشه‌که‌ی کرد به‌ به‌ر
پشت‌ینه‌که‌یا و وتی: «رۆ‌له! تا ئێ‌سته شه‌ر، شه‌ری کا‌وران بووه، ئێ‌سته شه‌ر،
شه‌ره‌قۆچی به‌رانانه، چاوت له مامی خۆت بی‌ چیت پی‌ بکا!!!». دیسان
سه‌مسام هاواری لی کرد مامه، با به‌س بی‌ به‌س. مامه‌ش وتی: رۆ‌له تازه
به‌سی چی بی‌؟ یاری بکه‌ یاری.

ئە‌م مام و برا‌زایه له‌و ده‌شته چۆ‌له‌دا به‌سه‌ر ئە‌و هه‌وت لاشه‌ کوژراوه
خیر نه‌دیوانه‌دا که‌وته‌ن شیر و تیر له یه‌که‌ وه‌شاندن.

رۆ‌له، بروام پی‌ بکه‌ ئە‌گه‌ر بلێ‌م مه‌لایه‌که‌ی ئاسمان هه‌موو به‌ چاوی
فرمێ‌سکاوییه‌وه هات‌ب‌وونه سه‌یری ئە‌و کاره‌ساته هه‌چ درۆ‌ نییه و بروام پی‌

بكه. ئەم كۆرپە گەنجە، ئەم پیرە نوورانیه، ئەهاتن و ئەچوون. گەلی له شیری برسی تینووتر به خوینی یهك، هیچ بهزهییان به یهكا نهئهاتهوه. سا، چیان به یهك كرد، کردیان.

رۆژ، وا خهريکه تەنگ به کەلی رۆژئاوا ههڵهچنی، دهمه و زهردهپهپه، خوینی شههیدهکانیش وا له رۆخی ئاسمانا خهريکه خوی ئەنوینی. کوتوپر جیهانبهخش نرکاندی، سهمسام! رۆله! بگره ئیتر بهسه. شیریکی داهینایهوه. سهمسامیش وتی مامه ها تۆیش بگره، منیش ئەلیم ئیتر بهسه. تهماشاکه گهردوون ئیشی چۆن ئەکا؟ لهو وهختهدا که شیرهکانیان داهینایهوه هیچیان دهستیان سهری نهکرد و خۆیشان بۆ نهپاریزا. شیرهکهی سهمسام کهوته عاستی ملاشووی جیهانبهخش و له بنهنگلیهوه سهری دهرکرد. هینهکهی جیهانبهخشیش سهری نهکردای له ملی سهمسام و سهرهکهی لهولاوه کهوت. گویم لی بوو که لالهکهی به دهم خوینهوه وتی: «مامه چاکت کرد؟». نیوه لهشی مامهکهشی لهولاوه وتی «رۆله وا باشه».

***

هیچ نهما، قهلاچۆیان برپایهوه. نو تهرم له خوینی خویانا ئەگهوزین. سهیرم کرد گولئهندام چوه پێشهوه لییان، دهسهسرهکهی دهرهینا و چاوهکانی سړی، یهکه یهکه، چاویکی پێیانا گیرا و هیچ ورتهی نهکرد. من چیم به دلا هات؟ وتم تازه ئەمه پرووی دا ببی و نهبی ئەم کچه بو من ئەبی. پرووم تی کرد و وتم: گولئهندام ئەوی چاوت پی کهوت تازه قهوما و پرووی دا. ئیسته لهگهڵ من وهره با برۆین، دهرکهوت که خوا منی به تو داوه تو به من.

ههركه ئەمهم له دهم هاته دهرهوه ئەوهندهم گوئی لی بوو وتی ئاگات له خۆت بی، تا من کهوتمه خۆم سهیر ئەکهم به گازی پشتا دراوم به زهویدا

و کچیک له سهر سنگم چۆکی داکوتاوه. وتی: ها، چۆنی؟ وتم بهسمه. ئیتر ههستا و وتی:

برا! من له م شیرانه م که لیره کهوتوون. خو دیت که چۆن بوون؟ وا ئهبینی باوک و ههوت برا و دهزگیرانیکی وهکو سهمسام لهوئ کهوتوون. تویش لات وایه ههنگوینت لهناو شاخا و کچیکت له لاکولانا دیوتهوه. با پیت بلیم ئیمه، چ ژنمان، چ پیاومان تا ئیستا کهس پشتی نهداوین به عهزا. من تا ئیستا خۆم بو سهمسام داناوو، بهلام باوکم بو پاره ئهم کهتنه ی گیرا. ئیتر له ئیسته به دواوه خۆم بو گل دانا.

شیره که ی باوکی - ئهو شیره که سهمسامی پی کوژرا - ههلیگرت، تا وتم کچی چی ئه که ی؟ له سهر له شه که ی سهمساما هیئای به ملی خویا و به سهر له شه که دا لار بووه وه و بو ههتا هتایی باوهشیان کرد به یهکا.

ئیترا من ههر ئه وه م بو مایه وه لهناو ئهو ده ریای خوینه دا سواری مایه که ی خۆم بووم و به بی ئه وه ده ست به هیچه وه بده م به شوینه که ی خۆما گه رامه وه.

ئیسته ش هه رچه نده بی ری ئه و دیمه نه ئه که مه وه کسپه له جه رگمه وه دیت و خو ر خو ر ئاو به چاوما دیته خو اره وه.

پۆله! ئه گه ر مامه که ی بیانوو ی ئه و شیربا یییه زۆره ی له و جوانه مه رگه نه گرتایه بۆچی ئه و کاره ساته به سامه پرووی ئه دا؟

کالای بالای شا

شوباتی ۱۹۴۴

نامه خوا ولات ئه وهنده له ئاسایش و خوشیدا بوو، له وانه بوو گورگ و مه پ له هه موو سه رکانیا و یکیا پیکه وه ئاویان ئه خواردوه؛ دهرده ل نه بوو، که ساسی نه بوو، نه که س که سی ئه کوشت وه نه که س دهرزیی ئه کرد به لووتی که سا. ته نانه ت بیجگه له مه ش هیچ که س پیویستی به وه نه بوو نان وهیا جلوبه رگیکی هه بی، چونکه سروودی پادشا هه م نان بوو هه م به رگ. هه م تیریان پی ئه خوارد، هه م له بهریان ئه کرد. هه رله بهر ئه م بی ئاتاجیه بوو بویه ولاته که بوو بوو به به هه شت، له به هه شتیشا کوشکردن بو نان و به رگ پیویست ناکا، هه مووی خوئی له خویه وه ئاماده ئه بی. جا با پیاوه ئاینیه کان بلین به هه شت له دنیا دا نییه. ئه ی ئه وه چییه هه یه هه ی فیلبازینه؟

پادشا زور به نه وازش بوو له گه ل خه لکا، هه موو دهم له بیرى ئه ودها بوو که دانیشتوانی ولات وه کو دانیشتووی دیواخانان له خوشی و ئاهه نگدا بن. ئه م هه موو خوشی و شادییه ش له بهر ئه وه بوو که پادشا هوگری جلوبه رگی ئالووالا بوو؛ له هه ر ولاتیک ناویانگی پارچه یه کی تازه بابته دهریچووايه پاشا چه پهری ئه نارد و پارچه یان به عه نه ناتی تاجگوزاری ئه هیئا و ئه کرا به به رگیکی تازه و پادشا له ناو دهریا یه کی شادمانیدا به کو بونه وه یه کی ره سمی له به ری ئه کرد و کو مه ل کو مه ل دانیشتوانی ولات ئه چوون بو پیرۆزبایی پۆشینی به رگی تازه ی شا.

ئه م هه موو کو بونه وه و ئاهه نگانه - که هه ر پوژه یه کیکی به ر ئه که وت - بوو بونه هوئی ئه وه که قه له مره و هه موو پوژئی له شادی و زه ماوه ندا بی و دانیشتوان به درێژایی سال له هه لپه رکی و سه ماکردنی

به زمی پویشینی بهرگی تازهی شادا بن.

***

پوژئی له پوژان قوو کهوته عه شرهت که وهستایهک و شاگرد وهستایهک له ولاتی فه رهنه گستانه وه هاتوون پارچهی به نهخش و نیگاری وا دروست ئه کهن مه گهر ههر په رییانی ئاسوی ئاسمان له سه رده می به هارانا بیانگهنی، له کاتیکا که ئه ستیره زیڕینه دروست ئه کهن، ئه گینا هیچ وهستایهکی تری سه ر زهوی توانای دروستکردنی شتی وای نییه.

بیجگه له مهش ئه و پارچهیهی که ئه مانه دروستی ئه کهن وهکو دهستیکی نهیننی رایه له کهی بته نی وایه، چونکه ئهوی زوڵ بی نایبینی. ئه مهیان به تایبهتی گهره تر شتی که که ناوبانگی ئه م وهستایانهی پی بجیته کهشکه شانی فهلهک. به لام ئه وهنده هیه ئه رکی خه رج و باجی دروستکردنی پارچهیهکی وهها له وزه ی هه موو که سیکا نییه. ئهوی شا و شازاده نه بی ناتوانی خوئی له بهر مه ساریفی دروستکردنه که یا رابگری.

پادشا که باسی هاتنی ئه م وهستا به لاجه ویانهی بیست ئه وهنده ی تر کهوته ناو دنیا ی خوئی و گهشکه داریه وه؛ یه کهم له بهر ئه وه که به هوئی پویشینی بهرگیکی تره وه ولات ئه که ویته ناو زه ما وهندیکی تازه تره وه، دووهم که ئه وه به هوئی ئه و تازه بهرگه یه وه بوئی ده رئه که وئی که، له پیا و ما قوول و کار به ده ستانی ولاته که ی کییان زاده ی راسته قینه ی باوکی خوینان و کییان بیژی و زوّلن، چونکه ئه وانه ی نه یبینن بیگومان زوّلن، ئه و وهخته ئه وانه له سه ر کار ده رئه کا و ئه سلزاده و نه جیمزاده ئه خاته سه ر ئیش و ئه مجا کاروباری ولات، ئیتر گه لی گه لی پوو به چاکیتر ئه پروا له م پوژهی که ئیسته هیه تی.

ده موده ست ناردی وهستای فه رهنه گیان به خوئی و به شاگردیه وه هینایه باره گا و نه وازشیکی زوری له گه ل کردن، پیی وتن ئایا راسته که ئیوه

پارچه‌ی وا ناوازه دروست ئەکەن؟ وهستاش وتی هەرچیکیان باس کردوو له خزمەتتا له لایەن ئەم پارچەیه‌وه هێشتا هەر کەمە، من گەلی له‌وه به‌رزتر و چاکتریشی دروست ئەکەم به‌لام هەر ئەوه‌ندهیه ئەرکه‌که‌ی زۆر گرانه، نه‌وه‌ک هه‌موو که‌س به‌لکو هه‌موو پادشایه‌کیش ناتوانی بجێته ژێر باری ئەو ئەرکه‌یه‌وه.

پادشا وتی: وهستا، ئەم قسانه به‌رانبه‌ر به‌ من ناکرێ، من بۆ ئەوه له پاشه‌پوژا ولاته‌که‌م ئەوه‌نده‌ی تر بکه‌م به‌ به‌هه‌شته‌وه و پیاوی ئیش لێنه‌هاتووی لی دهرکه‌م، ئەگەر هه‌چ گه‌نج و زێڕیکی خۆم و ولاتم هه‌یه له‌م رێگه‌یه‌دا بیدۆرێنم هێشتا هەر کەمە، تۆ سەر له‌وه مه‌که‌وه، له‌ تۆ ئیشکردن و له‌ من پاره‌ خه‌رجکردن.

وهستا کړنووشی برد و وتی پادشام! ئەبێ به‌رگیکی وات بۆ دروست که‌م نه‌وه‌ک هەر زوڵ نه‌یبینی به‌لکو دۆست و دوژمنیشی پێ لێک بکه‌یته‌وه؛ ئەبێ وای دروست بکه‌م ئەوانه‌ی که‌ دوژمنی تۆن و خۆیان خستووته پێستی دۆستایه‌تیه‌وه، ئەوانه‌ش هەر نه‌یبینن. پادشا ئەوه‌نده‌ی تر گه‌شکه‌ گرتی.

***

ئەمجا وهستا وتی پادشاهم، شوینی کارخانه‌یه‌کی گه‌وره‌م ئەوی، ئەبێ له‌و ده‌شته‌ راسته‌ی لای راستی شاره‌که‌وه به‌ ماوه‌ی چاره‌ک سه‌عاتی رێگه‌ شووره‌یه‌کی لی بکری و له‌ ناوه‌وه‌ کوێشکی به‌رز و بلندی لی دروست بکری بۆ شوینی دانیشتنی خۆم، که‌ هه‌موو جوړه‌ هۆی حه‌سانه‌وه‌یه‌کی تیدا هه‌بێ، له‌ ته‌نیشتی‌وه‌ کوێشکی کارخانه‌که‌ دروست بکری. ئەم پارچه‌یه له‌و وه‌خته‌وه‌ که‌ ده‌ست ئەکەم به‌ دروستکردنی تا ته‌واو ئەبێ شه‌شسه‌د و شه‌ستوشه‌ش رۆژ و شه‌ش سه‌عات ئەخایه‌نی. له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌موو ده‌م نان و خوانمان بۆ ئاماده‌ بکری، که‌س هاتوچۆی ناو کارخانه‌که‌ نه‌کا،

مەگەر ئەو كەسانە نەبن كە جارجار خۆت ئەياننىرى بۇ سەردانى ئىشەكە. ئەبى پەيتا پەيتا جەواھىرات و زومپوت بىئىرى بۇ ئەو بىانتوئىنمەو و بىانكەم بە تانوپۇ پارچەكە. كە تەواویش بوو ديارە خەلاتەكەم خەلاتى پادشاھى ئەبى.

پادشا وتى لەم پروو وەھچ پېويستىيەك هەبى ھەمووى بۆت جېبەجى ئەكرى. ئەم خزمەتەى تۆ خزمەت نىيە بە تەنھا بە من بەلكو لە پىناوى ئەم فرمانەى تۇدا ھەموو ولات ئەھەسىتەو.

ئەمجا پادشا وەكو وەستای فەرەنگى وتبووى، لە ماوہىيەكى زۆر كەما شوورە و كۆشك و شوئىنى كارخانەى دروست كرد و وەستا بە خۆى و بە شاگردىو وە چونە ناو كۆشك و پالايان لى دايەو. لەناو كارخانەكەدا چوارچىوہىيەكى وەكو چواردارى تەونى دانا، ھەركاتە يەكك بەھاتايە بۆ كۆشكەكە، ئەو لەگەل شاگردەكەيا ئەچونە ناو كارخانەكە و لە بەر چوارچىوہەكەدا پىچالايكىشى دروست كردبوو، ئەچو وە ناو پىچالەكە و شان و قۆلى ئەكوتا و ئەيگىرمان بەسەر شاگردەكەيا، ھەتيو ئەو مرخەكە زومپوتەم بۆ بىنە، ئەو قانگە ياقووتەم بەرى، ھەتيو كەلكىتەكە بىنە. پاش ئەو ئەچونەو لە كۆشكەكەدا بۆ خويان لى دائنەشتن، بە نووستن لە ساي سەھەنا و بە خواردنى گوشت و پۆنى شلپەى بارەگاي پادشاھى رايان ئەبوارد. ھەر بەينە نە بەينىكىش ئەو جەواھىرات و زىر و زيوە كە پادشا ئەينارد بۆ تانوپۇ بەرگى تازەى، وەستای فەرەنگى ئەيدا بە شاگردەكەى ئەيبردەو بۆ ولات و ئەگەپايەو.

***

بەم جۆرە ماوہىيەكى زۆرى رابوارد. پۆزى پادشا وەزىرىكى دانا و زىرى ھەبوو، ناردى بۆ ئەو بچىت چاوى بەم بەرگە تازەيە بكوئى و بزاني وەستای فەرەنگى گەشتووتە كوى، زۆرى ماوہ لى بىتەوە يا كەم؟ وەزىر

پووبه‌پووی کۆشکی کارخانه به پێ کهوت و خه‌به‌ر درا به وه‌ستا، که باش وه‌زیری پادشا دیت بۆ سه‌یری ئیشوکار و دروستکردنی پارچه‌ی نایابی تازه‌ی شا.

وه‌ستا خۆی کوتایه‌وه‌ پێچاله‌که و ده‌ستی کرده‌وه به شان و قوڵ کوتان و گرمه‌گرم له‌گه‌ل شاگرده‌که‌یا. وه‌زیر چووه ژووره‌وه سه‌یری کرد وه‌ستا به ده‌ست و به قاچ و به دهم له به‌ر چوارچیوه‌یه‌کا خه‌ریکه. به‌لام بیجگه له چوارچیوه‌که هیچی تر نابینی. زۆر سه‌ری سڤما. زیاد له‌مه‌ش خیرا وه‌ستا هه‌ستا و هات به لایه‌وه و په‌نجه‌ی بۆ عاستی چوارچیوه‌که پائه‌کیشی و قسه‌ی بۆ ئه‌کا. ئه‌لی:

چاوت لێیه ئه‌و گوله‌ی وه‌کو وینه‌ی هه‌رمی له زومپوته دروستم کردوه، ئه‌و گوله‌که‌ی تری له وینه‌ی دار ئه‌رخه‌وانی‌که که داره‌که خۆی له زێڤه و گوله‌کانی له یاقووت و پیروژه‌یه، ئه‌و بالنده‌نه‌ش که به‌سه‌ر گوله‌کانه‌وه نیشته‌ونه‌توه هه‌ر یه‌که له گه‌وه‌ه‌ریکن.

قسه بۆ باش وه‌زیر هه‌له‌پێژێ و وه‌کو به‌پوو له دهمیا هه‌لتوقیبی. باش وه‌زیریش هیچ نابینی، هه‌ر ئه‌وه به دلایا دیت: ئه‌لی وادیاره من بیژیم بۆیه نایبینم. ئه‌گه‌ر ئێسته بلێم هیچ نابینم له لایه‌که‌وه له‌ناو خه‌لکا به زوڵ ده‌رئه‌چم له لایه‌کی تریشه‌وه پادشا به دوژمنی خۆیم ئه‌زانی.

باش وه‌زیر له‌به‌ر ئه‌وه که ئهم که‌ته‌نی به‌سه‌ر نه‌یه سه‌ر بۆ وه‌ستای فه‌ره‌نگی ئه‌له‌قینی و ئه‌لی: به‌لی راست ئه‌که‌ی گوله‌کان زۆر جوانن، به‌تایبه‌تی ئه‌و بالنده‌نه که دروستت کردوون و پیروژه‌ت خستوه‌ته کاسه‌ی چاوه‌کانیا‌نه‌وه، ئاوی چاوی پیاو ئه‌ستینن. وه‌ستاش ئه‌لی ئه‌مه هیشتا ته‌واو نه‌بووه، با ته‌واو ببی ئه‌و وه‌خته سه‌یری بکه‌ن. ئێسته ئه‌وی تۆ دیوته هیچ نییه، پاش ته‌واو بوون شتی ناوازه‌تر ئه‌بینی.

باش وه‌زیری هه‌ناسه‌سارد له‌ناو ده‌ریایه‌کی په‌ژاره‌یدا— چونکه

پارچەى نەدىوھ و بە زۆل دەرچووھ- گەرپايەوھ بۆ لای پادشا و گەلى باسى جوانىي بەرگى تازەى بۆ کرد، كە چۆن وەستاي فەرەنگى ھونەرى خوۋى تيا بە كار ھىناوھ. مەگەر ھەر وەستايەكى وا بتوانى ئو گولە جوانانە بەو رېكوپېكىيە لە پارچەيەكى وا تەنكى لە قورسايىي جالجالۆكە تەنكتر و سووكتەر دروست بكا. پادشا ئو وەندەى تر گەشكە گرتى و ئاسوۋى دەرياي شادمانىي زياتر فراوان بووھوھ.

پاش ماوھى چەند مانگىكى تر پادشا وەزىرىكى ترى نارد بۆ چاوپېكەوتنى بەرگى تازە و بزاني وەستاي فەرەنگى تيايا گەشتوتە كوۋ؟ ئەمىش كە چوو وەنەبى لە كاكەى بە بارسووكتەر گەرپايەتەوھ. چ سەمەرەيەك لە باش وەزىر پووى دا چەشنى سەمەرە لەمىش پووى دا.

***

سال و مانگ و رۆژ تەنگيان بە دوايىھاتنى دروستکردنى كالای تازەى شا ھەلچنى. ھەر شتېك سەرھتاي ھەبوو دوايىشى ھەيە.

ئاواتى ھەر كەس ئو وەيە لەو پلەيە كە تيايەتى پلەيەكى تر سەر كەوۋى تا ئەبى بە پادشا. ئاواتى ھەرە بەرزى ئەم پادشايەى ئىمەش ئو وە بوو كە بەرگى نوۋى بۆ تەواو ببى و لە بەرى كا و دوست و دوژمنى خوۋى پى لىك بكا تەوھ. ھەموو دەمى خەوى بەو كاتەوھ ئەبىنى كەوا، كەوا و سەر كەواى بۆ تەواو بووھ و لە بەرى كەرووھ و دانىشتووان و كار بە دەستانى ولات بە بەردەميا تى ئەپەرن، بە ھوى بەرگى نوۋى تازەوھ- كە وەكو جامى جىھاننما وايە- پاك و پىسيان لىك جيا ئەكاتەوھ و ناحەزەكانى لە لايەكەوھ رانەگىرېن و دوستەكانىشى ئەكەونە لايەكى ترەوھ و دەستوورىان ئەداتى كە بە جوانى و دلپاكى چاوپىرى كاروبارى دانىشتووانى قەلەمپرەوھەكى بكن.

لە پاش شەشسەد و شەست و شەش رۆژە و شەش سەعاتە وەستاي

فەرپەنگى نارىدىيە لاي پادشا كە پارچەي بەرگى نوپى شا دواییى ھات و لەناو كۆبۈنەۋەيەكى گەۋرەدا، شا بەرگى تازە لە بەر كا. پادشا لەم خەبەرە موزدەيەكى بەھەشتىي ۋەرگرت. دەشتىكى زۆر گەۋرەي تەرخان كەرد و پۇژى كۆبۈنەۋەي ديارى كەرد لەو دەشتەدا.

لە پۇژى دانراۋا، لەپاش ئەۋە كە پادشا بە دروشكەي شاھى چوۋ لەژىر خىۋەتى پادشاھيدا ئارامى گرت، ھەموو پياۋماقوۋل و كاربەدەستانى ۋلات لە دەۋرى كۆبۈنەۋە. ۋەستاي فەرپەنگى بە نەقەنق نىشت بە كۆلىكەۋە و شاگردەكەشى پاشەلى بۆ گرتوۋە و لەناو دەريايەكى چەپلەرپىزان لە بەردەمى پادشادا كۆلى دا بە زەۋىيا، سەيرتەر ئەۋەيە كە ناو كۆلىش لە با زياتر ھىچى تىدا نىيە. ئەمجا دەمى ھەلھىنايەۋە وتى:

خەلكىنە! ئەم كالاي تازەي شاھى ئەۋى زۆل و ئەۋى دوژمنى پادشا بى نايىبىنى، ئەمە بەردى مەھكە بۆ ئەۋە كە ھەركە خۆي بناسى و پادشاش بىناسى.

پاشان وتى: شاھم فەرمو ئەبى خۆم بىكەمە بەرت و خۆم پىكى خەم. پادشا لە شويىنى خۆي ھەستا و ۋەستاش كۆلى كەردەۋە و دەستى بەرز كەردەۋە و پارچەي نەبۈۋى بى بناغەي پيشانى عالەمەكە ئەدا و وتى سەير كەن لە جوانى، لە نازكى، لە گول و دىمەنى، لە نەخش و نىگارى.

ھەر كە ئەم دەستى بەرز ئەكەردەۋە بۆ نىشاندانى پارچە، لە ھەموو لايەكەۋە ئەبۈۋ بە چەپلەرپىزان و بە "بەخوا پارچەي چاكە". لەگەل ئەۋەشا كابرا ھىچى بە دەستەۋە نىيە ۋە ھەر لە خۇيەۋە دەستى رائەۋەشىنى دەمى ئەدا بە يەكا. ئەۋ عالەمەش كە سەير ئەكەن ھىچ نايىبن؛ بە لام ھەر كەسە لە عاستى خۆي لە دلا ئەلى: ئەبى من زۆل بم بۆيە نايىبىنم. لە ترسى ئەۋە كە بە زۆل دەرنەچى لە چەپلە ئەدا و "بەخوا پارچەي جوانە" دەنگى نىرى بەرز ئەكاتەۋە. باش ۋەزىر لە ھەموو كەس زياتر لە چەپلە ئەدا و دەنگ

بهرز ئەكاتەو. يەكەم لە ترسی ئەو نەوێك بە زۆل بناسرئ، دووهم نەوێك بچیتە ریزی دوژمنانی پادشاو.

ئینجا کابرا، پادشای پروت و قووت کردووە و کەوتە شەفتە و چیرەگرتەوێ و بەرگی لە بەر کرد. بە دەست و بە دەم باسی جوانیی گولەکانی ئەکرد و باسی رێکوپێکی داوین و قوڵ و سنگی ئەکرد و ئەیوت: شاهم چاکییەکی تری ئەم بەرگە ئەوێه لەگەڵ ئەوێش کە لە گەوهر دروست کراو، ئەوێنده سووکه، ئەوێنده سووکه لە تالی جالجالۆکه سووکتەر، پیاو هەست بەو ناکا کە شتی لە بەرایه. پادشاش سەر ئەکا هیچ نییه و هیچ دیارنییه، بەلام لە ترسی ئەو کە نەوێك بە زۆل دەرچئ و خەلک بڵن ئیمە پادشای زۆلمان ناوئ، لە هەموو کەس زیاتر دلئ چوو بە جوانیی پارچەئ نەبوودا و لە هەموو کەس زیاتر ئەلئ: بەخوا بەرگیکی نایابە.

پاش ئەو کە شا، لەناو ئەم چەلەپێزانەدا کالای تازەئ لە بەر کرد، وەستا و ئی ئەبئ چەند کەسێک لە دواو پاشەلئ ئەم بەرگە نایابە هەلبگرن، با نەخشی بەسەر زەویدا. هەر لەو شوێنەدا خەلاتیکی شاهانەئ وەستای فەرەنگیش کرا.

ئەمجا شا بە بەرگی تازەو لەناو گالێسکەدا گەرایەووە بۆ بارهگای شاهئ و چەند خولامیکیش لە دواو داوینەکیان بۆ هەلگرتوو.

لە خەلکی تر وایه ئەم خولامانە، شتیان بە دەستەوێه و ئەوان نابینن، کەچی لە راستیدا ئەوانیش هیچیان بە دەستەوێ نییه بەلام لە ترسی ئەو کە خولامی تایبەتی پادشان و بە زۆل و بە دوژمن دەرئچن، زایەلەئ دهنکی "پیرۆز بئ" بەرگی نوئئ شا "ئەوان، عالەمەکەئ ئەوێندهئ تر هیناوته خرۆش.

بەم جوړه، شا بەرگی تازەئ لە بەر کرد و ناو و ئاوازهئ "بەخوا بەرگی

تازەى شا جوانە" لە ھەموو دیواخانیکى قەلەمپەروى شادا دەنگ ئەداتەوہ. ھەتا لەپاش ماوہیەکی باش بەسەر ئەم کارەساتەدا، پوژى لە پوژان دوو کەسى وەکو من و تۆ کە زۆر دۆستى یەك بوون و ھىچ پەردەيەك لە بەینیانانە مابووہوہ، پیکەوہ دائەنیشن و قسە لەم بەرگە تازەى پادشاوہ ئەکەن. یەکیکیان بەوى کەیان ئەلئ:

بە خوا بڕام، بە زۆلم دەرئەکەى وەیا بە دوزمنى پادشا وەیا بە ھەر شتیکى تر، من ھىچم نەدى و ھىچیشم بەرچاو نەکەوت. ئەوى تریشیان ئەلئ: سا بە خوا برا منیش ھەروہا. بەرە بەرە لەمانەوہ ئیتر خەلکى تر ویرایان بکەونە سەر ئەوہ کە بلین ھىچیان نەدیوہ. تا لە دوايیدا ھەموو کەس تیگەیشت ئەمە شتیکى درۆ بووہ و ئەم وەستای فەرەنگییە ھەلیبەستووہ و ھىچ کەس ھىچى نەدیوہ.

کەواتە پیرۆز بئى کالای بالای شا. وا دیارە ھەموو چەرخیک ئەم فیلمە تازە ئەبیتەوہ.

شاییه‌که‌ی ره‌ش‌ی خه‌جه‌لاو

کانوونی یه‌که‌می ۱۹۴۶

هه‌موو فه‌سلّی فه‌سلّی خوایه. ئەو ساله‌ که ره‌ش‌ی خه‌جه‌لاو شاییه‌که‌ی دایکی هه‌می جوانه‌مه‌رگی کرد هه‌ر له‌م فه‌سلّه‌دا بوو. له‌ داییه‌که‌ی خۆمان له‌ سه‌ربه‌نه‌که‌ی مائی (پوورامینه‌)م جلیکیان ر‌اخستبوو، هه‌تاو خۆش بوو، من و (خله‌)ی خوشکه‌زام و (نه‌جه‌)ی سه‌رکار تازه‌ له‌ناو شاییه‌که‌ هاتبووینه‌وه، هیلاک بووین، هه‌روا دانیشتبووین. دمه‌ته‌قیمان ئەکرد، کوروک‌الیش له‌وبه‌ره‌وه‌ له‌ به‌ر مائی سوّفی په‌مه‌زانا وا ده‌ستیان گرتوو و هه‌لئه‌په‌رن.

کوتوپ‌ له‌ کلکه‌ی ئاواپیه‌که‌وه‌ سی سوار کردیان به‌ناو دیدا. خه‌لکه‌که‌ سه‌رگه‌رمی شاییه‌که‌ بوون، سواره‌کان پوووه‌ لای ئیمه‌ هاتن. که‌ سه‌یرم کرد وا (.... ئاغایه‌) و دوو خزمه‌تکاری به‌ شوینه‌وه‌یه. ئیمه‌ش ر‌اپه‌رپین، خله‌، خیرا په‌لاماری و لا‌خه‌کانی دا و جله‌وه‌کانی له‌ ده‌ست گرتن و منیش چووم به‌ پیریانه‌وه‌ و بانگم کرد له‌ پوورامینه‌م مافووریک بئینتته‌ سه‌ریان و نه‌جه‌شم نارد بو‌ناو شاییه‌که‌، که‌ پئیان بلّی وا ئاغا ته‌شریفی هیناوه‌. ئاغه‌ خیرا هه‌لیداوه‌ وتی: به‌ سه‌ری بابم ناچیت، لی گه‌ری با شاییه‌که‌یان لی تیک نه‌چی. من ئەمه‌وی ئەوان هه‌موو ده‌می له‌ که‌یف و ئاهه‌نگدا بن. ئەو وه‌خته‌ که‌ (خانم)م دا به‌ ره‌شه‌، (خه‌جه‌لاو) سه‌د لیره‌ی هینابوو- به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: ده‌ویت بابه‌ زۆر که‌میشی هینابوو- به‌لام وتم قه‌یدی نییه‌ من وه‌کو باوکیانم. چ مائی بووکه‌، چ مائی زاوا، هه‌ردوو لایان له‌ ئاواپیی خۆمدان. بیستم که‌ ئیمرو شاییه‌یانه‌، وتم با بچم بو‌ لایان، دلایان پی خۆش ئەبی.

ئێسته‌ش خۆم هه‌زم کرد له‌ناکاو بیمه‌ ئاواپیه‌که‌وه‌، بۆیه‌ له‌ بارگه‌که‌

پیش که وتم، وا له دواوه همه‌ی چایچیم بارگه‌که‌ی پییه، ئیسته نه‌گاته جی. هەر له‌م سهربانه زۆر خوشه، قالی و شته رانه‌خه‌ن، همه‌ چا لی ئه‌نی، با کورپه‌کانیش تیر هه‌لپه‌رن، ئه‌و وه‌خته بی‌نه‌وه دانیشتن چایه‌که‌ی ئه‌م نیوه‌پۆیه‌یان لێره بخۆنه‌وه. با تۆ نه‌لێت ئاغه‌ مسکینه‌کانی خۆی خوش ناوی. به‌ سه‌ری بابم چوارده‌ گوندم هه‌یه- لام وایه‌ زه‌لامه‌کانی هه‌موو له‌م شاییه‌دا کۆ بوونه‌ته‌وه- هه‌ریه‌که‌ له‌ دانیشتووی ئه‌و گوندانه‌م به‌ کورپکی جگه‌رگۆشه‌ی خۆمی ئه‌زانم.

ئیمه‌ له‌م قسانه‌دا بووین، سه‌یرم کرد وا بنه‌ و بارگه‌ ده‌رکه‌وت، قه‌تارچییه‌ک و همه‌ی چایچی شەش ئیستریان داوه‌ته‌ پیش و هاتن.

که‌ گه‌یشتنه‌ جی خیرا بارگه‌یان کرده‌وه، چوار ئیستریان به‌رپه‌ و قالی و دووشیان شتومه‌کی چا و شه‌کر و چا بوو، سهربانه‌که‌یان پڕ فهرش کرد و سه‌ماوهره‌ هه‌شت ته‌رخانه‌که‌یان تی‌ خست، چوار قۆریه‌ی عه‌جه‌م- هه‌ر یه‌که‌ چای په‌نجا که‌سی ئه‌دا-، مه‌قه‌لییه‌کی گه‌وره‌یان خه‌لووز گه‌شانه‌وه و به‌ ریزه‌ له‌ ده‌وره‌ی مه‌قه‌لییه‌که‌ دایاننان.

له‌م هه‌را و هوریا یه‌ خه‌لکه‌که‌ زانییان وا ئاغه‌ هاتووه، شاییه‌که‌یان تی‌ک دا و هه‌ریه‌که‌ به‌ لایه‌کدا له‌ ترسانا. هه‌ندی له‌ ده‌م سپیه‌کانیش هاتن بۆ پیشوازی ئاغا.

که‌ ئاغه‌ زانیی وا خه‌لکه‌که‌ شاییه‌که‌یان به‌تال کرد خیرا (گرده‌)ی خزمه‌تکاری نارد پێیان بلی به‌ سه‌ری بابم قایل نابم شاییه‌که‌ به‌تال که‌ن. من هاتووم بۆ خوشیی ئه‌وان، نه‌هاتووم بۆ ناخۆشی، ده‌ست بگره‌نه‌وه ئیسته‌ خۆیشم دیم بۆ ناویان.

گرده‌ چوو پێی وتن، خه‌لکه‌که‌ شاییه‌یان بوو به‌ دوو شاییی، چونکه‌ تا ئیسته‌ قه‌ت به‌ خۆیا نه‌وه‌ نه‌دیبوو که‌ ئاغه‌ قسه‌یان له‌گه‌ل بکا، نه‌وه‌ک وا به‌م جووره‌ له‌گه‌لیان میه‌ره‌بان بی. دیسان کۆ بوونه‌وه و ده‌ستیان کرده‌وه

به هه‌لپه‌پکێ.

ئینجا ئاغه‌ پێی وتم هه‌سته‌ با بچین بۆ ناویان. به‌لێ قوربان. هه‌ر وا له‌ دلی خۆما لێکی ئه‌ده‌مه‌وه‌، یا ره‌بی ئه‌مه‌ چی بێ؟ ببی و نه‌بی ده‌روویه‌کی به‌خیرمان لێ کراوه‌ته‌وه‌. ئه‌گینه‌ تا ئیستا ئاغه‌ قسه‌ی خوشی جنیو و جه‌ریمه‌کردن بووه‌.

هه‌ر وا له‌ رینگادا ده‌ستی گرتبووم و پیکه‌وه‌ ئه‌رویشترین، ورده‌ ورده‌ قسه‌ی بۆ ئه‌کردم.

تۆ خۆت ئه‌یزانی که‌ من چه‌نده‌ بۆ ئه‌م مسکینه‌م باشم و چه‌نده‌ چه‌ز به‌ سه‌ربه‌رزی و خوشگوزه‌رانیان ئه‌که‌م. هه‌رچه‌نده‌ چاوم به‌ مه‌ر و ماللات و به‌ره‌جووتیان ئه‌که‌وی بست بست گه‌شکه‌ی پێ ئه‌که‌م. هه‌ر ئه‌م دلپاکیه‌ی منه‌ وا ئه‌وانیش ئه‌م خێر و بێر و دلخۆشییه‌یان هه‌یه‌. خوانته‌عالا فه‌رموویه‌تی: هه‌تا گه‌وره‌ له‌گه‌ل گچکه‌دا چاک بێ و دلی ساف بێت له‌گه‌لیان، من بۆ هه‌ردوولایان چاک ئه‌بم.

حه‌رام بێ ئه‌و وای ئه‌وت، ئه‌و مسکینه‌ به‌سه‌زمانانه‌ ساڵ دوانزه‌ مانگه‌ی خوا شان و قۆلیان ئه‌کوئا له‌به‌ر زۆر و سته‌م و جه‌ریمه‌ هه‌یچیان بۆ نه‌ئه‌مايه‌وه‌. ئه‌و شاییه‌ش که‌ کردبوویان وه‌للا هه‌ر له‌به‌ر بێعاری بوو.

چووین. کوپوکال که‌ سه‌یریان کرد وا ئاغا چوو بۆ ناویان ئیتر له‌ خوشیانا سیپیی و فه‌تاح پاشا دایانگرت. ئیمه‌ش له‌سه‌ر سه‌ره‌نویکه‌که‌ له‌گه‌ل ئاغادا ده‌ستمان کرد به‌ سه‌یرکردنیان.

ئاغه‌ جار جار رووی ئه‌کرده‌ (شاکل) - سه‌رچۆپیه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو - ئه‌یوت: ها، شاکه‌! لام وایه‌ هه‌لپه‌رکیت له‌ بیر چووه‌ته‌وه‌، چاک گه‌رمی ناکه‌یت. شاکه‌م، شاکه‌ بوو، که‌ گوێی له‌م گه‌فت (و) لفته‌ ئه‌بوو ئه‌وه‌نده‌ی تر شیت ئه‌بوو. قوربه‌سه‌ره‌ خۆی پرووکان.

***

سى چوار دەورىك ۋەستايىن، لە پاشا ئاغە پۈۋى تى كىردن پۇلە بچن
ۋچانى بگىرن، ۋا لە سەربان چايان لى ناۋە، چايەك بخۇنەۋە، دەستيان
بەر دا، تىكىرا چوون بۇ سەربانەكەى مالى پۈۋرامينەم.

حەشامەتتىكى زۇر بوۋ، جىگەكە تەنگ بوۋ. خىرا ئاغە بانگى كىردە
گىردەى پياۋى: كۈرە ھەتىۋ لە بانەكەى تەنىشتيانەۋە رايەخيان بۇ راخەن
با لە سەر عەرز دانەنىشن. خۇ، منالگەلىش لەبەر قسە ۋ پۈۋخۇشىي ئاغا
ئىمانيان لا نەماۋە. ئىمەش چوۋىن لەلاى سەرەۋە تىكىلاۋيان بوۋىن ۋ
دانىشتىن.

ئىنجا ئاغە بانگى كىردە ھەمەى پياۋى: كۈرە چايان بۇ تى كە ۋ
جگەرەكەشيان پيا بگىرن با تۇزى بەسەنەۋە! باقە جگەرەيان لە بارگەكە
دەرھىنا ۋ خستيانە گۇرپ. دەسا خلە ۋ بلە لەباتىي سەبىلە لاشكاۋەكەى
خۇتان جگەرەى بۇندارى شاور بگىشن.

دىۋاخان گەرم بوۋ، ئىنجا ئاغە يەكە يەكە پۈۋى كىردە خەلەكەكە ۋ
دەستى كىرد بە قسە لەگەل كىردىيان: سۇفى پەمەزان منالەكان چۇن؟
ئىمسال شوكر باش بوۋ خەرمانى (دەشتەشىن) گەنمىكى باشى لى دەست
كەۋت. (خالەباس) نازانم بۇچ ۋا مەرەكانت – لەگەل ئەۋەشا كە من
مىرگەكەى دەشتەپانم بۇ قەدەغە كىردوون – ھەر لە كورتى ئەدەن؟

بە يەك دەنگ: ئاغا سەرى تۇ سەلامەت بى ئەۋانە ھىچ نىن، ئىمە ھەر
خۇا تۇمان بۇ پايەداركا، مەر ۋ جوۋت ۋ ھەموۋ شتى ھەر بۇ قەزاۋەگىرپى
تۈيە.

ئاغە: مەجۇل رۇلە! نازانم مىكىنەكان ھەموۋيان ھاتوون يان نە؟
مەجۇل: بەلى قوربان، لە سايەى سەرى ئاغاۋە. پەشە، ئىمسال باش بوۋ
بە خۇيا رابىنى ئەم شايىيە بكا ۋ زەلامى ھەر چۈاردە گۈندەكەى ئاغا
بانگ كا.

ئاغە: خۇتەن ئەيزانەن كە من چاۋم لە مالى ئۆۋە نىيە. ھەموو دەمى
 ھەز ئەكەم لە ھەموو شىكا لە پېش خۇمەۋە بن. تەنەت فېكرەم واىە
 ئېمسال كە چوۋمەۋە بەغدا، چەند مەكىنەيەك بېكرەم، ئەو ۋەختە ھەموو
 گۈندەكان بە تەۋاۋى ئەكەۋنە رەھەتتەيەۋە. ئەمەش ھەر مەبەستەم ئۆۋەيە،
 با ئەۋەندە لە غەزىتە نەبن.

دىسان فېكرەم واىە كە چوۋمەۋە (مەجلىس) باسى ئەو زەۋىيانە بىكەمەۋە
 كە تا ئېستە بە دەست بەرەى (ھۆمەرە كوئېر) ھەۋە بوۋن، كە ئەۋانەم چىنگ
 كەۋتەۋە ئۆۋە چىيى تىرتەن زەۋىوزار بوئى، ئەتەندەمى. من لە دىيادا ئەمەۋى
 بە ھەموو جۇر خەللى لېم رازى بن، نەخۋازەللا ئۆۋە كە مەكىنى خۇمن
 ۋەكو كورمە وانە. بە سەرى ئۆۋە ئەم چەند سالە كە من (نائب) بوۋم لەو
 مەجلىسەدا ھەرچى ئېش ۋە ئەركى ئەم كوردانە بوۋە ھەموۋى بەسەر
 شانى مەۋە بوۋە، جارىك نەمدى نائىبكى كە لەسەر شىك ۋە جۈاب بېت،
 بۇ تۈۋەن بوۋە، بۇ زەۋىوزار بوۋە، بۇ مەتەب ۋە رېگەۋەن بوۋە، ھەر من
 بوۋم ۋە ھەر من. كە لە مەجلىس ئەھاتە دەۋە ئېتر ئەۋە ھەر بە شۈين
 رايىكردنى ئېشى ئەۋە ھەلەمەۋە بوۋم بۇ لاي ئەم ۋە بۇ لاي ئەۋە، تەكا بۇ ئەم
 ۋە پارانەۋە بۇ ئەۋە. بە لام ئەۋەتە مىللەتەكەي ئېمە قىمەتى پىۋا نازان. من
 لە ھەر شۈينىك بوۋمە لەسەر دەست ھەلەنئەگرتەم. لەگەل ئەۋەش من
 چاۋم لەۋە نىيە، ھەتە نەفەسم تېدا بى خىزمەتى خۇم ھەر ئەكەم.

ئېستەش ھەرچەندە ھەۋەجەي ئەۋەي نىيە بەلام گەۋرە لە ھەموو دەمىكا
 ئەبى ئامۇزگارىي گچكەي خۇي بكا ۋە چاۋى لېيانەۋە بى ۋە چىيان بۇ
 قازانجە پېيان بلى.

ۋا ئېمسال دىسان ھەلېژاردنەۋەي (نائب) ھاتۆتەۋە گۆرى. من ئەگەر
 پېتان نەلېم خىيانەتەن لەگەل ئەكەم. كە ۋا بوۋ ھەر كە مەعمورى
 ھۆكەمەت ھات بۇ ناۋتان ھەر من ھەلېژىرن، چۈنكە ھەر منم كە بە كەللى

ئۆوه و غهیری ئۆوهش بۆم. نائبهکانی تر خۆ ناشوگری نهبی ههچیان ورتهیهك له دهمیانوه دهرنایه، لیم تاقیقه كه من لهو (مهجلس)دا نههم ههموو ولاتهكهمان ئهفهوتی و لهناو ئهچی.

كه ئهمه ی وت ههموو خهلكهكه به جاری دهستیان كرد به دؤعا و پارانهوه بۆی و (خوا له ئیمهت نهسی). ئیمه ئهوه ئهزانین كه گهورهیهکی تر وهكو جهنابت به مهرحه مهت و خیرخواتر بۆ ههموو كهسی نییه، چی بفرموی ئیمه حازرین. ئهمه سهربه رزییه بۆ ئیمه كه گهورهیهکی وهكو جهنابتان ببی و له ههموو شوینی قسهی به پهواج بی.

بهلام خهلكی چی؟ ئهوهزار و كهساسانه كه تا ئیسته ههر له ژیر باری جهورا چهوساونه تهوه، ئیسته به پیاله چایهك و دوو قسهی وا بۆش ههموو كهوتنه ههلهكه سهما. خۆ ئیجگار كه ناوی مهکینه و زهوییهکی هۆمه ره کویریش هاته پیشه وه ئیتر ههچی تیدا نه مایه وه. ئهگینه مهجلسی چی و قسه کردنی چی و ئهرك و ئیش جیه جیه کردنی خهلكی چی؟ ئهوانه چووزانن مهجلس چیه و قسه کردن له (مهجلس)دا چیه؟

لهپاش هندیکی تر لهم قسانه، ئاغه بانگی كرد کورپه همه! چایان بۆ تیکه با بیخۆنه وه و بچنه وه سه ر شاییه که، من ئهزانم شاییه که یان له ههزار شت پی خۆشته ره. ههموو به جاری ئهوهندی تر دهستیان کردوه به دؤعا کردن بۆی.

ئهوان چایان خواردوه و چوونه وه بۆ سه ر شای، ماینه وه هه ر من و ئه و و همه ی چایچی و خزمه تچیه کان. دیسان له لایه ن ناییه که یه وه ورده ورده دهستی کردوه به قسه کردن بۆ من كه چۆن ئیش ئهكا؟ چۆن قسه ئهكا؟ چۆن به دهمی ههموو كهسیكه وهیه؟

***

پۆژ درهنگ بوو، وتی ئیتر من ئهچمه وه. ولاغه که یان بۆ هینا، سوار بوو،

بە تەنیشت ھەلپەركىكەدا لىي دا رۆيشتەو. كە گەيشتە عاستى ئەوان پىيى
وتن: من ئەزانم ئىو ھەندە گەوجن لاتان وايە من پىم ناخوشە ئىو ھە
شاىي ھەلپەركىدا بن؟ ئەوا من ئەرۇم ئىتر ئارەزووى خوتانە چى ئەكەن
بىكەن.

ھەموو بە جارى وتيان: قوربان ئەو چى ئەفەرمووى؟ بە سەرى تۆ ئەو
سەحاتە خۇمان بە بەختيار ئەزانين كە گەورەى خۇمان لە ناومانا بى.
بە پىكەننەو:

گالتەتان لەگەل ئەكەم، منیش خۇشى ئىو ھەو. مالاوايى لى كردن
و رۆيشت. كورگەليش كەوا ئاغەيان گالتەى لەگەل كر دوون ئەو ھەندەى تر
پىيان لى بەرز كردهو. ناھەقيان نەبوو، لە ھەياتى باووبا پىريانەو ئەمە
گالتەيەك، ئەمە قسە و گەتولفتىك. ئەم ھاتن و قسانەش ديار بوو بو چى
بوو.

لە بارەكەى تىشا، بەلى راست بوو ئاغە نائب بوو لە مەجلىسدا، بەلام
من ھەر وا جار جار ئەچووم بۆ گويگرتن، چونكە شوين ھەيە بۆ گويگران.
بەو قورعانەى تۆ ناوتەتە سەر پانى راست، لەو چەند سالەدا، نە بىستم،
و ھە نە دىم كە ئاغە لەو مەجلىسدا ورتەيەك لە دىمى بىتە دەرەو. ئىستە و
ئەوسا زمانەكەش فېر نەبوو لايەقەلى بزاني خەلكەكە قسە لە چيوە
ئەكەن. سا چاك يا خراپ پەنجەكە ھەر بەرز ئەكرايەو، ئىتر تى بگەين يا
تى نەگەين شەرت نەبوو. ئىتر ئىش پايىكردنى چى، قسەى چى، بە شوين
ئىشوكارى ئەم و ئەوا ھەلسوورانى چى؟

ھا، ئەو ھەم بەر نەبوو، پياو درۆ نەكا چاكە، رۆژىكيان لەو رېكەوتانە
بوو كە منیش چووبووم بۆ گويگرتن، ھەرچەندە شوينى گويگران جيا بوو
لە شوينى نائبەكان، بەلام وا رى كەوتبوو لىو ھەزىك بووم، گويم لى بوو
دەنگيكي لىو ھەت وتى:

«پهککو لهوی گهرمایه، به قورپئ گیرئ ئەو شاره لو گهرمای..» کابرای
تهنیشتی لیئ تی نهگه‌یشت، لیئ پرسى که ئەوه چى ئەلئ؟ ئەویش تیئ
گه‌یاند وتی: «ئەوی شاره عارە، عارە پهککو.» واته حارە.
به رەحمەت بئ مامه‌رەشه شاییه‌کی خوشی بو کردین.

بوچی نهچووين بو کويستان؟

مارتي ۱۹۴۷

بيري منالې تيژه، تازه پيم گرتبوو، نهوډللا چوار پينج سالان نهبووم، خوټ نهيزاني نيمه دهوارنشين بووين. هيشتا گهليکي مابوو بو نهو بچين بو کويستان، زستانه ههواره کهشمان ناخوش نهبوو. سالان له ناکاو مارفي سه مين مال و پياوي خيله کهي نهدايه بهر و پرووه ههوار پي پيو نهنا، ژن و منال و نهمانهش ئازده کهيان نهدايه پيش و به شوينيانا نهچوون.

نهو ساله هيشتا دوو سي مانگي مابوو بو وادهي بارکردن، نهو نهدم زاني کوتوپر مارف کهوته خيله که و ماله و مال پيانه وه گهرا، وتي:

وا هه له ئيستاوه پيتاني ئيزم، ده روي بميني بو پينجهي تار، ليره وه ورده ورده بار نه کهين، ئيمسال به ري ناوخوانا نهروين تا نه گهينه کويستان سي چوار به هار نه خوين. ئيتر ئيوهش ترو تفاقي خوټان زوو به زوو جيبه جي کهن، پاشه جار نه يژن ماره پرس وه کهس ناکا و نيمه وه هيچ نازاني. نهوا هه له ئيستاوه پيتان ئيزم، با بکهونه خوټان. دايکم به رهمهت بي نه يگيرايه وه، نه يوت: روله! فره خاس بوو، جارن زور به بي تفاقي نهچووين، ئاگامان له هيچ نهبوو، له ناکاو نه يکرده سه رمان بار کهن، له بهر شپرزهي گهلي شتمان به جي نه ما.

نهو ساله هه تا بلنيت سالي چاک بوو، ته نانهت هه وارگه زستانه کهشمان بوو بوو به کويستاني شاقه لا. ئيتر هه موو خيله که له خوشيا له وانه بوون بال بگر نه وه. سالي وا خوش، له پيشه وه خه بهري بارکردنيان دراوه تي، مالات تا نه گاته بناري بانه هيچ نه بي سي چوار به هار نه خوا. خوټ نهيزاني نه مه بو مه ردار و شوانکاره چ خيروبيرکيه؟... بروام پي بکه

شەوچەرەى ئەو زستانە لە خێلەكەى ئىمەدا ھەر بوبوو بەم قسانە، ئىمسال بە شىنەى ئەچىن بۆ كوستان، ھىچمان لى بە جى نامىنى، جا وەرە مەرۇمالات سى چوار بەھار بخۆ و دەست مەھىنە بە خۆتا.

لەژىر دەوارەكەى ئىمەدا دانىشتبووین، دەمەو پۆژاوا بوو، نم نمەى بارانىش ئەبارى، لە بەینى كاژە ھەورەكانەو گزنگى ھەتاوہكە ئەیدا لە بارانەكە ئەدرەوشايەوہ. مەجۆلى خامە كردى بە ژوورا. دايكم سەر بە دەرەوہ بوو لە ريزى پياوانا بوو، لى پرسی: ئەرى مەجۆل! شەپەى كورپ گەشتووہتە كو؟ وتى:

خانم قسەى لىوہ مەكە، لە قولەفيسكە بووگەسەوہ و تەنگى وە تەوہت ھەلچنگە. وەسەر ئەو تاقە كورپەت كە چووینە كوستان مەلایەكى تريشى بۆ ئەگرم، خىرا لە مريشكەپشەشى دەرکا. ئىمسال سالەكەى سال نييە، ئەزانى فەر و بەرەكەت چىي كردگە؟ خۆ ئىجگار كە پيشيان وتگين بكەونە خۆتان سى چوار بەھار ئەخۆن، وە قەورەكەى مەتحت لە خۆشيانا سى شەوہ خەو وەچاوم نەچووگە.

ئەم بارکردنەى ئىمە و سى چوار بەھار خواردنەمان لە ھەموو خێلەكانى دراوسيمان دەنگى داوہتەوہ: ھا، خىلى مەتحت ئىمسال چاكيان بۆ ھاتووہ، ھەر لە پيشەوہ پييان وتوون كوستانى شارەزوور و شلير و ناوخوان و شاقەلا ئەخۆن.

***

زستان ھاتە كزى، سەرما وردە وردە پەوييەوہ، كەوتينە دەمە و بەھار، زۆرى نەمابوو بۆ نەوڕۆز و وادەى بارکردن، خىل ھەموو وەكو تەلى تەموورە خۆى ساز كردووہ، ھەر چاوەرپوانى سبەى دووسبەيە و بار كا، مەرفيش ھەر لەسەر قسەى خويەتى: ھىچتان لى بە جى نەمىنى، ئىمسال بە ھەوہسى خۆتان، كام لا دلتان ئەيگرى لى دانيشن.

به خوا وهخت نزيك بووهوه، ها ئيمرو بار كهين، ها سبهينى. سالان كه له كويستان نهگهراينهوه، هر ماله بو خوى سوو كه تفاقيكى نهخت بو نازلهكهى، سا نهگه رپوژى بارانى، بهفرى، شتيك بووايه و مالات دهرنهچووايه، يا چهند رپوژى پاش كهوتنايه نهياندايه. نهو ساله نهووش نهكرا، چونكه نهيانوت ئيمه كه له پيشهوه بار كهين و سى چوار بههار بخوين، ئيتر نه عزيهته بوچ بكشين.

ٽائيمه جي ٻوڏ؟

– قهیناکا با دوو سیّ روژی تر بمیننه‌وه، خو هیشتا سال زووه.

هیچ، هەر وا گه‌رانه‌وه. به‌یانی هه‌موو ده‌سته‌وه‌ژنۆ دانیشتن. شه‌وی دوا‌یی کردیه‌ ره‌هێڵه‌ و بارانی‌ک ئه‌وسه‌ری دیار نه‌بیته‌وه. خورما‌کان هه‌ر له‌و ده‌شته‌ بوون، هه‌مووی به‌سه‌ر یه‌کا تلیسانه‌وه.

چار نه‌بوو، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ خێله‌که‌ دوو سی‌ پو‌ژی تر مانه‌وه. مارف هیچ ده‌نگی نه‌بوو، دایکم و پیا‌وه‌کان چو‌نه‌وه‌ بو‌لای. کورپه‌ مارف ئیسته‌ ئه‌لیی چی؟ وا له‌ سه‌ر قسه‌که‌ی تو‌ دوو سی‌ پو‌ژه‌ش به‌ سه‌ر چوو. دیسان وتی: قه‌ینا‌کا با دوو سی‌ پو‌ژی که‌ش بمی‌ننه‌وه.

– کورپه‌ خوام کرد به‌ گژتا، ئه‌م که‌تنه‌ چی بوو گێ‌پ‌رات؟ هیچ که‌لکی نه‌بوو، گه‌رانه‌وه. بو‌ نه‌گه‌ته‌ی کردی به‌ تو‌فیک‌ مال‌ه‌ و مال‌ نه‌ئه‌کرا. خو‌ هیچ تفاق‌یکیش نییه‌ بدری‌ به‌ مال‌ات، ئازال‌ هه‌موو قری‌ کرد.

***

سه‌رت نه‌یه‌ش‌ینم به‌ دوو سی‌ پو‌ژ، دوو سی‌ پو‌ژ تری‌ مارف، کاتی‌ خه‌به‌رمان بو‌وه‌وه‌ کو‌یستانمان لی‌ گیرا، تازه‌ ری‌ نه‌ما. هه‌موو مه‌ر و مال‌اتمان له‌به‌ر بی‌ له‌وه‌ری قری‌ کرد و که‌وتینه‌ سه‌ر ساجی‌ عه‌لی! هه‌روا له‌ بیرمه‌ دایکم چا‌وی به‌ مه‌جو‌ل که‌وته‌وه، وتی: ها، مه‌جو‌ل شه‌په‌ گه‌یه‌شتو‌وته‌ کو‌ی؟ وتی:

”خانم! قوله‌فیسکه‌ و مله‌فیسکه‌ی گشت له‌ فکر چوو‌گه‌سه‌وه. سال‌ به‌ سال‌ خو‌زگه‌ به‌ پار، ئه‌مه‌ش که‌تنی‌ مارف.”

منیش ئه‌و وه‌خته‌ منال‌ بووم، خو‌ت ئه‌زانی کوردا‌یه‌تی هه‌ر هو‌شی به‌ لای‌ که‌شک و سیر‌ژه‌وه‌یه. پو‌ژیک‌یان وتم: دایه‌ که‌شک ئه‌خۆم. وتی: که‌شکت له‌ کو‌ی بو‌ بێ‌نم. مارف گیان‌ هیشتی‌ ئیمسال‌ که‌شکمان ببی‌ت؟ وتم مارف بو‌چی؟ وتی نه‌یه‌یشت بچین بو‌ کو‌یستان. وتم بو‌چی نه‌یه‌یشت؟ وتی: هه‌یه‌هو، تو‌ زو‌ر له‌سه‌ر شت ئه‌رو‌ی با‌وانت شی‌وی، چه‌پو‌کی‌کی مالی‌ به‌ سه‌رما، ده‌ستم کرد به‌ گریان، ئیتر هه‌ر نه‌مه‌ریه‌وه.

كوتوپر لاله پەمەم كەردى بە ژوردا. وتى ئەو ئەوكورە بۇ ئەگرى؟ دايكم
وتى: چوزانم، سەرەخۆرە داواى كەشكەم لى ئەكا. منىش وتم كەشكت
لەكوى بۇ بېنم؟ بۆچى مەرف ھىشتى ئىمسال كەشكەمان بېت! ئىستە ئەلى
ئەو بۆچى نەيھىشت؟ تەماشە كە، تۆ ئەلى سەرەقلىانكىت كارت چىيە
بەسەر ئەم قسانەو!!

لالەشىم وتى، بەراست ئەو فاتە ئىمسال مەرف ئەو كەتنەى بۇ گىرا؟
ئەرى فاتە، بەراست تۆ لىت نەپرسى؟ ئەویش وتى: بەرى وەللا، بەلام
لەبەر نووزەنوروزى ئەم سەرەخۆرە بۆچ پىا و ئەتوانى قسە بكا؟

ئىتر لالەم پەلى گەرم و خستىمە كۆشى خۆيەو و وتى، مەگرى گىان
لالەى، ژىرى كەرمەو، ئىنجا دايكم دەستى كەد بە قسەكەردن بوى و منىش
واگويم داوہتى. وتى: مەرف وتى: ئەوى راستى بى خانم ھەرگەلى لەپىش
وادەدا حاجى قادرى پۇغزايى ناردى بە شوينما. لەم خىلەدا منى لە
ھەموو كەس خۆشتر ئەوى. كە چووم لەژىر دەوارەكەى خۆيانا، لە گوى
ئاگردانەكە دانىشتىبوو، قەنەكەى بە دەستەو بوو، ھىشتا دايەگىرانىبوو.
منىش پەلامارى مەقاشەكەم دا و كەلەپشكۆيەكم ھەلگەرت و خستىمە سەر
قەنەكە بوى. دوو سى نەفەسى لى دا و وتى، بە خوا مەرف ھەر تۆ ئەزانى
ئەم قەنەى مەنە پشكۆى چۆنى ئەوى. كە تۆ لىرە نەبى مەن لەزەت لە قەنە
نابىنم. نەختىكى تىرى پى چو ئىنجا وتى مەرف بچو جاپدە بە خىلەكەدا
ھەر لە پىشەو خۆيان رېك خەن، ئىمسال زو ئەچن بۇ كۆيستان.

خۆيشت ئەزانى حاجى قادىر جەلەوى ھەموو خىلەكانى بە دەستەو ھەى و
پووشانەى ھەموويان وەرئەگرى. كەسمان ناتوانىن قسە لە قسەيا بکەين،
ھەتا دواجارى ئەو بوو پۇستەمى بەكر و ھۆمەرى وەيسە و عوسەى
خەجە و خەلى شەرىفى ناردە ئەوى.

وتم جا ئەمە چىي تىدايە بۇ ئەو؟ خۆ ئەم خىلانە ھەموو ئەبى

پووشانەى خۆيان ھەر بەو بدەن، ئىتر پۆستەم بى و من بم، تۆ بىت، ئەو پووشانەى خۆى ھەر وەرئەگرى.

پى وىم خانم دور وى لە تۆ نەزانىگە، راستە ھەموو ئەو پووشانەى ھەدەين، بەلام ئەو بوو سالان بە دەگمەن ھى و ھەبوو كە بلى: حاجى ئىمسال تۆزى سالەكەى بىفەرە، نەختى لە پووشانەكەت كەم كەو. وەيا ھى و ھەبوو بلىت: ەرز ەرزى خوايە، ئىمە ئەم پووشانەى بۆچى بدەين؟ ئىمسال با ئەو قسەى نەبى و دەستكەوتىش گەلى لە سالان زياتر بى، ئىتر مەپومالائى تۆ ئەفەوتى يا نافەوتى ئەو بايس نىيە.

وتم جا ئەو چۆن ئەبى؟ وتى ئىژم خانم نەزانىگە بروام پى ناكەى. ئەو بوو ھەموو خىلەكە سەرگەرمى باركردن و سى چوار بەھار خواردن بوون، گویت لە قسەكەى مەجۆل نەبوو لەژىر دەوارەكەى خۆتانا، چۆن مەلاى ترى رائەگرت بۆ شەپەى كورى.

لە ناكاو حاجى ناردى بە شوين پۆستەم و ئەوانا، پى وتن و چاوتان لىيە خىلەكە ھەموو لەسەر باركردنە. ديارە ئۆو ش ھەر لەگەل ئەوان ئەبن، بەلام ئىستا من ئەمەوى ھەر تەنھا ئۆو بنىرم بۆ كوستان. من ئەتاننىرم، من. ئۆو ش ئەبى پووشانەى سالى پار و ھەر سەرە مەپىكىش نىو ھۆقە رۆنم بۆ بىنن - ئەمەم بۆ ھەجى ئىمسال ئەوى، منالەكان زەماوەنيان كرد، پارەيان بە دەستەو نەھىشتم - چەلەمەشكىنىيەكەش بكەينەو. كە ئۆو م نارد و گەيشتنە ئەوى، ئىتر پى لەوان ئەگىرى و ھەمووى بۆ خۆتان ئەمىنئەتەو.

ئەوانىش وتيان باشە، چونكە چاويان لى بوو كە خىل چۆن لەسەر باركردنە. بە تەواوى بۆيان ساغ بوو ھەو كە حاجى ئەياننىرى، لەبەرئەو، ئەو ھەرچى بلى ئەمان ئامادەن. جارى خۆيان كوستانىكى مشە ئەخۆن، پارەى كفن دەس كەوى با مردوو گۆرپەگۆر بى. ھىچ زيانىكى بۆ

خوڤان تڙدا نڀيه، حاجيش قره‌ي سالاني نابڙته رڀشه‌وه وزياتريشي دهست
ئەكه‌وي، به‌بڙ هه‌را چه‌له‌مه‌شكښنييه‌كه‌ش ئەباته‌وه.

گويم لي بوو لاله‌م وتي: به‌سه‌لامه‌تي حاجي باجي دايه‌حه‌مه‌جافر،
ئەوا ئښته‌تي گه‌يشتم.

ئەمه‌ بيري منالي بوو، ئښه‌كه‌ي ئيمساليشمان دياره‌هه‌ر وا بووه.

جه وهه راغا

حوزه‌یرانی ۱۹۴۹

ئەبى، ھەژدە ساڵ ئەبىت، باوكم بوى گىرامه وه وتى:

تافی کورپنیم بوو، تازه ختم دابوو، عومرم لهو ومخته دا حقه ده ژده سالان ئه بوو، هاتوچو بؤ ولاتی ئیران به سهر به سستی ئه کرا، سنوور و مهواسیری حوکمهت کهس ئاگای لی نه بوو. بارگه مان پیچایه وه و کاروانمان ریک خست رووه و تهوړین.

قه تارى عەزەى ھەمە ترك بەناوبانگ بوو، مەگەر ھەر دۆستە
دڵخوازەكەى زەمانى كورپىنىم لە پىشەنگى سەر قافلەكە جوانتر بووايە،
ئەگىنا ھىچى تر نەبوو ھاوتايى ئەو بكا.

بارەکانمان پەنگ و پێستە ڕێوی و چیتی ئەو سەردەمە بوو، هەموو جار ئەم هاتوچۆیەمان ئەکرد، لەو لاشەوێ سەرپشتی و لاغەکانمان دائەگرت لە قالیی کاشان و عەبای کرمان و قۆریه و فەغفوریی عەجەم.

وهكو بۆي گيراموه فهسلّيش ههر ئهم فهسلّه بوو. وتى كاروان به كاروان كويستانه كانمان ئه بېرى، تا گه يشتينه بازارى شارويران. ليم پرسى بازارى شارويران چيه؟ وتى:

دهشتيكي چوڻ و دوور له ئاوه داني بوو، هه موو ساڻ له م فهسله دا، له هه ر چوار سووچي مهمله كه ته وه خه لكی به هه موو جوړه شتومه كيكيه وه پوويان نه كرده ئه شوينه و نه بوو به مهيداني شت كرپن و شت فروشتن. سهري مار و ميرووي تيډا دهست نه كهوت، هه مالِيك ناياب بوايه نه هينرايه ئه وي، هه ر شتيكي به نرخ له هيچ لايه چنگ نه كهوتايه له ويډا دهست نه كهوت، له ولا تي پووسيا و فه رهن گستانه وه دهسته دهسته ئه هاتن بو كرپني شتومه كي شارو ږان.

تەماشات ئەکرد لە لایەكەوه جەلەب بوو، لە لایەكەوه وردە بابەتی
پووسیا، لە لایەكی ترەوه فەنتازیی فەرهەنگستان. ئەمانە بێجگە لە ئەموالی
عەجەم و ولاتی كوردەواری و هاتوچۆكەری پۆم.

ئەم بازارە بەم جوړە پانزە پوژ درێژەى ئەكیسا و لە پاشا چۆل ئەبوو،
بە چۆلبوونىكى وەها پەپوو تییدا ئەخویند.

ئێستە كە ئەكەوێتەوه بیرم ئەلیم (عەكاظ) لە (نەخلە) و (طائف)ی
عەرەبستان هەبوو، بازاری شاروێرانیش لە (قەباغكەندی) و (میانداوای)
كوردستان!!

لەپاش ئەم قسانە وتی: سا، چیمان پێ كرا لە كپین و فروشتن لەویدا،
پووبەپووی تەوریز بووینەوه. دەمەدەمی ئیوارە بوو، خۆمان كرد بەناو
شارا. زێرەى زیل و زەنگۆلى پێشەنگی قافلەكەمان و جوانی و تەنتەنەى
جلوبەرگی خۆمان و پرمەپرمى و لاغی كاروانەكەمان - لەبەر گرانیی
بارەكانیان - هەموو ناو شارى تەوریزی هینابوو سەیركردنمان.

تیشكى پۆژەكە، كە ئەیدا لە هەياسە و قەياسەى زەركفتی پێشەنگەكە،
ئەتوت پڕزۆلەى زێر بلاو ئەكاتەوه لەو ناویدا. دلەهرانی تەوریزی، نە ئەمە
بوو چاو بېرنە خۆمان، نە ئەمە بوو سەرسام بن لە رازاوەییى بنە و
بارگەكەمان.

***

خانێ (حاجى بابا) یەكە خان بوو لە تەوریزا، من جارێكى تر
چووبووم، شارەزای بووم. چووینە ئەوى و بارمان دا بە زەویدا و
ولاغەكانمان رەننە و قاشاو كرد و ئالیکمان دانى و خویشمان چووینە
نەۆمى سەرەوه. ژووړیكیان دەمودەست بوړیك خستین و دانیشیتین.
سەماوەر تى خرا و بەزم گیرا. حاجى بابا خوى هات بو لمان و گەلى
ماریفەتى لەگەل نواندین، من زووتر ئەمناسی.

ههفتهیهك له ناو شارى ته ورژدا ماینه وه، هه شتیكمان پی بوو
ساغمان كرده وه و ئه ویشمان پیویست بوو کریمان و خۆمان به تهواوی
ئاماده کرد و بارمان داگرت و كهوتینه سهرودهمی گهړانه وه، وتمان با
رۆژیکیش بۆ رابواردن بمینینه وه.

به یانییهك بوو، هه روا من بۆ گهړانی ناو بازار و بینینی هه ندی شوین
له خانه كه خۆم به ته نها چوومه دهره وه. زۆر دوور نه كه وتبوومه وه، هه ستم
به وه كرد كه ناوشار تیك چووه و كهس به سه ر كه سه وه نییه، ته ماشا ئه كه م
هه تا دیت هه ر خراپتر ئه بیّت، وهكو بلّیت خوینبارانه. ئاگاشم له هه یچ
نییه، هه ر ئه وهنده ئه بینم دهسته دهسته خه لك به یه كا دین و هه ر یه كه به
لایه كدا هه لدیّت!..

وتم چاك وایه بگهړیمه وه، دیاره به لا وهكو پلۆپووش ئه سوورپته وه.
به ره ودوا بوومه وه بۆ خانه كه. زۆرم نه مابوو بگه مه وه، ئه وهنده م زانی دوو
جاندرمه ی عه جه م پوو به رووم هاتن، هه ر ئه وهنده م ئاگا لی بوو تییان
خوړیم و په لیان به ستم و به ره دوا گێرامیانه وه. كه تۆزئ دووریان
خسته مه وه دوو جاندرمه ی تریش هاتن بوون به چوار و به جنیودان تیم
به ربوون.

ورده ورده خه لكی ناو شاریان پپوه نیشت، سه یر ئه كه م هه ر كه سه كه
دیت له گه ره و بچووك و ژن و پیاو، هه ر یه كه دهسته سرپكی به دهسته وهیه
و له جۆشی گریانایه. رپچكه ی خوینیش له ناو كۆلانه كانا ئه بینم.

ئهم خه لكه كه دین، هه ر یه كه سه ره خو پهلما ریکم ئه داتی، ئه یه وی
هه ر به چرنوك هه ردوو چاوم هه لكۆلی. هه ر ئه وهنده ئه زانم هیی و
هه بوو كه ئه هات ئه یوت: "ئین ئه ست". هیی واش هه بوو ئه یوت: "بونه در"
و په لاماری ئه دامی. به لام جاندرمه كان وهكو گورگی چوار چاویان لی
هاتوو، به ملاوبه ولادا به قامچی و به لووله تفهنگ خه لكم لی دوور
ئه خه نه وه.

ئەم ھەرا و زەنایە ھەتا دیت ھەر ڤوو لە زیادییە و دەستە دەستە خەڵک بە چاوی گریان و دلی بریندارەو پیمانەو ەئەنیشن.

لەناو ئەم کارەساتەدا جاندرمەکان بە ھەر جۆر بوو ئەیانبردم بە ڤۆھ و خەڵکەکیان لی دور ەخستەو، تا گەیاندمیانە سەرای ھوکمەت. لەوئ بە پالەپەستۆ خستیانە ژوورئکی تاریکەو و دەرگاکیان لەسەر داخستم و دوو جاندرمەیان کرد بە یاساۆلم. ئەوا منیش بیجگە لە سەرسامی نەبی ئاگام لە ھیچی تر نییە. لە دلی خۆما ئەلیم ئەمە چی بی و چی قەوماو؟ وەیا چیم کردوو و منیان بەم دەرە برد. ھەرچەند ئەکەم ئەقلم بۆ ھیچ لایەک ناروا. تەماشائەکەم جاندرمەکانیش ھەر وەکو برا کوشتە سەیرم ئەکەن. و تەم بە لانی کەمەو بەلکو ئیشئکی وا بکەم ھەر ئەوئەندەم بۆ دەرکەوئ بزەم لەسەر چی وا گیراوم و خراومەتە ئەم شوینە؟ زەمانیش نازەم. پارەم پئی بوو، دەستم برد کیسە پارەکەم دەرھینا و خستە بەردەمی جاندرمەکانەو، بە ھەر جۆر بوو تێم گەیاندن کە من بۆچی گیراوم و بۆچی خراومەتە ئەم شوینە؟

یەکیکیان چاویکی لی مۆڤ کردمەو و ھاتە پێشەو، دوو سی شەپەزلەھێ چاکی مائی بە بناگویم و ھەندئ قسەھێ کرد، ھیچی لی تی نەگەیشتم. ئەوئ کەیان ھات دەستی گرت و کیسە پارەکەھێ ھەلگرت و بە ھەر جۆر بوو تیی گەیاندم کە گويا من ئیمڤۆ خەلکئکی ژۆرم لەناو شاری تەوریز کوشتوو. وا ئیستا ھوکمەت گرتوومی، ھاوڤیەکی تریشم ھەبە ئەچن ئەویش دینن، لەپاش سەعاتئکی کە ئەماننئ بە نیشانەو. گەلی قسەھێ تریشی کرد بەلام من ھیچی تی نەگەیشتم تەنھا ناوی وشەھێ "جەوھەراغا" نەبی.

کە ئەمەم بیست ھەرا بە جارئ لە شوینەکەھێ خۆما وشک بووم و ئەوئەندە ترورەم بەردا، وا ئاگاشم لێیە دەوروبەری ژوورەکەھێ کە تیایام

له دهنګ و گريانی خه لکی وهکو پوورهی ههنگی لی بېت وایه، گهلی جار
شالام بۆ دینن به لام جاندرمه کان دهریان نهکهن.

که حالم بهم جوړه زانی تازه هیوای ژیانم دانا و دهنگیشم به خوا نه بی
به کهسی تر ناگا. ئیتر هه موو کاتیګ چاوه پړی ئه وه ئه کهم بڼ بۆ
کوشتم.

تومس له ولایه که من دیار نابم و شاریش وا تیک چووه، هاوړیکانم-
ئوان له خانه که هه نه هاتیبوونه دهره وه- ئه چن و په لاماری "حاجی
بابا" ئه دن و ئه لښ "نه جم" دیار نییه.

حاجی بابا پیاوړی وه جاخزاده و تاجرکی به ناو نیشان بوو له ناو
شاری ته ورژدا، هه حوکمهت ئه ناسی، هه خه لکی تر. به بیستنی
دیار نه بوونی من، به ته وای تیک ئه چی و پیاوړی ئه لی، تازه تی په ری
بینینه وهی نه جم.

***

ئیترا بهینی ئه وانا چی پوړی داوه و چی پوړی نه داوه من ئاګام لی
نییه. ئه وهندهم زانی دهمه دهمی نیوه پړو بوو، حاجی بابا وهکو فریشتهی
ئاسمانی به خوئی و به دوو جاندرمه وه پهیدا بوو. هه که چاوم پی کهوت
وهکو گول گه شامه وه و بونی موژدهی پرگاریم کرد- یاخوا له هه موو
شوینکی ته نگاندها تویش ئاوا حاجی بابا یه کت بۆ پهیدا ببیت-
پوویه پروم هات و پی و تم: "ئو غلم قاخ". هه ئه وهندهم زانی هه لیگرتم و
بردمی بۆ لای باش مەعموور و له ویه دوو جاندرمه ی تریان له گه ل
ناردین بۆ ئاګاداری کردنمان، تا گه یان دینیا نه وه خانه که و لییان دا
رویشتن.

که چاوم به هاوړی و هاوولاتییه کانم کهوته وه، دلم پر بوو و دامه
پر مهی گریان و دهستان کرده ملی یه ک. بهو جوړه ماینه وه تا کهوتینه

لەناو کۆلانی تەوریزدا بەبێ ئەوە بزانی بۆ کوێ ئەچن! لە دواوە جاندرمه پێیان ئەزانی و شوێنیان ئەکەون. ئەوانیش خەنجەر ڕائەکیشتن بەبێ ئەوە کۆ بکەنەو، هەر کەسیان بەرەنگار ئەبێ ئەیکوژن، سا، منال بێ، گەورە بێ، پێبوار بێ، هەر شتێک بێ.

بەو حالە کۆلان بە کۆلان ئەپوون و ناشزانی بۆ کوێ ئەچن. گەلیک ئەپوون، کوتوپر تووشی دوو سواری پێبواریش ئەبن، پەلاماریان ئەدەن، سوارەکانیش ئەکوژن، خیرا تەفەنگ و فیشەکانەکانیان لێ ئەکەنەو و سواری ئەسپەکانیان ئەبن. ئەمجارە ئیتر چی لە دەستیان دەرئەچێ. بە چوار نالە بەناو کۆلانەکانا و بە خەلک کوشتن لەناو شارێ تەوریزدا دەرپاز ئەبن. بەلام هەتا دەرئەچن وەکو ئەیگێرەنەو نزیکی پەنج شەست کەس ئەکوژن.

ئەوان بەو جوورە دەرپاز بوون، ئەوەندە هەیه ئایا ئەمانە کە کوژران کێ بوون؟ ئەمانە هەموو لە خەلکی ناو شارێ تەوریز بوون، مەگەر بە دەگمەن نەبێت. کە دنیا کەوتە چێشتەنگاو، خەلک سەیر ئەکەن و ناو شار خۆینی لێ ئەبارێ، لەپاش تۆزێک کە خەلکە کە خەبەریان بوووە، تەماشای ئەکەن یەکی بۆ کوژراوە، یەکی کوژی کوژراوە، یەکی خەزمی کوژراوە، یەکی دراوسی کوژراوە. ئەم شارێ تەوریزە کە تۆ ئەیبینی بەم گەورەیییە، مالا نییە پرسە ی تێ نەکەوتبێ و کۆستی نەکەوتبێ.

بەیانێ کە تۆ دەرچوویت، وە کە گردتیان گۆیا لەسەر ئەو باوەرە کە یەکیکی لێ دوو کەسە کە ئەم کەتنەیان گێراوە و ئەم شین و شەپۆرەیان ناوەتەو. لە خەلکی ناو شاریش هەر کەس کە هاتوو، شکی نەبوو کە تۆ لەوانەیت، چونکە ئەوان کورد بوون و تۆیش کوردیت، وە ئەوانە هەموو دڵبریندار و کەسوکار کوژراو بوون. هەرکە بۆ خۆی ویستوو یەتی لە تۆلە کە سوکاری خۆیا بکوژیتەو، بەلام جاندرمه کان

ئاگادارييان كردبوويت تا تۆيان گهيانده ئهو شويّنه كه من هاتم بۆلات. ئينجا وتى كه من به مهسهله كه من زانى هستام چووم، دوو سى كهسى پياوماقوولّى ناسراوېشم هه بوو، ههلمگرتن و لهگهليانا چووين بۆ دهربارى حوكمهتّى، به پسووليهكى په نجا هه زار تمهنى تۆمان وهرگرتووتهوه، وه پيمان سهلماندوون كه تۆ له پياوهكانى جهوهه راغا نييت و پياويكى كاروانچييت و له لاي من ميوانيت.

به لام ئه وهش بزائن ئهو دوو پياوهى جهوهه راغا له گهّل ئهم كه تنهش كه گيپاويانه، ئازايهتّى و به جهرگيه كه ئهمانه خستوويانه ته كار، تا ئيستا له هيچ داستانىكا نه بووه، وه پالّهوانى هيچ دهورىك ئهم غيرهتهى نه كردووته كار كه بهو جوړه له ناو دهرىاي خويندا به ئازايى بتوانى خوى پى دهرباز بكرىت و بهو جوړه تۆلهى كوژراوى خوى وهربرىتهوه. باوكم وتى: شارى تهورىز، ئهوه يه كه مين جار بوو كه له لاپهريه خويدا بهو شله ژاوى و خويناوويه تا ئهو دهوره چاوى پى كهوتبىت.

وتى حاجى بابا سى رۆژ نه يهيشت له خانه كه سهر بىنينه دهرهوه. چونكه ئه گهر كوردىك بهرچاو بكهوتايه، ههر پارچه گوشتىكى ئه كهوته دهست هه زار كهس. له پاش سى رۆژه كه شار توژى دامركايهوه، بارگه مان پىك خست، سهر له ئيوارهيه كه خوى و ههشت تفهنگچى تا له ناو شارى تهورىز دهرچووين رهوانه يان كردىن. ئيتىر زۆر به پاريز له سنوورى تهورىز دهرچووين و به هه زار فهلاكهت هاتينهوه بۆ ولاتى خومان.

***

ئهمانه قسهى باوكم بوو كه دهربارهى جهوهه راغا بوى گيپامهوه. ئهوى كه منيش خوم بيزانم:

ئهم جهوهه راغايه براى سمايلاغاي سمكو بوو. ئهو دوو پياوه كه خويانيان له ناو شارى تهورىز دهرباز كرد، خويان ئه گهيه ننه وه له شكرى

سمایلاغا. ئو وەختە سمایلاغا لەبەر ئەوێ کە جەوھەراغا برا گەورە بوو و ئەمیش ناویکی وای نەبوو، سەرکاری لەشکر و مەملەكەتداری هەر بە دەست جەوھەراغاو بوو. کە کوژرانی جەوھەراغا و کارەساتی عەجەم ئەگێرنەو، سمایلاغا لە شوێن کاکێ دائەنیشیت و کەمەری خوێنسنەندنی جەوھەراغا ئەبەستی.

سمایلاغا گەلی دەوری هەلسووپان وە بەراستی خوینی جەوھەراغای سەند. تەنانەت ئەگێرنەو ئەلێن: کە شەری لەگەڵ عەجەمانا ئەکرد ئەوی لی ئەکوشتن ئەیکوشت، ئەوی لی ئەگرتن پیزی ئەکردن، لەمسەرەو تەنگی پێو ئەنان ئەیوت بزانم گولەکە تا کوێ بێ ئەکات. لەپاشا سەرەکانی کو ئەکردەو و تەماشای ئەکردن و ئەیوت: "هێشتا خوینی جەوھەراغا نەسەنراو!!".

بەلام ئەم سمایلاغایە کە ئەم کەتنە ی گێرا، لە ئاخرا جەوھەراغای برای بە چ دەردێک کوژرا ئەمیش بەو جوړە بانگێشتنیان بو کرد و لە شاری شنۆ کوشتیان. ئێستە خەسەرەواغای کورێ لە شوێن بە جی ماو، لە هەلیکی ترا سەرگوزەشتیکی قارەمانی و کوژرانی سمایلاغاش بو تەئریخ ئەگێرنەو^۱.

***

لە سالی ۱۹۳۷دا لە زینوی شێخی بووم، وتیان مەحموواغای یەکە پیاوی جەوھەراغا لە (کانی خولا) یەو، بە سەردان هاتوو تە خەلان. من ئو وەختە هێشتا خەتم نەدابوو، لە دیواخانێ پیاوانا بە لالووتەو

---

(۱) ئەم نووسینە وەختی خۆی لە گوڤاری گەلاوێژی حەزیرانی سالی ۱۹۴۹ دا نووسراو. لە سالی ۱۹۵۹دا لەپاش دە سال بەسەر ئەم نووسینەدا کتیبی "شۆرشەکانی کورد و کورد و کۆماری عێراق" لەلایەن دانەرەو دەرچوو، کارەساتی سمایلاغا بە تەوای لەو کتیبەدا باس کراو.

ئەيانھېشت دانىشىم. بەللام زۆرم ھەز لە باس و خواسى تەئرىخى ئەکرد. چوومە خەلان بۆلای مەھموواغا. تەماشام کرد پیاویکی کەلەگەتى بالابەرزى سوورکار، دوو سەمىلى ئەستوورى پېوھ بوو، چاو و برۆیەکی کراوھ و پان، رېشىکی سېی ئەتوت کلوی بەفره، بەپىی کەلەگەتییەکەى ئەستووریش بوو، ھەموو ئەندامىکی ئازایەتى و مەردایەتیی لى ئەبارى، پیاویکی بېغیزیش بوو، ھەلسوکەوتى لەگەل گەورە و پچووکا ئەکرد. چوومە لای ئەم باسى جەوھەراغایەم لى پرسى، ئەویش ھېچ سەرى لەوھ نەکردەوھ کە گۆیا من منالەم، ھەر لە سەرەتاوھ وەکو باوکم چۆن بۆی گېرامەوھ ئەویش بۆی گېرامەوھ. وە وتى من خۆم یەکیک بووم لەو دوو زەلامە کە لەگەل جەوھەراغادا بووین و لەناو شارى تەوریزدا ئەو کەتنەمان گېرا و دەرباز بووین. وتى بەللام عەلوی ھاورپم کە ھاتینەوھ، لەپاش ماوھەکی کەم عەمرى خوای کرد و لە میراتى جەوھەراغا تەنھا من مابوومەوھ بۆ سەمایلەغا. سەمایلەغا ھېچ ئیشىکی بەبى من نەئەکرد، تا خوا ئەویشى بردەوھ بۆ خوۋى. تەننەت لە کوشتنى ئەویشا لە شنۆ لەگەلى بووم. ئەو باسەشى ھەر بۆ گېرامەوھ.

لەپەرەى دەوران گەلى شتى تىدایە. ئەو سالى قالەى ئايشەخانى پەحمەتى و ئەم پەرمزى عەبدولکەریمە—کە ئیستە لە کەرکوکە—ئەوانیش لە دەوروبەرى زینوی شىخى بوون. قالەش ئوغرى کرد، پەرمزى ماوھ، بەللام پەرمزیش من ناسیتەوھ چونکە ئەو لە پایەيەکدا بوو من لە پایەيەکی ترا.

(ئەحەى كړنوو، ړهشەى خەجەلاو، مەجۆلى خامە و عارفى ئالى)
 دەورەى (ئەحەى جاو) ئەدەن بە قسەکردن و شت گيړانەو. ئەحەش ئەلى:
 ليم گەريښ بچن بە رپى خوتانەو، برسیمه، ئيمرو حەلوايەكم داوہ بە
 وەستا گوروونى دارتاش بە پەنجا پوول. "ئەمین چشتير" دابەستەيەكى
 قەلەوى سەر برپو، ئەچم بايى پەنجا پوولەكە گوشتى لى ئەكرم و ئەيبەم
 بو فەرەجى تەو فيقى كەبابچى بوم بكا بە كەباب، تيرى لى ئەخوم، جا
 ئەو وەختە ديمەوہ قسەم بو بگيرنەوہ.

خيرا عارفى ئالى ئەلى: ئاى مامەحمەد. وەرە ئەمانە هيچيان ورگى تو
 پر ناكەنەوہ، ئەوا گردەمەى (زيرپنوڤ) لەو ديوەوہ بە پى فيل ريشكى لى
 كەوتووہ، ئەچين ږاوە ريشكىكى باشى لى ئەكەين، گوشتى ريشكىش قەلەو
 و بەتامە، شلپەى دى لە ږونا، ئەيھيښنەوہ و ئەيبرژيښن، ئەوہندە بخو
 ھەتا لە لووتت ديتهوہ. بېنە پەنجا پوولەكە با ھەر لە ئيستاوہ لەلای
 (يووسب) بوى بدەين بە دار بو ږزانەكەى.

مامەحمەد توژى ږائەمىنى و لەپاشا ئەلى: باشە، ھا ئەوہ پەنجا
 پوولەكە و با بچم حەلواكانم دابنيم. خوئ ئەگەيەنيتە بەر چاخانەكەى
 دەرويش شەريفى چايچى، لەوئ حەلواكەى فرى ئەدا و خيرا ئەگەرپتەوہ.

– نەسرین توژىكى تر خوئ لە باوكى نزيك ئەخاتەوہ و ئەلى: ئى! بە خوا
 بابە گيان خوښە، دەى بومان تەواو كە – باوكيشى ئەلى:

ئەم كۆمەلى ئاجيل و ماجيله ئەحە ھەلئەگرن و تەنەكەيەك لە بەر
 دوكانەكەى حاجى سالى شوشەفروشا دانرابوو، ئەكەن بە تەنەكەدا و
 لى ئەدەن ږووہو گردى سەيوان، توژى لەو ناوہدا بە دەمەتەقى و شەږە
 قسە لەگەل خەلكا ږائەبويرن. ھەر كەس چاوى پييان ئەكەوئ سەرسام
 ئەمىنى، كە ئەم دەستەيە چوون وا يەكيان گرتووہ.

بانگى شيوان داديت، ئينجا لەويوہ ئەچن بە ږوى زيرپنوڤدا، تا ئەگەنە

ئەۋى، بانگى خەوتنانىش ئەبى و دىنيا تارىك دايى.

ئەھەش جار جار پۈويان تى ئەكا و ئەلى: دايكتان وا، كەى پراو وا ئەبى؟ بەم شەۋە چۆن پراو ئەكرى. مەجۈلېش ئەلى: بېقەزا بى مامەھمەد. تۆشەۋارەت نەكردوۋە؟ ئەلى بەلى ۋەللا كىردوۋمە. ئەلى: دەى پراۋەزىشكىش ۋەكو شەۋارە بە شەۋ ئەكرىت. ئەلى ئا، دەى باشە با بېۋىن. ئەچن تا ئەگەنە سەر گردەكە. لەۋى ئەھەى كېنوۋ ئەللىت: ئىنجا ئەبى سەرپراو و بىرپراۋى بۆ دامەزىنېن. ئەھەى جاۋ ئەكەن بە دىارىبى سەرپراو و پېى ئەلېن: مامەھمەد تۆ پېرى ناتوانى ھەرا كەيت، سەرپراۋەكە بگرە دەست، بۆ خۆت لېرە دانېشە تەنەكەكە لە بەردەم خۆتا دانى، بەردىكىشى ئەدەن بە دەستەۋە، ئەلېن دەست بكة بە تەنەكە كوتان و تەقەتەق، ئىمەش ئەچىن بىرپراۋەكە ئەگرىن.

ئەۋىش ئەلى: جا دايكتان وا، ئەم تەقەتەقە چىبى تېدايە؟ ئەلېن: ئاى مامەھمەد چۆن وا ئەللىت؟ كە تۆ لېرە دەستت كىرد بە تەقەتەق زىشكەكان ھەموۋ ھەر يەكە لەبندەۋەنىكا بۆ خۇيان دەرئەپەرن، ئىمەش ۋىردە ۋىردە ئەيانگرىن و سەريان ئەبېرىن، ھەتا كۆلىكى باشيان لى دائەگرىن و ئەۋ ۋەختە دىيىنەۋە بۆ لاي تۆ، پېكەۋە ھەموۋمان ئەچىنەۋە بۆ ناۋ شار. بەلام تۆ، تا ئىمە نەيەينەۋە نابى بېزوۋىت ۋە ناشىبى لە تەنەكەكوتان بكەۋىت. ئەلى باشە بېۋىن، بەلام ئەگەر زۆر نەگرن دايكتان وا لى ئەكەم. ئەلېن باشە.

***

مامەھمەد بۆ خۆى دەست ئەكا بە تەنەكەكوتان و ئەمانىش بە ناۋى بىرپراۋەۋە لە گردەكە دىنە خوارەۋە ھەتا لە مامەھمەد ۋن ئەبن، پېى پىا دىنن پۈۋەۋە ناۋ شار. ئەۋا مامەھمەدىش ھەر لەۋى بۆ خۆى تەقەى دى و تەنەكە ئەكوتى. كە ئەگەنەۋە ناۋ شار دەمەدەمى خەوتنانە، عارفى ئالى

خوی ئهگهیه نیتته چاخانه کهی دهر ویش شهریف، پیی ئهلی: مام شهریف! مامه حمه د ئهلی وام له بهر قاپیه کهی مزگه وتی سهیحه سهنا ناتوانم بیم، حه لواکانم بو بنیریتته وه. مام شهریفیش ئهلی: ئهوا له وییه بو بهر. عارف ئهکا به حه لوادا و ئهیهنی. له سهر سهکوکهی بهرمالی حه مهی عه نه بهر ههر چواریان چوکی لی دائه دن هه مووی ئهخون و ته به قه کهی فری ئه دن. مامه حمه دیش له ولاره ههر ته نه که ئه کوئی. کو تو پر له ویدا جاندرمه یه کیان لی راست ئه بیته وه، تییان ئه خو ری، کورپه بهم درهنگ وهخته لی ردها چی ئه کهن؟ عارف دهست ئه با په نجا پووله که - که له مامه حمه دی وهر گرتبو - ئه یخاته مستی و ئه ویش له کول ئه بیته وه.

ئهمان لی ردها بلا وهی لی ئه کهن و ههر یه که ئه چنه وه بو مالی خو یان، به شینه یی قاچی لی راته کیشن و ئه نوون.

- نه سرین قسهکانی ئیجگار پی خوش ئه بی، له خوشیانا خوی هه لئه گلوفی و خوی ئه نووسی نی به باوکیه وه و ئه لی:

ئی بابه گیان! ئهمان له ملاره نووستن، ئه ی ئه حه ی جاو چیی به سهر هات؟ - باوکیشی ئه لی:

له ولاره مامه حمه د ههر خه ریکه ته نه که ئه کوئی و ته قوه وری دانا وه جار جار له بهر خوشیه وه ئه لی: "چاکی بکوته ئه حه مردووت مری، گوشتی ژیشکه، خورایی نییه".

ئه ی کوئی، ئه ی کوئی هه تا دوو بهشی شهو ئه روا و سهیر ئهکا هاوړیکانی دیارنبن. گوئی ناداتی ههر ئه ی کوئی، هه تا وای لی دی شل ئه بی و وه نه وزه کوئی پی ئه که وئی و دهستی سارد ئه بیته وه. جار جار راته چه نی و دهست ئه کاته وه به لی دان. وهرس ئه بی و هیچ دهنگ و سهنگیکیش له هیچ لایه که وه نییه. ئهوا ورده ورده شه به قیشی دا، به جاری له هیلاکییا په لوپی پچرا. هه لئه ستی شهقی له ته نه که که ئه دا و پوهو ناو شار بو

ئەكشى. بەملا و بەولا شا ھەر لای بۆ ئەگاتەو بەئكو، يەككى لە ھاوړپكانى
بەرچا و كەوئ، ھاوړپپيش وان لە شیرين خەوا.

دوش دوش بوى دیتەو تا ئەگاتەو مزگەوتى سەى ھەسەن، لەوئ
ھىزى لى ئەپچرئ و لىئ ئەكەوئ، دەست ئەكا بە جنيودان بە مەجول و
ئەوان! لە داخانا كەف ئەچەرپينئ و كفرى دوانزە ئيمام ئەكا، ئەھلى
گەرەك لىئ كۆتەبنەو و دەورەى ئەدەن. ھا مامەحمەد. خىر بى ئەو چیتە؟
- وازم لى بېنن ھەى وا وا لىكراوینە؛ ئيمشەو ئەو سەگجسانە بردميان
بۆ راوەرژيشك، لە ئىوارەو تا ئىستە تەنەكە ئەكۆتم، پەلوپۆم لى برا و لە
برسانا مردم.

كە ئەلئ: راوەرژيشك، قاقا خەلكەكە دەست ئەكەن بە پىكەنين و
گالتەپىكردن پىئ. مامەحمەد ئەوئندەى تر شىت ئەبى، جنيو ئەدا وەكو
گەلای دار. بەلام كى گوئ ئەداتە جنيوى.

بەرەكەت دا - پیرەمێرد - پەيدا ئەبى و دوو كولێرە و دوو ئىستكان چای
بۆ ئەكړئ و ئەخوا، ئاھىكى پيا دیتەو. لەپاشا لىئ ئەپرسى: مامەحمەد
تەبەقە ھەلواكەت كوا؟ ئەلئ: وا لە چاخانەكەى دەرویش شەریف. ئەمە
ئەلئت و ھەلئەستى ئەچى بۆ لای دەرویش شەریف.

ورە وەرە بە رپئ ئەكەوئ. وەخت درەنگە، چىشتەنگاوە. لەولاوہ پەشە و
مەجول و ئەوان لەپاش ئەو كە نان و چای خوڤان لە مالى خوڤان
ئەخون و تىر خەویش بوون، يەكە يەكە پروو ئەكەن بۆ چاخانەكەى
دەرویش شەریف بۆ بينينى كارەساتى ئەحەى جاو بە دەرویش شەریف.

لە دەورەبەرى دوكانەكە خوڤان دائەگرن و ئەبينن وا ئەحەى جاو بە
شەلەشل ھات و لە بەر قاپى چاخانەكە وەستا و بانگى كرد: دەرویش!
تەبەقە ھەلواكەم كوا؟ بمدەرئ!

دەرویشى بەسەزمان واقى وړ ئەمىنى، ئەلئ: ھەلواى چى مامەحمەد؟

ئەى شەوئ عارفى ئالئت بۆ نەنارد، بۆم ناردىيەو؟

– كورە بئە تەبەقە حەلواكەم، داىكى تۆ و عارفى ئالئشت والى ئەكەم!.
ئەوا عارف و ئەوانىش خۆيان داگرتوو، لەبەر پئكەننن ھىزىيان لى براو.
ئەحەى كرنوو لە سووچپكەو خوى كوتايە چاخانەكە و سەى عەولای
حاجى سەى حەسەن و ھەندىكى تر دانىشتبوون، لە مەسەلەكەى تى
گەيانندن. كى ما لەبەر پئكەننن بتوانى خوى بگرى.

سەى عەولای چوو ھەى دەست ئەحەى جاو ھەو پئى وت: مامەحمەد ئەگەر
ئەو تەبەقە حەلوايە لەو دەروئش شەرىفە نەسئىتەو ھە مەرقەدى
كاكەحمەد شاربەدەرت ئەكەم. خوى خواردوو ھەى و كەچى ئىستە ئەلى
بۆم ناردوو یتەو.

چوو ھەى دەروئش شەرىفەشەو ھەى وتى: تۆ عەيب ناكەى؟ ھە لای خوتەو
دەروئشیت و نوئز و پۆزوو ئەگرى، كەس نەما تەماعى تىكەى ئەحەى
جاوى قوربەسەر نەبى.

جا وەرە سەىرى ئەم ھەزەمە كە. مام شەرىف وەكو فیشەكە شتە چوو ھە
عاسمانا.

لەگەل ئەحەى جاو دەستيان داىە يەخەى يەك و ھە جنىودان و ھە
سەرگوئلاكى يەك كوتان ھەربوونە يەك. ھەموو شارى سولەيمانىيان پڑا
ھە سەرا، ئەو پۆزە لەبەر ھەزەمە كەس كار و كاسپى بۆ نەكرا.

جارجارىش مامەحمەد ھە دەروئش شەرىفى ئەوت: كورە، حەلواكەت
خواردوو، تەبەقەكەم بۆ نادەیتەو؟ جا وەرە دەروئش شەرىف ئيمان لە
كەللەتا بمئىت.

لەپاش ئەو كە تىريان لە سەرگوئلاكى يەك ھەلدا، ھەرىكە ھە
لایەكەو وەكو تەراخ لى كەوتن، ھەلام مامەحمەد ھىلاكتر بوو، چونكە
شەوئش نەنووستبوو.

ئىنجا خەلگەكە لە بەين خۇيانا ھەريەكە دە پانزە پوولييان كۆكرەوھە و
يەككەك چوو دوو ھۆقە ھەلوا و تەبەقەكە تری كړی و ھینای دای بە
مامەحمەد و وتی: ھا، مامەحمەد! ئەو ھەلوا و تەبەقەكەت.

مامەحمەد پشووێكی پیا ھاتەو و بەتایبەتی كە تەماشای كرد لە
ھینەكەي خوی گەلی زۆرتەر، وتی: نەجیبینە، لە ھەوڵەو تائەم ھەموو
تێھەلدانەشم نەخواردبوو بۆتان بەینامایە باشتەر نەبوو؟ تەبەقە ھەلواي
خستە سەر سەری و لیی دا رۆیشت و لەولاشەو ھەلگەكە بلاوھیان لی
كرد.

***

باوكی نەسرین كە لە ھەموو قسەكانی بوو ھەو وتی: رۆلە نەسرین، ئەمە
بوو (راوەژیشك). ئیتر نەسرین لەبەر پێكەنین ئارامی لی برابوو، لەپاش
ئەو ڤیر بووبوو نەوزادی برای نەپئەویرا بیزوێتەو ڤیرا ھەلپئەكو تایە
سەری ئەیوت: "شەرت بی ئەبی راوەژیشكەت پی بكەم".

منیش ئەلیم ئیمپرۆژ لە ھەموو لایە راوەژیشكە، ھەندیک لەژێر نوێنەكەي
خۇيانا بە ئاسوودەیی قاچیان راكێشاو و تەنەكەيەكیان داو بە دەست
ھەندیکي ترەو، ئەو تەنەكەي بۆش ئەكوئی و ئەوانیش پیی پی ئەكەنن.

گورگ و بهرخه که

نیسانی ۱۹۴۹

ئازاد کاکى زۆر خوۆش ئەويست، هەموو جار کە لە قوتابخانە ئەگەرايەوه، کتێبهکانى لە تاقەکه‌دا دائەنا و دەست و دەموچاوى بە سابوون ئەشت و دايكى نانى بۆ دائەنا، نانه‌کەى ئەخوارد و لەپاشا کتێبه‌کانى ئەهێنا و ئەچوو لە تەنیش‌ت کاکيه‌وه دائەنیش‌ت و دەرزه‌کانى بۆ ئەوته‌وه. پاش ئەوه دەستى ئەکرد بە پرسيارکردن لە کاکى. پۆژيکيان وتى:

توخوا کاکه گيان! ئەوه ئەلین: "مەسه‌له‌کەى وه‌کو مەسه‌له‌ى گورگ و به‌رخه‌که‌ وايه "گورگ و به‌رخ چييان کردووه‌ و ابووه‌ به‌ مه‌ته‌ل و ئەيگيرنه‌وه؟

کاکيشى وتى: شێته‌که‌ لى گه‌رێ، به‌ دەرزه‌کانتا بچۆره‌وه، باشت‌ره‌! ئازاديش وتى: توخوا کاکه گيان ئەگه‌ر بۆم نه‌گيرپه‌ته‌وه، ئەوه‌ش دەرزيکه‌ با بيزانم. کاکى دلى نه‌هات دلى براکه‌ى بشکينى، بۆى گيرايه‌وه وتى:

جاريک له ئاوايى داره‌شمانه به‌رخيکى جوانکه‌لانه، که سه‌ير ئەکا و به‌هاره‌که‌ى به‌هاريکى خوۆشه‌ و گول و گيا تیک ئالاون و ده‌شته‌که‌ى مي‌رگه‌پان بووه‌ به‌ سه‌يرانگاي خاوه‌ن دلان، هه‌لئەستى ورده‌ ورده‌ پوو ئەکاته‌ ئەو ناوه‌ و گه‌لى دلى پى ئەکرپه‌ته‌وه؛ چونکه‌ جي‌له‌وه‌رپى دايکى و نه‌نکى و هەموو عه‌شره‌ته‌که‌ى بوو. هەموويان له‌وى له‌وه‌پاون و ئاويان لى خواردووه‌ته‌وه‌ و به‌ دلنيايى ره‌چه‌له‌کيان برپاوه‌ته‌وه.

به‌ رى ئەکه‌وى، به‌ دم له‌وه‌ره‌وه‌ ئەپوا، هەموو جار توژى گيا ئەقرتينى و خرمه‌خرم ئەيکرمينى، هه‌تا تير ئەخوا و له‌ ناو بره‌ گيايه‌که‌دا لى پائه‌کشى و دەست ئەکا به‌ کاوژکردن. زۆرى پى ناچى تينوى ئەبى،

ههئەستى خريه خړپ ئەچى بۆ سەر جوگه ئاوه بهفراوهکه— که بهفرى
خوایی بووه و ههواى بههار توانويهتهوه و بهشى کهسى پيوه نيه—
لهلای خوارهوهوه دەمی تى ئەنى و تير ئەخواتهوه.

کوتوپر گورگىكى گهريده له دوورهوه بهرخه جوانهکه به دى ئەکا. به
قهلهمازيك خوى ئەگهيه نيته سەر ئاوهکه و لهلای سهرووی ئاوهکهوه گوئ
تاق و جووت ئەکا و به مۆريکهوه سهیری بهرخه جوانهکه ئەکا، دانی لى
پىچ ئەکاتهوه و پيى ئەلى:

بهرخه بيشهرمهکه. ئاخرتۆ نازانى من ئاوهئخۆمهوه؟ بۆچى جوگهلهکه
ليلى ئەکهيت و ئاوهکهم لى ئەکهى به قوراو.

بهرخه کهيش که چاوى پى ئەکهوى زهنهقى ئەچى، له چاوه تيژه
ستهکارانهکهى ئەترسى، به هه نسکهپرکى پيى ئەلى: قوربان! من چۆن
ئاوهکه قوراوى ئەکهم؟ جهنابت وايت له لای سهرووی ئاوهکهوه، من له
لای خوارووهوه، ئاوهکه له بهردهمی جهنابتوه ديت بۆ من.

ئینجا گورگهکه ئەوهندهی تر دانهکانى پىچ ئەکاتهوه و پيى ئەلى: هه
بهرخه وا وا ليکراوهکه. بۆچ لات وایه من له بیرم ئەچيتهوه، که پار له بهر
خۆتهوه دانیشتبوو دهرست کردبوو به جنيودان پيم. لهوه نهترسای که
ئەبييمهوه؟

بهرخه جوانهکەش ئەلى: قوربان ئاغەم. من ئيمسال هاتومهته دنياوه،
پار، باوکم هيشتا دايکمی مارە نهکردبوو. قوربان! که ئەتهوى بمخويت
ئەم قسانه بۆچى ئەفهرموويت. وەرە بمخۆ، دهنگم به خوا نهبی به کهسى
تر ناگا، به بيدهسهلاتى وا له بهر دهستتا کهوتووم.

گورگه، که ئەمهى بيست ئەوهندهی تر تووره بوو. وتى: بهرخه
باوهحيزهکه، تۆ دياره چهنه به چهنه ييم لهگهڵ ئەکهيت، من ئەليم با
لهپيشا ئەم قسانهى لهگهڵ بکهم بۆ ئەوه تۆزى سامى بشکى، ئەگينا تۆ

نازانی من پیاویکی به دهسه لاتم و به هر جور بیته قسه هر ئه بی بتخوم؟
 ئه مهی وت و گورپی بهسته وه و په لاماری بهرخه جوانه که ی دا.
 خواوراسان لهو کاته دا ره شماریکی زل له ناو گیا که دا په پکه ی خوار دبوو،
 که گورگه که خوی فری ئه دا بو بهرخه جوانه که، پی ئه نی به مار که دا،
 مار هه لئه بلوقی و خوی له ملی گورگه که وه ئه نالینی. ئه وهنده ئه یگوشی،
 ئه وهنده ئه یگوشی هه تا ئه یتاسینی، له پاشا به وهش وازی لی ناهینی خوی
 لی ئه کاته وه، دم ئه خاته سهر لووتی و پیوه ئه دا. گورگه که له وی بو خوی
 ئه توپی و مار و میروو سهر ئه که نه لاکه که ی.

بهرخه جوانه که، که ئه مه ی چاو پی که وت، هه پای کرده وه و به پینگادا
 هر هه لئه خسته وه هه تا خوی گه یانده وه لای دایکی و کاره ساته که ی بو
 گپه یه وه.

دایکیشی وتی: پوله، ئه وه باوکی رحمه تیشتیان هر به و دهرده برد. به و
 جوهر قسانه دهوریان لی دابوو بو ئه وه نه لین پیاوخراین، که چاوبهستیان
 کرد ئینجا خواردیان. به لام خوا زولمی بی ئه ندازه هه لئاگری، زالم ئاخری
 هر به دهردی خویه وه ئه بی بتلیته وه. شوکر بو خوا که ئه م جار ههش تو ی
 پی دامه وه.

***

نازاد منالیکی ژیر و وریا بوو، که گوپی له قسه کانی کاکی بوو، توژی
 راما و له پاشا وتی: توخوا کا که گیان، ئه وه گورگه که هیچ به زهیی به
 بیده سه لاتیی بهرخه جوانه که دا نه ههاته وه؟ ئه ی که هر ئه یه ویست
 بیخوا، ئه و قسانه ی بوچی ئه کرد؟

کاکیشی وتی: مه بهستی ئه وه بوو له کاتیکا که دم ئه خاته لاکه که ی،
 ئه گهر گورگیکی تر هات و پی وت لهو گوشته جوانه بهشی منیش بده، ئه م
 پی بلیت: هر هی خومه، له توله ی جنیوه کانیای وای لی ئه که م.

ئىنجا ئازاد وتى: دەسا دەمى مارەكە خوۆش بىت.
كاكيشى وتى: گيان كاكەى، قانونىكى تەبىعەيە، زالم زەوالى ھەر ئەبى
بوۆ بگا.

سیوهنگ و مام ریوی

ئاغستۆزی ۱۹۴۹

سیوهنگ ههموو جار که له قوتابخانه ئهگهرايهوه، کتێبهکانی ئههینا سههرلهنوێ ئهو شتانهی ئهخویندهوه که باسی خێروبێر و "کان" و شته بهنرخهکانی ولاتهکهی تیدا بوو. بهمه زۆر ئهگهشایهوه، که سهیری ئهکرد ئهم ههموو شته نایابانه له خاك و بهراوی ولاتهکهیدا ههیه، له لایهکهوه ئهم ههموو کانه (نهوت)ه، له لایهکی ترهوه ئهم ههموو (دهرماناو) و ورده باباتهانه که ههر یهکه دهرمانی ههزار دهرده. بست، بست گهشهی ئهکرد.

پۆژیک له پۆژان باسی ئاوهسپیی سهنگاو و دهرماناوهکهی درۆزنهی خویندهوه که ئهمانه چهنده به کهلکن و چهنده بۆ نههیشتنی دهرد و عیلهت قازانج به خهڵکی ئهگهیهنن. تارای خوشکی بانگ کرد و پێی وت: تارا گیان، تهماشای که ئهم نیشتمانهی ئیمه چهنده شتی خواکرد و نایابی تیدایه که پیاو ههروا سهرسام ئهبی. ئیمه پێویسته لهسهرمان ئهم ئاو و خاکه که مهلبهندی باوبا پیرمانه له ههموو شت به لامانهوه خوشهویستتر بی. ئهم ههموو خیراته که له ولاتهکهی ئیمه دایه له هیچ لایهکی تر نییه.

تاراش وتی: به خوا سیوهنگ گیان راست ئهکهی. نیشتمانهکهمان ههر بسته خاکیکی ئالتوونیکه، لام وایه هیچ ولاتیکی تر نییه ئهوهندهی ئهم ولاتهی ئیمه به خێروبێر بیت، جا له بهر ئهوه منیش ئهلیم چهنده باوک و دایکمان خوش ئهوی ئهبی ئهوهندهش نیشتمانهکهمان خوش بوی. بهلام خۆزگا سیوهنگ گیان ههندی له شوینانهمان به چاوی خۆمان ئهبینی.

سیوهنگیش وتی: باشه بهلکو ئیشیکی واکهین باوکمان بمانبا بۆ سههر دهرماناوهکهی درۆزنه. ئینجا تارا وتی: ئیسته من ئهچم به دایکم ئهلیم بهلکو به باوکم بلێت بمانبا، تۆش بچۆ به لای باوکمهوه، سیوهنگیش

وتى باشە.

لەپاشا تارا چوۋە لاي دايكيەۋە و پىي وت: توخوا دايە گيان بەلكو بە باوكم بلىيت بمانبا بو سەر دەرماناۋەكەي درۆزنە، با چاومان پىي بکەۋى. دايكىشى وتى: جا بوچيتانە رۆلە؟ ئەۋىش وتى: دايە گيان! خىراتى ولاتەكەمانە، ھەز ئەكەين بيبينين. دايكى قسەي كچەكەي زۆر پىي خوش بوو، وتى: باشە رۆلە گيان پىي ئەلیم.

شەۋى، كە ھەموويان لە سەربان دانىشتىۋون، خەرىك بوون چاپان ئەخواردەۋە و قسەي خوشيان ئەكرد، دايكى تارا پرووى كرده باوكى سىۋەنگ وتى: توخوا پياۋەكە، منالەكان زۆريان دل بەۋەۋەيەكە دەرماناۋەكەي درۆزنەيان چاۋ پىي بکەۋى، بەلكو بيانبەي بيبينن. خىرا سىۋەنگ ھەپاي كرده بىندەست باوكىەۋە و دەستى كرده مىلى وتى: توخوا بابە گيان، ئەگەر نەمانبەي، ھەز ئەكەين بيبينين. باوكىشى وتى: رۆلە بو چىتانە، جا چىي تىدايە؟ سىۋەنگىش وتى: بابە گيان لە خىراتى ولاتەكەمانە، چاومان پىي پروون ئەبىتەۋەكە سەيرى بکەين. باوكى ھوش و فىكرى كۆرەكەي زۆر پىي خوش بوو. ماچىكى كردهۋە و لەپاشا وتى: باشە رۆلە گيان بەيانى ئەچىن. ئىتر سىۋەنگ و تارا ئەۋشەۋە لە خوشيانا خەويان لى نەكەۋت.

كە بەيانى رۆژ بوۋەۋە، باوكيان ئۆتۆمبىلىكى بو گرتن، ھەر چواريان سوار بوون و لە كىرىيەۋە بوى رۆيشتن تا سەر ئاۋە سىي. ئاۋە سىي كەۋتوۋەتە بەرى رۆژەلاتى كىرچنەۋە. تەماشايان كرد ئەمە ئەشكەۋتىكە. لەۋيۋە چوۋنە ژوورەۋە سەير ئەكەن ناۋەكەي چالاۋىكى زلە. بەچواردەۋرى ئەم چالاۋەدا دلۆپ دلۆپ ئاۋىكى سىي ھەر ۋەكو دۆ ئەتكىتە خوارەۋە. بۆنىكى ئەۋەندە تىژ و كاريگەرى لىۋە دىت مىشكى پياۋ ئەبا بە ئاسمانا و تا نىزىكەي سىي مىل بۆنەكەشى ئەپرا.

تومەز ئەم ئاوە (كان)ی گوگردە و بۆ ھەر دەرد و عیللەتیک پیاو جارێك
خۆی پێ بشوا لەكوڵی ئەكەوێ. ئەوانیش بەھەر جۆر بوو خیرا توژی
خوێانیان پێ شت و ھاتنە دەرەو. لەبەر بۆنی ئاوەكە نەیاننوانی زۆر تێدا
بمێننەو. ئینجا سوار ئۆتۆمبیلەكە بوون و گەڕانەو. بۆ سەر
دەرماناوەكە ی درۆزنە.

درۆزنە گوندیکە لە سەنگاو و بە ئەندازە ی چوار میل كەوتوو تە شیمال
كەرجنەو. دەرماناوەكەش چكێ لە درۆزنەو دوورە. كە چوونە سەری،
سەریان كرد ئەمە كانییەكە ئەویش وەكو ئاوە سپی بۆنیکى ناخۆشی
لێو دیت. ئەم ئاوە بە جۆگەكەدا ئەروا. بە چوار ڕەنگ، ڕەنگ ئەداتەو؛ بە
ڕیز لە پێشا سوور، سەوز، سپی و ڕەش، ئەمانە ھەموویان بە تەنیش
یەكەو بە یەك جۆگەكەدا ئەروون، ھیچیان تێكلاو بەوی كەیان نابێ.

سیوئەنگ و تارا لە چاوپێكەوتنی ئەم ئاوە بەم جۆرە زۆر سەریان سڕما.
لە باوكیان پرسى: بابە، ئەو چۆن ئەم ئاوانە تێكلاو بە یەك نابن؟
باوكیشیان وتی: پۆلە ئەمانە لە بنەو سەرچاوەكانیان بە تەنیش
یەكەو بە لām لە كاتی ھەلقولینا لە یەك كۆنەو ھەلئەقۆلن. لەبەر ئەو
ھەر یەكە كانی شتێكى سەربەخۆیە و ھەر یەكە ھیزی تایبەتی خۆی ھەیە
و ئەم ھیزانە لە بەینی خوێنا دۆژمنی یەكن، ھیزەكان نایەلن ئاوەكە
تێكلاو ببێ.

ئەمانە ئەگەر پەرەدەكردن ببێ، ھەر یەكە كانی شتێكى وان كە لە كەم
ولادت چنگ ئەكەون، مەگەر ھەر لەم ولاتە خۆشەویستە ی ئێمەدا نەبێ.
ئەمانە كانی ئالتوونی ڕەش، بە لām داخەكەم ئێمە خۆمان لێیان بێبەشین
و خێر و خیراتەكەیان بۆ دەستێكى ترە. ئێتر منالەكان زۆریان پێ خۆش
بوو كە شتی وا نایاب لە ولاتەكەیان ھەیە، ھەر ئەیانوت: خاویە ئەم
نیشتمانە جوانەمان پێ بە زیاد نەزانى. خاویە پۆژیکمان نیشان بەدى كە

خېرى ۋلا تەكەمان بۆ خۇمان بى ۋ خەلكى بەسەريەو پياوۋەتېى لى
نەكەن ۋ ئىمەش تيايا بېبەش بىن!..

***

لەپاش ئەمانە سوار ئۆتۆمۆبىلەكە بوون ۋ گەرپانەو. لە رېگەدا سېۋەنگ
تەماشاي کرد ئەو رېۋىيەك كلكى لى کردوۋە بە عەلەم ۋ بە ھەلەداۋان
تەپوكت لەو ناۋەدا پروۋە توۋنى بابە عەمرە ئەپرا ۋ تۆز ئەكات. وتى:
تارا تەماشاکە ئەو رېۋىيە چۆن بە پەلە ھەرا ئەکا؟ توخوا بابە گيان
ئۆتۆمۆبىلەكە راگرە با بچم لى بېرسىم بۆچ ۋا كەوتوۋەتە ئەم دەشتە؟
باوكىشى ئۆتۆمۆبىلەكە راپگرت، سېۋەنگ دابەزى، چو، سەر رېى مام
رېۋىيى گرت ۋ پېى وت: مام رېۋى. رۆژ باش. ئەو بۆچ ۋا بە پەلە ھەرا
ئەكەيت؟ مام رېۋىيش وتى: كەسى مامى لىم گەرپى با بە دەردى خۇمەو
بتلىمەو، زۆر بە پەلەم ۋ لىم قەوماۋە.

سېۋەنگ وتى: نابى مام رېۋى، ھەر ئەبى پېم بلىيت، بەلكو من چارىكت
بەم. مام رېۋىيش وتى: كەسى مامى! ئەلەن لەو خوارە خوشتر بە بېگار
ئەگرن، منىش لە ترسى ئەو ئەچمە توۋنى بابە عەمرە خۇم ئەشارمەو.
سېۋەنگ قسەكەى مام رېۋىيى زۆر بە لاۋە سەير بوو. وتى: جا مام رېۋى
خوشتر بە بېگار ئەگرن تۆ بۆچ ۋا كەوتوۋىتە جامبازە؟

مام رېۋىيش وتى: كەسى مامى. شار بى شالىارە، كە گرتميان، تا
قەبالەى خۇم ئەخوینمەو پېستم ئەكەن. نەۋەللا چاك وایە تا پېستيان
نەكەندووم خۇم رزگار كەم، ئەو ومختە كى لەو ئەپرسى من رېۋىم يان
خوشتر؟!

ئىنجا سېۋەنگ وتى: مام رېۋى! لەگەل من ئەچىنە ناو ئۆتۆمۆبىلەكە.
كە چوۋىنە مالەو لەگەل تاراي خوشكما نوپنت بۆ رانەخەين ۋ
مىوانداريت ئەكەين ۋ جوان جوان حەشارت ئەدەين، ئەگەر ھاتن خەبەرى

حوشتریان پرسی ئەلێن کەس لێرە نییه تەنھا مام پێوی نەبێ، ئەویش نەخۆشە، هیناومانە بۆ سەر دوختۆر. مام پێویش وتی: نە، کەسی مامی، لێم گەڕێن با بە پێی خۆمەووە بڕۆم، ئەگەر خاسخوایەك هات وتی: نە، ئەمە حوشترە، ئەو وەختە ئەگەر پەلم بە پەلی هەورەووە بێ هەر پزگەرم نابێ. لەپاشا سیوہنگ وتی: دە باشە مام پێوی، خوات لەگەڵ.

مام پێوی لێی دا پوشت و ئەمیش گەڕایەووە بۆ ناو ئۆتۆمۆبیلەکە و قسەکەیی بۆ تارای خوشکی و باوک و دایکی گێڕایەووە. تارا لەم کارساتە ئەوێندە پێی کەنی هیزی لێ بڕا.

لەپاشا گەڕانەووە بۆ مالهۆ، لە پێگادا سەیریان کرد و پراوچی کەوتووونەتە ئەو دەشتە، پراو مەلیچک ئەکەن. گوشتی مەلیچک زۆر خۆشە. سیوہنگ منالێکی ژیر و وردبین بوو، بە تارای خوشکی وت:

تارا! مام پێوی وتەنی با ئێمەش خێرا پراکەینەووە بۆ مالهۆ، ئەگەر هات و بە ئێمەشیان وت ئێوە کێشکەن بلیین چی؟ تا ئێمە بلیین کورە چۆلەکە نیین، سیوہنگ و تاراین، گوشتەکەمان لەناو دەمیانا تام ئەداتەو.

ئێتر خێرا هەپریان کردەووە بۆ مالهۆ. ئەو نوێنە کە ئەیانویست بۆ مام پێویی راخەن بۆ خۆیانیاں راخست.

دور براکه

تەموزی ۱۹۴۹

بەیانیان زوو ھەلسان لە خەو زۆر خوشە، بۆیە ھەلۆ ھەموو پوژیک لەپیش مەلابانگانا ھەلئەستا و ئەچوو لەناو باخچەکەى خویانا- کە ھەوا فینک بوو- دەستی ئەکرد بە جیملاسک، ھەتا ھەتاو ئەکەوت. لەشى وەکو میو و پوئى لى ھاتبوو، ئەلەمى تیدا نەبوو، ئینجا دایكى ھیشووی تری لە میوەکەیان ئەکردەو و بۆی ئەشۆردەو، لە خورینى ئەخوارد، ئیجگار بەمە لەشى ئەوندەى تر وەکو گوێزى ئازای لى ھاتبوو.

شاھۆى برايشى زۆرى حەز ئەکرد بەیانیان زوو خەبەرى ببیتەو و وەکو ھەلۆ دەست بکا بە جیملاسک و لەپاشا دایكى بەشى ئەویش تری بدا. ھەموو شەوی لە ھەلۆ ئەپاراپیو کە بەیانیان زوو خەبەرى کاتەو، ھەلۆ ھەربەو منالییە نەختى فیلباز بوو. خەبەرى ئەکردەو پیکەو جیملاسکەکەیان ئەکرد، بەلام کە ئەھاتە سەر تری خواردنەکە پى ئەوت: گەوجە، شاھۆ! تۆ ئەبى جارى جیملاسکی زۆر بکەیت ئەو وەختە ئەبى تری بخویت. بەیانیان لەبەر ئەو کە ھیچ نەخواردو و خراپە لە پيشەو تری بخویت. من تری کە ئەخۆم تۆیش دەمى بۆ بتهقینه بۆ ئەو ئىشتیھات ساف ببیت. جا کە چەند پوژیک وات کرد لەپاشا ئىشتیھات ئەکریتەو و بەشت ئەدەم.

شاھۆ برپاى پى کرد. ئەویش ھەموو پوژى خیرا زوو ھەلئەستا لەگەل ھەلۆدا دەستی ئەکرد بە جیملاسک کردن، کە لى ئەبوونەو، دایکیان دوو ھیشووترى ئەدانى ئەیانبردە سەر ئاوەکە، ھەلۆ دەستی ئەکرد بە خواردنەیان و شاھۆیش دەمى بۆ ئەتەقان.

چەند پوژیک بەم جۆرە رايانبارد، بەلام شاھۆ ھەر وەخت بوو سوپی

ببیتوه. هەرچەند ئەیوت بە هەلۆ بەشم بدە، هەلۆ ئەیوت هیشتا ماوتە، ئیشتیهات ساف نەبوو.

شاهۆ ئۆقرەى لى برا، ئینجا دەستی کرد بە قسەوتن بە هەلۆ، هەلۆیش هیچ گوێی نەئەدا، هەر خەریکی ترى خواردنى خوێ بوو. لە ئاخرا شاهۆ، چوو شکاتی خستە بەر باوکی، باوکیشی هەلۆی بانگ کرد و پێی وت: کورم! بۆچی بەشی نادەیت؟ هەلۆیش وتی: ئای، کە من ترییهکەم ئەخوارد ئەویش دەستی ئەکرد بە دەم تەقاندن و بە قسەوتن بە من. قسەکانی لە باتی بەشە ترییهکەى.

باوکی قاقا دەستی کرد بە پێکەنین و وتی: جا پۆلە، دەم تەقاندن و قسەکردن هیچ جێی بۆلە ترییهک ئەگریتهوه کە بیخوات؟ تۆیش دەردی دوو براکەت لى هاتوو کە مالهەکیان بەش ئەکرد.

شاهۆ، بیستنی سەرگوزەشتی دوو براکەى گەلى لە ترییهکە پى خوشتر بوو، چوو تەنیش باوکیهوه و دەستی کردە ملی و وتی: توخوا بابە گیان. قسەى دوو براکە چیه بۆم بگێرەوه. باوکیشی وتی: چیت بۆ بگێرەوه پۆلە؟ ئەویش هەر شتیکی وەکو ئەمەى ئیوه.

شاهۆ لە دلایا بوو بە مەراق و دیسان تکای لە باوکی کردەوه کە بۆی بگێرێتەوه، باوکی کە زانیی شاهۆ زۆری پى خوشە وتی: پۆلە لەگەڵ هەلۆدا دانیشن تا بۆتان بگێرەوه. شاهۆ دەستی هەلۆی براى گرت و لە بەردەم باوکیانا دانیشتن و باوکیان دەستی کرد بە گێرپەوهى سەرگوزەشتەکە و وتی:

***

گردالی و سەفەرالی دوو برا بوون. نەخسالیی باوکیان مرد، کۆشکێک و (دوو بەره) یە هەنگوین و دوو بەرانیان بە میراتی بۆ ما یەوه. گردالی بەسەر یانەوه تەخشان و پەخشانی ئەکرد، سەفرالیی هەژاریش هیچ.

ئاخىرى گەيشتە جەرگى وتى: كاكە! با مالەكەمان بەش كەين. گردالېش
وتى زۆر چاكە گيان كاكەى.

خۆت ئەزانى من ھەر شتېك چاك بى بۆ تۆم ئەوئ. پېئى ناوئ كەسى
بېگانە لە بەينمانا بېت. گردىل و وردىل و بەردىل خرمى خۆمانن،
ئەيانكەين بە دەمىسى و لە بەينمانا بن. سەفەرالىش وتى باشە. كۆمەلئى
ناوېژىكەريان كۆكرەووە و لە پرووى ئەوانا دەستيان كرد بە مال بەشكردن.
گردالى وتى: لەپېشا بېينە سەر كۆشكەكە؛ ئەو كۆشكە جوانە لەسەر
زەويپەووە تا سەربانەكە - كە ھەمووى پەنجا گەز نابئ - بۆ من، لە
سەربانەكەووە تا ئاسمان - كە پەنجا ھەزار گەز ئەبئ - بۆ تۆ.

دوو بەرانەكە - كە ھېچ تامېكيان تېدا نېيە - بۆ من، شەرەقۆچەكەيان
- كە زۆر خۆشە - بۆ تۆ، ھەر سەيريان بكە و بترىقىرەووە!

دووبەرە ھەنگوينەكە - كە ئەوئەندەى - مستەكۆلەيەكە - بۆ من،
شېرىنېيەكەى - كە پېر بە دنيايەكە - بۆ تۆ و ھەر دەمى بۆ بتەقېنە.

گيان كاكەى ھېچى ترمان نېيە تا بەشى كەين ھەر ئەمانە بوو، ئەگەر
لەبەر قسەى خەلكى نەبوايە، من ئەم تۆزەشم ھەلنەئەگرت، بەلام قەيدى
نېيە، با ھەموو كەسى بزائى كە من تۆم چەندە خۆش ئەوئ و چۆن بە
تەنگتەووە دېم و بەشە زۆرەكەت بۆ دائەنېم.

خېرا كۆمەلئى ناوېژىكەر لەپېش ئەووەدا كە سەفەرالى بېتە قسە، مۆريان
كرد و وتيان "بە خوا بەشى چاكە". بەلام گردالى! تۆ شتېكى تر ماووە بەشت
نەكردووە ئەويش قسەكردنە، قسەكردنېش بەش كەن، گردالى وتى: من
دلئى براى خۆم ناگۆرپەووە بە ھەزار قسە، ھەرچى قسە ھەيە ھەمووى ھەر
بۆ ئەو من ھېچم ناوئ. ئېتر سەفەرالى ئەم بەشكردنەى ئېجگار پئى خۆش
بوو، خۆى بە شا ئەزانى.

گردالى گواستېووە ناو كۆشكەكە و لە خېراتى بەرانەكانى ئەخوارد و بە

دەمىيەو وىرە وىرە دەستى كىر بە ھەنگوڭ خوارىنى دووبەرىكەش، ئىتر ھىچ قىسەى نەئەكىر. سەفەرالىش ھەموو پۇژى ئەچوولە دوورەو تەماشائى سەربانى كۆشكەكەى تا ئاسمان ئەكىر و بە شەپكىردى بەرەنەكان گەشكە ئەكىر، كە گردالى ھەنگوڭنەكەى ئەخوار ئەمىش دەمى بۇ ئەتەقان.

ماوئەكەى زۆر بەم جۆرە مائەو، لە ئاخرا لەبەر ئەو كە ئەوئەندە بە زكى برسى دەمى تەقاندبوو، چاوى بېرىبوو كۆشك و بەرەنەكان نە دەمى ھىزى مابوو نە چاوى. گردالىش وا بە شىنەى قاقى لى راکىشاو.

تەماشائى كىر ئەمانە ھىچيان پەنجە ھەنگوڭ وەيا كەرتە خشتىكى كۆشكەكە ناھىن، ئىنجا دەستى كىر بە قىسەكىر، ئەوئەندەى قىسە كىر بوو دىئائى پىر كىر بوو. لەم قىسانەى ئەم، گردالى ھىچ گوڭى نەئەزىنگايەو. كۆمەلى ناوېزىكەرىش ھەر پىيان ئەوت: ھەقى خۆتە ھەتا ئەتوانى قىسە بىكە!

***

ئىنجا باوكى شاھو وتى: پۇلە گيان، شاھو! ئەمە بوو قىسەى دوو براكە. شاھو فرە ژىر بوو وتى: توخوا بابە گيان سەفەرالى لەو ھەموو قىسە كە ئەكىر ھىچى بۇ سەوز ئەبوو؟ باوكىشى وتى پۇلە چىى بۇ سەوز بىت؟ قىسە چىيە و قىسەى پروت بە كەلكى چى دىت؟

شاھو تۇژى راما و لەپاشا وتى: توخوا چاوت لىيە بابە گيان، ھەلۆى برام راست ئەيەوئ بەزمەكەى گردالى و سەفەرالى بگىرپىت. ئەوا فىر بووم ئىتر نايەلم وام لەگەل بىكات، بەشە تىركەى خۆم ھەموو پۇژى لە دايكىمى وەرئەگرم.

شاھو ھەر بەو مناللىيە نمونەى بلىمەتى دەرەكتوبو، قاقا دەستى كىر بە پىكەنىن و ئەملاوئەولائى باوكى ماچ كىر و وتى: بابە گيان لەم

قسەیه که بۆت گێڕامهوه زۆر شتم وەرگرت. تۆ بوچی وا دوور ئەپۆیت،
 نهوهك بهینی من و ههڵۆی برام بهلکو ئیستا ههموو عالم وای لی هاتوو؛
 ههندیکیان وهکو گردالی له خیراتی ئەم دنیا به ئەخوون و قسهکردنیک
 زۆر و زهبنیشیان داوه به هندیکی تر. بهتایبهتی ئەم باس و مهسهلهیه
 لهم قهومی ئیمه که قهومی کورده پووی داوه، ههندی کهس خیراتهکهمان
 ئەخوون و کهچی ئیمهیان به شتیکی ترهوه خهريک کردوو.

بهلی بابە گیان سهمهههکهی گردالی و سهفههالی سهری له ئیمه داوه؛
 ههندیك به خیروبیر خواردنهوه خهريکن، ههندیکی کهش – که ئیمهین
 بهتایبهتی – به قسه و به دهم تهقاندنهوه خهريکین، بهلام داخهکهم بابە
 گیان ههزار فاتیهه پولیک ناهینیت.

رېږبیه که ی قه مچو غه

حوزهیرانی ۱۹۴۹

پشکو، پووشو و ههلو له گهل خانزاد، پهریزاد و سهولې، سې کوړ و کچی جوانکیله ی خنجیلانه بوون، ئهتوت بیچووه فریشتن و له ئاسمان کهوتونه ته خواره وه. گه وره که یان هه سالان بوو، وهکو تیتیل و بیبیله ئه هاتن به یه کا و وهکو به چکه ماسی به ملا و به ولای یه کا رایان ئه کرد.

پووشو خو ی کردبوو به سهرمه لایان، هه رگه مه و گالته یه کیان ئه کرد، سهره که ی بو دانه مزراندن، ئه وانی پیوه خه ریک ئه کرد و ئه یدان به گز یه کا و خویشی له ولاره پیان پی ئه که نی، تا وایان لی ئه هات له بهر ماندویتی هه ر یه که له ولاره لی ئه که وتن و ئه میش له ملاره به تیتالییه وه توانجی تی ئه گرتن.

نه نه پیروژ ئافره تیکی پیر بوو، پشتی کومابووه وه، وای لی هاتبوو له چه ناگه یه وه ته له ریشی دهر کردبوو، له گهل پوپه سپیه جوانه که یا تیکلاو ئه بوو، باکه، که ئه یشه کاندوه ئهتوت گیز و گولنه گه و تا قمانه جووت ئه کات. شیر ی به نه کی ئه م منالانه هه موو دابوو، له هه لپه رکچی زه ماوه ندی با پیریانا گه لی کاسه و که وچکی شت بوو، به ده میه وه سهرچو پییه که شی هه لئه سو وړاند. له بهر گهړوکی ته نها گو ی ئاگردانی مالی خو یانی نه دی بوو، ئه گینا هه موو شوینکی تری چاو پی که وتبوو.

جا ئه م نه نه پیروژه له ناو ئه م منالانه دا پهریزادی له هه موویان زیاتر خو ش ئه ویست، چونکه هه موو جار ئه چوو قاوتی له دایکی ئه سه ند و بو ی ئه ینا. نه نه پیروژ بو یه قاوتی له هه موو شت خو شتر ئه ویست، چونکه دانی نه مابوو، قاوته که گه لی ته سکینی ئه دایه، ئیجگار که ئه یملکاند،

پهريزاد پلته پلته که ی زور پی خوش بوو.

نه نه پیروژ که تهماشای کرد پووشو به یاریکردن، گهمه به منالهکان
ئهکا و شهکعتیان ئهکات، له بهر ئهوه که پهريزاديشيان تيا بوو وتی:
پووشو ئهیهرو! پوله تو وهکو ریوییه که ی قه مچوغه ت لی هاتوو، به لای
خوته وه گهمه له گهل منالهکان ئه کهیت، که چی ئه تهوی بیانپروو کینیت!

پووشو هه رچه ند نه یئه زانی ریوی قه مچوغه چ باسیکی هه یه، به لام
له بهر ئهوه که نه نه پیروزی توانجی تی گرتبوو، گهل دلیگیر بوو، دلی پر
بوو، دهستی کرد به گریان. نه نه پیروزی سه ری نایه سنگی خو یه وه و
ئهملا و ئه ولای ماچ کرد و وتی: کوری شیرینم مه گری ئه وه گالتهم له گهل
کردیت، بو یه وام پی وتیت بو ئه وه هر له ئیستاهو بجیتته دلته وه که
عینسان هر ئیشیکی کرد، ئه بی به بی فروفیله دهستی بداتی، ئه گینا له
پاشه جارا تی ئه شکي و چاری پی ناکری.

فروفیله هه رچه ند تا به یینک پیاو پیی سه رئه که وی، به لام له ئاخرا ترو
ئه بیته و خوی پی ناگیریتته وه. ئاگات لی بوو تو له بهر ئه وه که له
یاریکردنه که تا له گهل منالهکانا به گزی ئه هاتیتته پی شه وه و له وه به یینه دا
پییان پی ئه که نییت، که چی له پاشا پی که نینه که ت بوو به گریان و دلت
تهنگ بوو.

پووشو به دلنه وایی و ئاموژگارییه کانی نه نه پیروزی ژیر بووه وه و له
دلشا ته ریق بووه وه. له پاشا وتی: نه نه پیروژ گیان، ریوی قه مچوغه چیی
کردوو و او بووه به مه ته ل؟ نه نه پیروژی شی وتی: کوری شیرینم شتیکی و
نییه، ئه وه هر حه زم کرد تو ی پی ژیر که مه وه.

پهريزاديش له ولاوه وتی: نه نه گیان له ده ورت گه پیم، توخوا ئه گه ر
بو مانی نه گیریتته وه، ئه واه چم ئیسته له لای دایکم نه ختیکی تر قاوتت بو
دینم. نه نه پیروژ که گو یی له قاوت بوو. وتی باشه پوله شیرینه کانم،

شەۋى بۆتان ئەگىر مەۋە، دەسا بچۇ قاۋتەكەم بۇ بىنە.

پەرىزاد خىرا چوۋ لەلەي دايكى قاۋتى ھىنا بۇ نەنە پىرۋىزى و چاۋەرپىي شەۋيان ئەكرد، كە شەۋ داھات ھەموۋيان دەۋرەيان لى دا و پىيان وت نەنە گيان دە بۇمان بگىر مەۋە. نەنە پىرۋىز تىر قاۋتى خوار دبوو، بە زمانى، دەم و لىۋى پاك كىردەۋە و تىكى قووت دا و وتى:

قەمچۇغە گوندىكە لەۋ ولاتى ئالانە، شۈينەكەى شاخ و كەژاۋىيە. ھەمەى بارامە پروتە ھەبوۋ لەۋى راۋچى بوو، تەلەپىۋىيەكى ھەبوۋ، ئەچۈۋ لە بنارى رەزەكان ئەينايەۋە، رىۋىيەكى پىۋە ئەبوۋ، بە باقە باق ئەيھىنايەۋە و لە لوۋتەۋە سەرى ئەپرې، گۆشتەكەيان لە مالىۋە ئەكرد بە ساۋەر بە گۆشت، پىستەكەشى ھەلئەۋاسى ھەتا زۆر ئەبوۋ، لەپاشا ئەيھىنا بۇ شار ئەيفرۋشت و بە پارەكەى جلوبەرگى ئەكېرى بۇ منالەكانى. ئەۋا چوار پىستەپىۋى پىكەۋە ناۋە، چاۋەرپىي ئەۋە ئەكا بەلكو پىستەيەكى كەشى چىنگ كەۋى، ئەۋ ۋەختە بىيا بۇ شار، ھەموۋ ئىۋارەيەك ئەچىت لە دوۋرى ئاۋايى تەلەكە ئەنيتەۋە، كە بەيانى ئەچىتە سەرى تەماشى ئەكا تەلە تەقىۋە و كەچى ھىچىشى پىۋە نەبوۋە. بەمە زۆر زىز بوو وتى تازە ئىتر رىزم لەسەر زەۋى نەماۋە.

***

ئەمە لىرە ئەم خەمەى توۋش بوو، كەچى بەيانىيەك ئاتەى ژنى ھەستا و چوۋە سەر كولىنەكە ھىلكەيەك بىنى، بۇ ماركەى مالىۋە دراۋسىيەكان، تەماشى ئەكا يەكى لە مرىشكەكانيان ديار نىيە. ھاتەۋە بە ھەمەى وت. ھەمەش ھىچ، چىي پى ئەكېرى. شەۋى دوايىش تەماشى ئەكەن مرىشكىكى تريان نەماۋە.

بەم جۆرە قەلاچۇ كەۋتە ناۋ مرىشكەكانيانەۋە، تاقيان بۇ نەما و ناشزانن چىيان بە سەر دىت. نە قوللاخىكىان دەست ئەكەۋىتەۋە، نە

په پړکيان بهر چاو نه کهوئ. له م ئيشه هر وا سهریان سړ ماوه.

به يانیه کی تر سهر نه کهن وا له مال له دراوسیکه يانه وه هه را هه ستا که مریشکه کیان نه ماوه. شهوئک و دوو شهو، مریشکه کانی ئه وانیش هه موو سهریان تیا چوو، ورده ورده ته ماشا نه کهن هر شهو له مالیکه وه دنگ بهر نه بیته وه که مریشکیان نه ماوه.

هه موو خه لکی ئه م ئاوايیه له م ئيشه سهریان سړ ماوه و نازانن مریشکه کانیان چیان به سهر دیت. وا ماوه یه کی زوړيشه ته له پړوپییه که هر نه ته قی، چه شه که ی نه خوریت و هیچیشی پړوه نابیت.

خه لکه که له بهینی خویانا قسه یان کرد به یه که ته تیکړا ئه و شه وه هه موو هر یه که له لایه که وه ده ست بکه ن به ئیشکگرتن به لکو ئه م مه ته له یان بو هه لبت. پاش نویژی خه وتنان، هر که سه ده ستی گه یانده تفهنگی خوئ و ده ستی کرد به سوړپانه وه، هر که سه دوو چاوی هه بوو لئی بوو به چوار چاو.

دوو به شی شهو پړوشتبوو، نه پړوشتبوو. هه مه ته ماشای کرد وا پړوپییه که له پړوپییه مردووه کان - که له ژووره که دا هه لئو اسیبون - لووس و باریک قاچی خوئ له په ته که دهر هیئا و قیته قیت ده ستی کرد به پړوشتن. هه مه هر به جارئ و اقی وړ ما، وتی ئه مه چییه؟ ئه مه ته لیسمه؟ جادووه، چییه؟ به ینیک له بهر به لاجه ویه تی له شوینه که ی خویا هر وشک بوو، بهینه و دوا سهری کرد وا پړوی خه ریکه دووړ نه که ویته وه. وتی: خو ئه وه خه ریکه له دهستم دهر نه چیت. با شوینی کهوم بزنام چی ئه کات؟

به ناچاری کهوته شوینی، سهری کرد، وا مام پړوی له وپه ری ئاوايیه وه خوئ کرد به مالیکا، له وئ چووه کولانه که وه، به دزییه وه قه پی کرد به ملی مریشکیدا به جوړکی وا که هیچ دهنگی دهر نه چیت. هیئا یه دهر وه و له ئاواپی دهر چوو. هه مه ش هر کهوته شوینی، ته ماشا ئه کا چووه سهر جوگه

ئاوھەكە، جوان و پوخت مریشكەكەى خوارد و پەركەكانى دا بە دەم ئاوھەكەو، لەویشەو چوو بۆ لای تەلەكە تا گەیشتە سەرى، پشتى تى کرد و كلكى بۆ دريژ کرد، بەحال بە سەرى كلكى تەلەكەى تەقاند بى ئەو پيوە ببیت. چەشەكەى خوارد و ڕووبەرووى ئاواى بوو.

لە قەراخ دیکە جنچكەپەكى دا، زمانى دەرھینا ھەموو قەپۆز و لیوى خۆى سەپپەو، لەپاشا چووو بۆ ئاواى تا گەیشتەو بەر مال. ھەمە سەبرى کرد لە قاچى چووو ژوورەو، بەبى خەشە و بە ھیواشی چووو ئەو شوینە كە ڕیویەكانى لى ھەلئاسرابوو. چەرووكى ھەردوو دەستى گیر کرد لە سەرگوئیلاكى ڕیویە مردووكان و قاچى بەرزکردەو تا گەیاندىەو بە پەتەكە، ھەردوو قاچى کرد بە ئەلقەى پەتەكەدا، تەكانىكى دا، پەتەكە لە قاچى توند بوو، خۆى لە بەینى چوار ڕیویە مردووكانى ترا ئاویزان کرد، بە جورىكى وەھا، ھا ئیستە مردوو، ھا سالى رابوردوو.

كە ھەمە ئەمەى دى وتى ھەى دایكەم بەقوربانت بى مام ڕیوى! ئەمە دیارە ئەم كەتنانە توگپراوتە! شەرت بى ئەبى ھەقى بەرودوات لى بکەمەو، خو تو وەرەمت بە من و بەم ئاوايیە کرد و ھەرچىکمان بە دەستەو بوو، ھەمووت لە دەست سەندین، بۆم ڕاوەستە تا بەیانى.

ھەمە ئەو شەو لە خوشیا نا خەوى لى نەكەوت، ھەر چاوەرپى بەیان بوو. كە ھەتاو گزنگى دا، چوو دەرودراوسى ھەموو كو كەردەو و وتى وەرەن، ئەوى بوى ئەگەراين دەستمان كەوت. ئەمانە ھەموو پەنى مام ڕیوى بوو داویەتى، ئای مام ڕیوى قیلباز، ھەر بو تەمىنم تا توژىكى تر.

دەرودراوسى وەكو مۆژدەى بەھەشتیان پى دابن، ئاوا بوون، ھەموو تىكرا ھوروژمیان ھینا بۆ مالى ھەمەى بارام، وتیان بە قوربانە ھەمە! كوا مام ڕیوى قوماربازا تا بە تۆلەى خۆى بگەینەن؟ ئەویش وتى وەرەن.

تيكرا چوونه سەر پړوييه مردووه هه لاسراوهكان، وتى ئه مهيه. وتيان كورپه حه مه! ئهم پړوييانه مردوون، تو شيت بوويت، قسه ي چى ئه كهيت؟ حه مه وتى راوهستن!

چووه پيشه وه سه يريكي پړوييه كانى كرد و توند دهستى برد قاچى يه كيكيانى گرت، عاله مه كه ئه وهنده يان زانى پړوى باقه باقى پى كهوت و هه لبلوقييه وه! خه لكه كه به جارى واقيان وړ ما و داباران به سهر مام پړويدا.

ئينجا په ته كه يان له قاچى كرده وه و په تيكي تريان به ست به مليه وه. مام پړوى به باقه باق بزه ي چاوى ديت و به جوړى سه يري عاله مه كه ئه كا كه چاوه كانى شايه تى گونا حباريى ليوه ئه دن. جا وهره مام پړوى رزگارت بيت له دهست ئهم هه موو داخ له دلانه كه ههر شه وه سيخيكت كرده وه به جهرگى يه كيكيانا.

***

كه وتنه راويژى ئه وه كه به چ سزايه ك بيكوژن. يه كيك وتى به دار شلو كوتى كه ين. يه كيكي تر وتى نه، سه رى بتاشين و دهموچاوى رهنگ كه ين و به ره لاي كه ين با به ته واوى شهرمه زارى ناو پړوييه كان ببى. له ئاخريدا حه مه ي بارام وتى: لى گه رين ئيستنه من تو له ي هه موتانى لى ئه كه مه وه. پياو دوژمنى خو ي به دهستى خو ي بكورئ باشه.

هيناي چوارميخه ي كيشاوه وتى: ئه ي مام پړويى قومار بازى وا وا ليكراو. ئاختر تو نه ته زانى فروفيل كردن ناچيته سه ر و په شيمانى له دوايه؟ ئه بى له باتى ههر تاقه مريشكيك كه خواردووته، جيقيكت پى بكه م، تا گيانته له كونه لووتته وه دهر ئه چيكت.

دهستى نايه بينا قاقاي و تاساندى. مام پړوى هيژى ئه دايه خو ي بو ئه وه هه ناسه بدات، له و وهخته دا حه مه توژى دهستى شل ئه كرده وه، مام

رېۋى ئىيوت جىق. تا چەند مېشىكى خوار دېوۋ ئەۋەندەيان جىق پىي كىرد
و لەپاشا گىيانى لە كۈنەلووتىيەۋە ھاتە دەرەۋە. ھەمە پېستەكەي كەند و
ئەمجارە بەراستى لەناو پېستەرېۋىيەكاندا ھەلىۋاسى. بەو جۆرە مام
رېۋى بە تۆلەي خۆي گەيشت.

***

مام رېۋى گەلى جار بە شېنەيى مېشىكى ئەخوارد و تەلەكەي ئەتەقاند،
بەلام لەبەر ئەۋە كە ھەموۋى بە فروفېل و لە رېگەيەكى چەۋتەۋە بوو، لە
ئاخرا بەو جۆرە تى شكا و چارى پىي نەكرا.

لەپاشا نەنە پېرۋز وتى: پۆلە شىرىنەكانم ئەمە بوو سەرگوزەشتى
رېۋىيەكەي قەمچۈغە.

پەريزاد پوۋى كىردە پوۋشو وتى: پوۋشو گىيان! چاۋت لى بوو ئىشىك كە
بە قومار بازى و بۆ چاۋبەستى خەلك بىكرىت – با لە غەيرى ئادەمىزادىشا
بىت – چۆن تا سەر نابىت و ئاخىرى ھەر تىايا تېۋبۋون نەبى، ھىچى تر
بۆ پىياۋ نامىننەتەۋە.

ئەۋا ئىتر من بېرىارم دا تا ماۋم لە دىنيادا بە ساغى و دلپاكى نەبى
دەست نەبەم بۆ ھىچ ئىشىك. پوۋشوۋىش وتى: پەريزاد گىيان ئەۋا منىش
ئەۋ بېرىارم دا. ھەموۋ مەنلەكان تىكرا بوون بە ھاۋپەيمان كە تا لە دىنيادا
ماۋن قەت فروفېل لە ھىچ ئىشىكدا نەخەنە كار.

بزن و مهيموونه كه

ماييسي ۱۹۴۹

دانا و نهريمان، نه شميل و خهرامان گهمهيان ئه كرد له باخچهي منالان. دهستييان كرد به بازدان و قهله مرداري. له پاشا خهرامان وتي: بریا توپيكي فتيبول ئه بوو نه ختي فتيبوليشمان ئه كرد. نهريمان وتي: ئاي، توپه كهي زانا ئه وه ته له بن دار به نه كه، ئيسته ئه چم ئه يهينم تير فتيبولي پي ئه كهين و له پاشا ئه يبهينه وه شوينه كهي خوي.

خهرامانيش وتي: گه وچه! مه يهينه زانا لي ره نييه، شتيك كه خاوه نه كهي به لايه وه نه بوو پياو توخني كه وي گوناخه. نهريمانيش وتي: گه وچه، قهي ناك، زانايش هر خومانه، دهنگ ناك.

هه ستا چو توپه كهي هينا و دهستييان كرد به فتيبول كردن، نه ختيكيان ياري كرد و كوتوپر زانا پهيدا بووه وه. كه ته ماشاي كرد و به توپه كهي ئه و ياري ئه كه ن وتي: ئه گهر توپه كه هبي ئيوه بوايه لي ره نه بوونايه من نه مه هينا. نهريمان ته ريق بووه وه و وتي: به خوا زانا گيان خه تاي خهرامان بوو.

خهرامان كچيكي ژير و قسه قوت بوو، به پي كه نينه وه وتي: نهريمان! گيانه كه م ئه ته وي دهسته چه ره كهي خوت به سهر منا بسوويت؟

***

خاله مه نووچهر چاويري ههريز و داري باخچه كهي ئه كرد، ريشيكي سپي نوراني پيوه بوو، بيله كهي به دهسته وه بوو، له دوروبهري ئه وانا خهريك بوو گولي بو گوله به روزه دروست ئه كرد، چاوي له ياري و گويي له هه موو قسه كانيان بوو، پرووي كرده فلامه رزي كوري، به

زەردەخەنەيەكەوھ پيى وت: فلأمرن، ھەموو جار باسى بزن و
مەيموونەكەم بۆ ئەگىرپايتەوھ، ئەوا ئىستا بە چاوى خۆت لە نەريمان و
خەرامانا چاوت پى كەوت.

نەشميل لە نزيكى خالۆ مەنووچەرەوھ بوو، گوڤى لە قسەكەى بوو. زۆر
ھەزى لە قسەى خۆش ئەكرد، ھەپاي كرد بۆ لاي و وتى: توخوا خالۆ
مەنووچەر گيان باسى بزن و مەيموونەكە چيپە؟ خالۆ مەنووچەر وتى:
برۆ بە پيى خۆتەوھ كچم، برۆ!

لەم پاران و لالانەوھى نەشميل و توورپەبونەى خالۆ مەنووچەرە، دانا و
ئەوانيش ھاتن بە لايانەوھ، كە ناوى بزن و مەيموونيان بيست ھەموو
ورووكانە خالۆ مەنووچەر كە بۆيان بگيرپتەوھ!.

خالۆ مەنووچەر كيە تووتنەكەى لە مالەوھ بە جى ھيشتبوو، دەمى بوو
سەبيلى نەكيشابوو، خوى لە خويا ئاگرى ئەكردەوھ، ئەمانيش ئەوھندەى
تر سەرشييتيان كردبوو. وتى: تەماشە كە ئەم بەلایە! من وا لەبەر بى
سەبيلى وەختە چاوم دەريت ئەمانەش ئەوھندەى تر ليم بوون بە ملۆزم.

خيرا منالەكان وتيان: خالۆ مەنووچەر، ھەر ئىستە تووتن و سەبيلت بۆ
دينين، تۆ ھەر قسەكەمان بۆ بگيرپەوھ، چيت ئەوى ئەتدەينى.

دانا چووھ مالەوھ بە دايكى وت: دايە! خالۆ مەنووچەر شەو و رۆژ ئەو
باخەمان بۆ چاك ئەكا، ئىستە تووتنى نەماو، ھەندى تووتنم بۆ بكەرە
كيەسيەكەوھ با بوى بەرم، دايكيشى وتى: چاكە پۆلە گيان خالە
مەنووچەر ھەقى بەسەر ھەموومانەوھ ھەيە، ھا بوى بەرە. بەرد و
ئەستىيەكى كۆنيشيان ھەبوو لەگەل تۆزى پووشوو، ئەويشى بۆ تى خست.
خيرا لەولاوھ نەشميليش چوو لەبەر پەلەپەلى دەستى بە ھيچ نەگەيشت
سەبيلە كۆنكى باوكى ھەبوو، نەويى لە سەبيلەكە و بوى ھينا.

خالە مەنووچەر کە چاوی بە کیسە و سەبیل و تووتن کەوت وەکو گۆل
گەشایەو و لە بن دار وەنەتەقەکەدا دانیشت بە پەلەپرووزی سەبیلیکی تی
کرد و دایگیران و مژی لی دا، دووکەل بەرز بوووە. منالەکانیش وا
دەورەیان داوێ چاوەرپی ئەو ئەکەن خالە مەنووچەر توژی دەماخی چاخ
ببیت و قسە ی بزن و مەیموونەکیان بو بگێریتەو.

خالە مەنووچەر سەبیلیک و دوو سەبیلی تی کرد و توژی هەناسە ی پیا
هاتەو، لەپاشا وتی: هەستن برۆن، بوچ دەورەتان لی داوم؟ ئەمانیش
هەموویان چوون و دەستیان کردە ملی و پێشە جوانەکیان ماچ ئەکرد کە
قسەکیان بو بگێریتەو. خالە مەنووچەر دلی نەرم بوو. وتی: دانیش،
بلیم چی، بەلام جاریکی تر هێچتان ئیتر بو ناگێرەو، ئیو بێحەیان.
وتیان باشە خالە مەنووچەر گیان تو ئەمەمان بو بگێرەو ئیتر هێچی
ترمان لە تو ناوی. خالە مەنووچەر سەبیلیکی تری تی کرد و وتی:

میری بو تان نەخۆشییەکی تووش بوو بوو هەرچی دوختۆر و
پیاوماقوولی ولات بوو کو بوونەو نەیانزانی ئەم نەخۆشییە چییە و چۆن
چار ئەکریت. لەو دەورە عەلوی بايز هەبوو پیاویکی کۆنەسأل و دنیا دیدە
بوو، گەلی شتی بە سەر هاتبوو، دەستی پزیشکیشی هەبوو، ناوبانگی لە
هەموو دنیا دا دەرکردبوو. میر ناردی هیئایان و پرسی پی کرد. عەلۆ
نەختی تەماشای سەر و چاو و زمانی میری کرد و لەپاشا وتی: پاشام
سەلامەت بی، دەرديکی وا نییە. من وا تی ئەگەم کە میر لە ناو سکەو لە
تەنیشت رپخۆلە کوێرەیهو برینیکی دەرکردوو، کە ئەو برینە دەرگای بوو
میر هیچ ئەلەمی تیدا نامینی.

ئەو وەختە وەکو ئیستا ئەم حەمەلیات و دوختۆر و موختۆرە نەبوو،
ئەگەر یەکی شتیکی تووش ببوایە بە داودەرمانی کوردی چاک ئەکرایەو.
عەلۆ وتی دەرمانی ئەو برینە ی میر پیکەنینە. ئەبی ئەو نەدە پی بکەنی

هەتا لەبەر پێکەنین دەرگای برینەکەى ئەبى. ئەى ديارە ئەمەش هەروا بە خۆپايى ناکرى.

***

گيان خۆشەويستە، عەلۆيش قسەکەى نەختى ئەچووە دڵەو، مايەو
سەر ئەو ئەيا ئەمە، چ کارەساتىک بىت کە مير ئەوئەندە بەئىننە پێکەنين تا
ئەو برینەى دەرگای ئەبى؟ پۆژ بە پۆژ هەر لاوازتر و بى پشوتر ئەبوو،
چارى نەما هەستا بنە و بارگەى پێچايەو و کەوتە گەران بە قەلەمپەوى
ولائەکەى خویا.

گەر، گەر! تا رپى کەوتە شارى هەولير. پۆژىک خۆى بە تەنھا هەستا و
چووە بازارەو، کەس نەئەناسى. گەيشتە بەر دوکانى ماستفروشتک.
تەماشای کرد کابرای ماستفروشت لەسەر دەزگای خۆى دانیشتوو و
مەيموونىکى جوانکەلانە لەولایەو و جنچکەى کردوو و بزەبزی چاوەکانى
دیت. بزنىکيش لەولایەو بە ريشکى زلەو وەستاو هەر سەرى
ئەشەکیننەو و ريشەکەى تەکەتەکى دیت. کوتوپر کابرای ماستفروشت
هەستا چوو بۆ مزگەوت و بە مەيموونەکەى وت ئاگات لە دوکانەکە بىت.
مەيموونيش سەرى بۆ دانەواند و فرکەى کرد چوو لە شوینەکەى دانىشت.
مير ئەم دیمەنەى زۆر بە لاو سەیر بوو، بەرانبەر بە دوکانەکە راوەستا
و دەستى کرد بە سەیرکردن. تەماشای کرد هەر کە کابرای ماستفروشت
پشتى هەلکرد مەيموونەکە هەستا و چوو سەر مەرکانەى ماست، هەتا لە
لووتى هاتەو تیر و پر ماستى خوارد و مەرکانە ماستى کز کرد. ئەو
بەینە سەرخووشى ماست خواردن بووبوو، کە تیرى خوارد تەماشای کرد
مەرکانە ماست شتىکى وای تیدا نەماو. لە ترسى خاوەنەکەى زەنەقى
چوو.

تۆزى داما و ميريش هەر سەیرى ئەکا. تەماشای ئەکا و مەيموونەکە

نقەنق باوەشی کرد بە مەڕکانەکەدا، ھەرچەندە ئەکا بۆی نابزوی، میریش نازانی کە ئەمە، مەبەستی مەیمونەکە چییە؟ ھەر ئەوەندە زانی کە تەماشای کرد وا مەیمون مەڕکانە ماستی پێ ھەلناگیری بە پەلە چوو گوریسیک لەولاو ھەبوو، گوریسەکە ھینا سەریکی بەست بە ناوقەدی مەڕکانەکەو و سەرەکە تریشی بەست بە ناوقەدی خۆیەو. بە ھەر جەرچرێک بوو راپیکشا تا گەیانیدە بەردەمی بزەکە. لەوی گوریسەکە لە خۆی و مەڕکانەکە کردووە و تۆزی ماستی ھەلگرت کردی بە دەم بزەکەو، لەپاشا سەری بزەکە خستە مەڕکانەکەو. بزەم بزەم بوو، ھەموو سەرورپیشی خۆی پلکانە ماستەو. ئەمە گوايە بە ناخیری گیانی ماست ئەخوا.

مەیمونەکەش کە ئیشی خۆی تەواو کرد ھەپای کردووە سەر جیگە خاوەنەکە، دەستیکی ھینا بە دەمولیو و سەر و پۆتەلاکی خۆیا، سا ئەگەر ماستی، شتیکی پێو بووایە ھەمووی پاک کردووە و قیت و قنج بۆ خۆی لی دانیشتەو.

زۆری پێ ئەچوو خاوەنەکە نوێژەکە کرد و ھاتەو – ئەوا میر چاوی لی – کە تەماشای کرد مەڕکانە ماست نەماو. چاوی پەرییە تەوقەسەری. رووی کردە مەیمونەکە و وتی: کوا ماستەکە؟

مەیمونیش خیرا دەستی راپیکشا بۆ بزەکە و خۆی گەیانە سەری، دەستی برد سەرورپیشی بزەکە گرت – کە ھەموو لە ماستا ھەلژەنرابوو – تێی گەیانە کە ھەموو ئەم خواردوویەتی، ئەو نییە ھەمووی پلکاوە بە سەرگوێلاکیەو.

بە خوا کابرای ماستفروش کە ئەمە چاوی پێ کەوت داریکی ھەلگرت ھاتە ویزە پیرە بزەم، کام لات ییشی. ئەوەندە لی دا ھەتا ھەناسە لە بەر برا. ئەوا مەیمونیش لەولاو بۆ خۆی جنجکە کردووە و بزەبزی

چاوی دیت.

که میر ئەم کارەساتە ی چاوی پێ کەوت ئەوەندە پێکەنی هەتا برینەکە ی
دەرگای بوو و لە نەخۆشییەکە ی رزگاری بوو.

***

خاڵۆ مەنووچەر نەفەسیکی تری دایەو لە سەبیلەکە ی و وتی:
رۆڵەکانم! ئەمە بوو بەزمی بزن و مەیموونەکە، یارییەکە ی خەرامان و
نەریمانیش لەمە ی ئەکرد. دە هەستن برۆن ئیتەر لە کۆلم ببەو.

منالەکان ئەوەندە پێکەنین هیزیان تیا نەما. لەپاشا خەرامان وتی:
نەریمان چاوت لێیە خاڵە مەنووچەر چیی بو گێراپینەو؟! تۆیش ئەتویست
ئەو بەزمە بگێری، لات وا بوو کەس پێی نازانی. کەچی ئەوا زوو دەرکەوت.

ناواخن

- ۵ ..... عەلا ئوددىن سەججادی: زانا يەككى كلاسك، پروزە يەككى فەرەنگى
- ۵ ..... چەند سەرنجىكى بەرايى
- ۶ ..... سەججادی كى بوو؟
- ۱۰ ..... سەججادی پروژنامەگەر
- ۱۳ ..... سەججادی چىرۆكنووس
- ۱۷ ..... سەججادی نووسەر و زانا
- ۲۰ ..... سى شاكار و شاكاريك
- ۲۲ ..... مېژووى ئەدەبى كوردى [چاپى يەكەم ۱۹۵۲، چاپى دووهم ۱۹۷۱]
- ۲۸ ..... رېشەي مروارى
- ۳۳ ..... شۆرپشەكانى كورد وە كورد و كۆمارى عىراق [چاپى يەكەم ۱۹۵۹]
- ۳۵ ..... ھەمىشەبەھار [بەغدا ۲۶۶۰ ك- ۱۹۶۰ م]
- ۳۷ ..... پېنج چىرۆك و چىرۆكك
- ۵۴ ..... ئەدەبى مىندالان و لاوان
- ۵۹ ..... ژيانىكى ئارام و رەنگدار
- ۶۰ ..... پروژە يەككى فەرەنگى
- ۶۵ ..... ئەنجامگرى
- ۷۱ ..... سەرەتا
- ۷۳ ..... رۇنەزەنگى ھەمەسەن
- ۸۶ ..... لەپىناوى ئافرەتا
- ۹۷ ..... كالاي بالاي شا

- شایییه‌که‌ی ره‌شە‌ی خە‌جە‌لاو ١٠٦
- بۆ‌چی نە‌چووین بۆ‌کوێ‌ستان؟ ١١٤
- جە‌وه‌ه‌را‌غا ١٢١
- راوه‌ژیشک ١٣١
- گورگ و بە‌رخە‌که ١٣٨
- سێ‌وه‌نگ و مام پێ‌وی ١٤٢
- دوو برا‌که ١٤٧
- پێ‌وییە‌که‌ی قە‌مچۆ‌غه ١٥٢
- بزن و مە‌یموونە‌که ١٥٩

